

GSF
Gamlakarleby
Segelförening r.f.
150 år

Foto: Vallas Oy

Utgivare: **Gamlakarleby Segelförening r.f.**

ISBN: 978-952-94-7183-6

2022

Arbetsgrupp / redaktionsteam:

Jan Störling, Christian Wiklund och Johan Nyberg

Texter av:

Maija Casén, Bo Eklund, Bo Forsström, Ole Granholm, Tanja Hagnäs,
Tom Haldin, Johan Nyberg, Kim Nyberg, Roy Riikonen,
Tanja Risikko, Veli-Pekka Ruoho, Thomas Slotte, Nils-Erik Stenman,
Lars-Oscar Store, Jan Störling, Jussi Suves, Heikki Tiilikka,
Christian Wiklund och Torbjörn Witting.

Översättare: Stina Hallman

Textredaktör: Erik Engberg

Bildbehandling: Michael Neunstedt

Layout: Henrik Forslund / Reklambyrå Henrix, Karleby

Tryckeri: Grano Ab, 2022

Pärm: Framsidans foto Mirja Hihnala, baksidan foto Juha Vola.
Fotografierna i boken är från GSF:s arkiv och privata samlingar.

Med stöd av:

Innehållsförteckning

Styrelsens förord	6
Redaktörens förord	7

HISTORISK BAKGRUND

Segelsportens uppkomst och utveckling i Finland – GSF bland föregångarna	8
Paviljongens historia på Mustakari från år 1908	14

KOMMODORERNA BERÄTTAR – GSF UNDER ÅREN 1973–2022

Per-Ole Holm (kommodorsperioden 1969–1983)	18
Bo Eklund (kommodorsperioden 1984–1987)	21
Jussi Suves (kommodorsperioden 1988–1990)	25
Christian Wiklund (kommodorsperioden 1991–1996)	29
Jan Störling (kommodorsperioden 1997–2003)	38
Nils-Erik Stenman (kommodorsperioden 2004–2007)	50
Thomas Slotte (kommodorsperioden 2008–2016)	55
Tanja Risikko (kommodorsperioden 2017–2020)	64
Torbjörn Witting (kommodorsperioden 2021–)	71

PERSONPORTRÄTT

Alfons Kvarnström	78
Hans Holmqvist	82
Ingmar Björndahl	84
Tom Björndahl	89

AXPLOCK – MINNEN OCH BERÄTTELSE AV MEDLEMMAR OCH MEDIA

GSF:s damsektion 1974–1989	93
Höjdpunkter ur juniorverksamheten	95
Jr Snipe VM 1975	95
GSF:s juniorer på drömresa 1976	96
Juniorsegling och trevlig samvaro	97
Nordiska juniormästerskapen 2002	98
Mustakari Bell Race	99
Snipe-flottiljen i Karleby Fleet 570	100
H-båtens framfart i Gamlakarleby-Karleby	103
”Siikasafari” har seglats i nästan 50 år!	106
Talkoandan på Hamnskär – föreningen för äntligen en utehamn	108
Från urklippsböckerna och fotoalbumen	111
GSF fyller 150 – jubileumsfesten år 2022 i bilder	132

GSF:S MÄSTERSKAPSRAMGÅNGAR ÅREN 1965–2022

Introduktion: genombrott på 1970-talet	134
Mästerskapsstatistik	134

MEDLEMSFÖRTECKNING

145

Styrelsens förord

Föreliggande historik tillägnas framför allt vår anrika förenings senaste 50 år, 1972–2022, eftersom den äldre tiden finns beskriven i de tidigare historikerna. Trots allt finns det skäl att också bidra med en djupare historisk förankring kring tiden för uppkomsten av Gamlakarleby Segelförening år 1872. Bakgrundskapitlet med den historiska tillbakablicken är skrivet av Bo Forsström. För ytterligare information om de äldre tiderna hänvisas till 100-årshistoriken, som nu också finns återgiven på GSF:s hemsida.

150-årshistoriken innehåller en mångsidig beskrivning av verksamheten under de senaste årtiondena och är illustrerad med ett rikt bildmaterial. Vi har dessutom bett samtliga

kommodorer under vårt påbörjade andra sekel att beskriva verksamheten under respektive period som föreningens ledare, antingen genom att skriva själva, ge en intervju, eller öppna upp de gamla årsrapporterna för läsarna.

Jan Störling har burit huvudansvaret för framtagningen av vår 150-årshistorik med stöd av Johan Nyberg och Christian Wiklund. För det rika och välordnade arkivmaterialet vid hembygdsarkivet har vi bland annat två centrala och tyvärr bortgångna personer att tacka: hembygdsrådet Eero Huima, och Hans ”Hasse” Holmqvist, honom även för den omsorgsfulla fotografiska dokumentationen av GSF:s verksamhet. För sammanfattningen av

Styrelsen 2022, från vänster Jan Störling, Ilkka Mäki, Maria Indola, Tina Hagnäs, Mikael Bergroth, Peter Storbacka, Kommodor Torbjörn Witting och Kim Nyberg. Antti Pihlajamäki saknas på bilden.

våra mest noterbara evenemang, framgångsrika seglare och båttyper har Veli-Pekka Ruoho uppoffrat sig. Vi är också tacksamma för att Stina Hallman kunde ställa upp som överättare.

Styrelsen ber att utöver de ovan nämnda få tacka redaktören Erik Engberg, bildbehandlararen Michael Neunstedt, lokalhistorikern och författaren Ole Granholm, ombrytaren Henrik Forslund samt boktryckaren Grano.

Ett varmt tack riktas även till Svenska Kulturfonden, Stiftelsen Kulturfonden för Gamlakarlebynejden r.s., Aktiastiftelsen i Karlebynejden, Karleby stad och andra som med sitt ekonomiska stöd möjliggjort förverkligandet av detta verk.

Vi tillönskar läsaren en angenäm stund med vår historik.

Styrelsen för Gamlakarleby Segelförening r.f.

Redaktörens förord

Redaktörsuppdraget för GSF:s 150-årshistorik har varit förutom intressant och utmanande också en stor ära. Jag riktar ett varmt tack för förtroendet till föreningen.

Det är inte alla gånger man får se en så engagerad förening och arbetsgrupp – med arkivmaterialet i högsta hugg. GSF har minst sagt ett rikt och välordnat material, som bygger på årtionden av målmedvetet arbete. Detta är också en grundförutsättning för föreningens identitet och möjligheterna till att ta tillvara kulturarv, som ju denna anrika förening utan tvekan kan bjuda på. Historiskt material och aktiva medlemmar gör det också möjligt för en som inte själv deltagit i verksamheten att skapa sig en god bild av vad som skett under årens lopp.

Under en tid då föreningsverksamheten inom många områden står inför utmaningar eller till och med i vågskålen, t.ex. i brist på nya

medlemmar i nya generationer, är det glädjande att se hur det trots allt än idag finns aktiva föreningar med både en anrik historia, en mångsidig verksamhet och en framtid med goda utsikter.

Denna historik bygger till största delen på föreningens eget material. Om annat inte nämns är tumregeln att informationen och fotografierna är tagna ur GSF:s arkiv vid Karleby hembygdsarkiv eller från föreningens oarkiverade material. Vid hänvisningarna till media och tidningsmaterial är det inte alltid fråga om direkta citat, utan om sammanställningar av information som bygger på källorna.

Ett stort grattis till Gamlakarleby Segelförening för sina 150 år!

**Karleby, september 2022
Erik Engberg**

HISTORISK BAKGRUND

Segelsportens uppkomst och utveckling i Finland

GSF bland föregångarna

Skriven av Bo Forsström

En exposé över hur segelsporten med tiden blev en folkrörelse, för Krister Korpela (i historiken GSF 1872–1997) in tanken om seglingen som ett nöje hos det brittiska kungahuset redan i slutet av 1500-talet. Den moderna segelsporten växte senare fram i England från början av 1700-talet. Redan år 1720 grundades en segelklubb i Cork på Irland där vanligt folk seglade med småbåtar. Klubben är fortfarande aktiv och dess nuvarande namn är mycket riktigt Royal Cork Yacht Club. Cowes,

som ligger innanför Isle of Wight, blev redan i slutet på 1780-talet ett centrum för segelsporten med kappseglingar på programmet. År 1812 bildade 50 båtägare i Cowes en segelförening, the Yacht Club, med många efterföljare på 1820-talet. England var en obestridlig föregångare inom segelsporten, men på det europeiska fastlandet och i Amerika grundades segelföreningar på 1830-talet, bl.a. KSSS i Sverige, Detroit Boat Club i U.S.A. och Kejsarliga Flodjaktklubben i St. Petersburg.

*Hajbåten L-103
May byggdes år
1946 på Jakobstads
båtvarv för Gunnar
Andersson.*

GSF har vinnlagt sig om att ta tillvara segelföreningens 150-åriga kulturhistoria, bland annat genom att förvara och ställa ut föremål, tavlor och texter vid paviljongen på Mustakari.

I Finland bildades de tre första segelföreningarna kring mitten av 1850-talet, först i Björneborg år 1856, sedan i Helsingfors och Åbo, medan Gamlakarleby Segelförening (GSF) bildades år 1872 som landets fjärde förening. Köpmannen och redaren Gustaf Sohlström var den som tog upp segelsporten

i Björneborg. Det berättas att han under sina resor besökt Brighton i England och där fått inspiration när han bekantade sig med kappsegling. År 1861 fick NJK som första förening sina föreningsstadgor godkända av den ryska kejsaren, bl.a. med rätt att föra egen flagga.

GSF -segelförening med många bemärkta båtkonstruktörer

Gamlakarleby har under årens lopp föstrat många, senare välkända båtkonstruktörer som lämnat sina spår i landets flotta av segel- och motorbåtar. De har på olika sätt deltagit i GSF:s verksamhet och gjort segelsporten i Finland framgångsrik. I GSF:s 100-årshistorik (1872–1972) fastslås att Carl Kankkonen från Rödsö, som både var båt-

byggare och -konstruktör, gav impulsen till grundandet av Gamlakarleby Segelförening. Han hade redan på 1850-talet byggt slupar för kapp- och nöjessegling. År 1870 ordnades den första dokumenterade segeltävlingen i Gamlakarleby vid Gamla hamn och föreningens tillblivelse kopplas till denna händelse. Efter att föreningens verksamhet kommit

igång år 1872, tynade intresset för klubbverksamheten av i början 1880-talet. Den frivilliga brandkåren FBK fick i stället luft under vingarna gällande anordnande av segel- och roddtävlingar ända fram till seklets slut.

Men nya vindar började snart blåsa år 1901, då Alarik Strenzell valdes till kommodor. Verksamheten fick ny fart, nya medlemmar anslöt sig till föreningen och antalet registrerade båtar ökade. Detta ledde till att GSF år 1906 lät uppföra ett litet klubbhus med båthamn på Storgrundet i Yxpila med privat finansiering. Hit hade stadens hamnverksamhet småningom omlokaliserats på 1870-talet. Men många stadsbor ivrade också för segelsport i Gamla hamn, där många hade sina sommarvillor. Därför beslöt GSF att redan år 1908 uppföra en paviljong med båthamn också på Mustakari, vid Halkokari strand. Här hade tidigare funnits tjärupplag, en bråbänk för större skepp och en reparationsbrygga för segelfartyg. År 1916 såldes paviljongen på Storgrundet och Mustakari blev hemmahamn för föreningens båtar. Men ännu en tid anordnades kappseglingar vid Storgrundet, t.ex. 40-årsregattan år 1912, dit föreningarna i Vasa, Nykarleby och Jakobstad hade inbjudits. Finlands seglarförbund hade förlagt den Bottniska seglarveck-

an till Gamlakarleby år 1922 och 50-årsjubileumsregattan gick av stapeln vid Mustakari och på vattnen utanför Trullön.

Populära båtclasser inom GSF var ursprungligen allmogebåtar med sprisegel, på 1920-talet skärgårdskryssare, fr.o.m. 1930-talet hajbåtar och Bottenhavskryssare. På 1950-talet kom också lättbåtarna in i bilden, bl.a. Triangelbåten, Oslojollen och Göteborgsekan. På 1960-talet blev Snipe, OK-jolle och H-båtar populära inom föreningen. Ingmar Björndahl, som är en av GSF:s mästarseglare, tog initiativet till uppkomsten av 2.4R-metersklassen i slutet av 1970-talet. Denna klass blev snart populär runt om i världen, den gav också personer med handikapp möjligheter att delta i kappsegling på hög nivå.

En juniorsektion inom föreningen stiftades år 1941 och juniorernas verksamhet intensifierades vid 75-årsregattan år 1947. Redan i början av 1950-talet fick föreningen en juniorchef och man dessutom byggdes en jollebrygga. Lättbåtarna fick snart en större spridning också inom GSF. En damsektion instiftades i föreningen redan i ett tidigt skede och den fick en betydande roll, t.ex. i samband med jubileumsregattorna åren 1922, 1932 och 1947.

Paviljongen på Mustakari - en bärare av minneskultur från svunna tider

Föreningens paviljong på Mustakari har bl.a. två värdefulla artefakter som relaterar till den österbottniska historien. Den första hör ihop med Krimkriget (1853–1856), som fick många konsekvenser för Gamlakarleby. Storhetstiden i stadens sjöfartshistoria slutade med kriget, skeppsbyggandet och rederiverksamheten avvecklades i snabb takt. Handelshusen roll inom näringarna minskade drastiskt då verksamheten blev olönsam. Träffningen vid Halkokari den 7 juni 1854,

som alltså var en del av Krimkrigets händelser, blev med åren ett viktigt inslag i den lokala minneskulturen.

Ett annat viktigt inslag är affären *John Grafton*, d.v.s. fartyget som förde vapen till aktivisterna i Finland, de som motarbetade förryskningen av Finland under början av 1900-talet. Den 6 september 1905 kom vapenfartyget *John Grafton* in vid Storgrundet i Larsmo skärgård för att lasta av smuggla-

Tömning efter sprängningen på fartyget *John Grafton*.

de vapen, ammunition och sprängämnen. Med hjälp av lokalbefolkning från Jakobstad och Gamlakarleby lyckades man ta i land en del av lasten, men då fartyget senare skulle flyttas, stötte det på grund. Efter dramatiska händelser måste fartyget sprängas och en del vapen hamnade i ryska händer. I alla fall kom skeppsklockan från *John Grafton* till Gamlakarleby och förvaras i segelpaviljongens festsal på hedersplats, som en del av den lokala minneskulturen.

Det brittiska landstigningsförsöket vid Halkokari år 1854, med 9 skeppsbåtar och 197 mans besättning från 2 ångfregatter, misslyckades och ledde till att 54 man stupade, sårades eller blev tillfångatagna. En av skeppsbåtarna, en barkass från ångfregatten *HMS Vulture*, togs vid träffningen som krigsbyte och förvaras idag i ett båthus i Engelska parken. Barkassen blev med åren en sevärdhet i Gamlakarleby och försvaret av staden blev en viktig del av stadens identitet och kulturarv. Det brittiska misslyckandet betydde att stadens bebyggelse och privat egendom räddades från förstörelse, både genom tur och skicklighet.

Gamlakarleby- och Karlebybornas beslutssamhet och försvarsvilja blev goda exempel på lokalt initiativ och företagsamhet. För att hedra minnet av träffningen har föreningen på Mustakari, som ligger granne till Halko-

kari, låtit måla en tavla som en kopia av en av de klassiska målningarna från bataljen vid Halkokari år 1854, där den brittiska barkassen tvingas stryka flagg. På detta sätt har segelföreningen också bidragit till upprätthållande av minneskulturen från Krimkriget.

Barkassen från ångfregatten *HMS Vulture* togs som krigsbyte och förvaras idag i ett båthus i Engelska parken.

Paviljongens historia på Mustakari från år 1908

Mustakari var tidigare en liten ö utanför Halkokari. Där fanns på 1700–1800-talen en bråbänk, där fartygen kunde krängas, d.v.s. ett fartyg i taget kunde höjas över vattnet för tjärning av botten och andra dylika åtgärder.

Spår av tjäran finns ännu på holmen och är klassat som fast fornlämning, liksom också fartygens barlastar, oftast stenar från medelhavsområdet som måste tömmas förrän fartygen kunde åtgärdas.

Året var 1908, 30 maj, då man beslöt att i föreningens namn uppta ett lån på 3 600 mark från Gamlakarleby landsförsamlings sparbank för att bygga paviljong på Mustakari. Dessutom tillsattes en byggnadsnämnd, bestående av herrar A. Sandström, O. Sandström, S. Hongell, E. Hoffstedt, A. Slotte och A. Åkerman. Grundplanen skulle bli densamma som för paviljongen på Storgrundet.

Spår av tjäran finns ännu på holmen.

1752
Konstnärlig bild av bråbänk på Mustakari där ett fartyg tjäras.

Man kan utan överdrift säga att tillkomsten av GSF:s paviljong på Mustakari år 1908 verkligen blev epokbildande för öns historia. I och med denna paviljong erhöll föreningen en fast samlingspunkt vid Gamla hamnen. Nu hade föreningen två paviljonger, och medlemsantalet ökade. År 1912 fyllde segelföreningen 40 år, och samma år anslöts föreningen till Finlands Seglarförbund. År 1917 såldes segelförenings andra paviljong, som fanns på Storgrundet i Yxpila. Pengarna användes till renovering av Mustakari. År 1931 utvidgades paviljongen med en stor veranda (5 x 7 m) som försågs med plåttak.

1908

1922

1941

Vid utvidgningen år 1941 fick byggnaden en glasveranda. Samtidigt förnyades köket och trappor byggdes till vinden.

År 1946 utvidgades byggnaden så att man på långsidan byggde två likadana tvärgavlar med branta sadeltak. Framför de båda gavlarna finns en liten balkong. I nedre våningen förenas dessa delar med en sal. På västra sidan av salen finns en veranda med glasvägg, lika lång som byggnaden.

1946

15

1981

År 1981 blev nya klubbkabinettet färdigt, paviljongen skarvades i norrut och fick en egen ingång åt medlemmarna.

Under åren 2000–2001 gjordes en stor renovering och de sociala utrymmena förnyades samtidigt med huvudingången. År 2007 renoverades insidan med ny färgbeläggning på golven, och kabinetten fick nya dörrar med glas. Köket fick nya maskiner.

2014 byggdes en ny terrass, större och stabilare, för att kunna betjäna mera kunder som i allt större omfattning vill komma och njuta av den förträffliga utsikten och de vackra solnedgångarna.

År 2017 gjordes en stor sanering av köket och elsystemet till att motsvara nutida behov och krav från myndigheternas sida. I samma veva byggdes en ny toalett i medlems-

2006

2017

kabinettet. Också hela köksgolvet måste förnyas. Alla köksmaskiner förnyades likaså till att motsvara ett modernt krav, detta också för att kunna locka till sig högklassiga kockar och köksbiträden.

Att bevara ett historiskt värdefullt arv och hålla fastigheten i gott skick fodrar mycket av föreningen och dess allt mer ålderstigna aktiva medlemmar, samt otroligt mycket pengar. Men vi må vara stolta över att få vaka över Finlands 4:e äldsta segelförening,

med nu 150 år på nacken. Vi kan njuta av den finaste segelpaviljongen, varav den äldsta delen nu fyller 114 år under jubileumsåret 2022!

Texten bygger på Eero Huimas anteckningar och sammanställning över Gamla hamns och Mustakaris historia.

Johan Nyberg

2017

KOMMODORERNA BERÄTTAR – GSF UNDER ÅREN 1973–2022

I detta kapitel återges verksamheten utgående från kommodorsperioderna. Detta sker på flera olika sätt: genom intervjuer, direkt av kommodorerna själva, av olika personer som varit med om att sammanställa årsberättelserna samt genom bearbetade årsberättelser och sammandrag.

Per-Ole Holm

Kommodorsperioden 1969–1983

Världskommodor

Per-Ole ”P-O” Holm är pojkspolingen som lockades till seglingen som åttaåring och blev internationell domare och världskommodor. I världsmästerskapen för Snipebåtar i japanska Karatsu 1989, var han högste chef. Han önskade välkommen till tävlingarna och höll avslutningsorden.

– Tillställningen, som televiserades, sågs av miljontals människor och blev en otrolig upplevelse, ett minne för livet, berättar P-O.

P-O föddes i Jakobstad den 6 februari 1932. Föräldrarna hade en sommarstuga på Varvet och där bodde familjen från början av juni till slutet av augusti. Därmed kom han i kontakt med båtlivet. Han deltog i sin första kappsegling som gast på pojkbåten *Carmencita* i samband med SSJ:s 50-årsjubileum. Det var sommaren 1940 och han var åtta år gammal. Båtgaren och skepparen Lars Sundqvist var 13 år. Han blev sedermera sjökapt. P-O berättar vidare:

– Vädret var soligt men vinden i starkare laget, varför man undrade om juniorerna kunde starta. Vi lastade i barlaststenar för att få mera vikt och startade fem minuter ef-

P-O Holm i Scira-utstyrsel.

ter hajklassen. Till en början var jag ganska skraj, men det visade sig att båten var sjöduelig och seglade snabbare än konkurrenterna. Vi vann Dagmar Lunds ståtliga juniorpokal. Därmed var jag övertygad – segling är min sport.

Men det skulle dröja länge tills P-O fick möjlighet att fortsätta karriären. Efter beväringstiden och ekonomstudier vid Svenska

Handelshögskolan fick han tjänst som transportchef och disponent på företaget Oy Julius Tallberg Ab i Helsingfors.

– Slakten Tallberg var känd som en duktig seglarläkt och man kunde inte undgå att bli tillfrågad om sitt seglingsintresse. Jag blev medlem i Nyländska Jaktklubben och är fortfarande ålderman i NJK. I klubben bedrevs segling på högsta nivå och jag fick gasta på de mest olika båttyper, berättar han.

År 1962 flyttade Per-Ole med sin familj till Gamlakarleby för att bli VD på Oy Auto-Haro Ab. På flyttlasset fanns hans segelbåt som inskrevs i GSF. Efter flyttningen till GSF började hans jollekarriär i Snipe-klassen med både större och mindre framgång. Från 1960-talet kommer han bland annat ihåg följande:

– År 1965 gästade jag åt Imma Björndahl i Snipe VM i Las Palmas. Fastän vi inte fick någon pokal på basen av resultatet, var vi ändå stolta över att vinna varsin silverpokal genom att Finland utsågs till ”Mui simpatico Nation”.

Dessa tävlingar var P-O:s första kontakt med Snipe Class International Racing Association (SCIRA), som fortfarande är världens största tvåmansklass för jollar, med över 31 000 registrerade båtar. Han fortsätter:

– Inte anade jag då att jag en dag skul-

Imma Björndahl och P-O Holm med reklamafisch från Snipe-VM i Las Palmas 1965.

Prisutdelning vid 110-årsregattan. Kurt Bergroth tar emot priset av P-O Holm.

le sitta som högsta *Commodore* för SCIRA. På FM-nivå har jag två lagmästerskap och två bronsmedaljer. Då GSF firade sitt 100-årsjubileum 1972 var jag kommodor. Vid sidan om alla mottagningar och arrangörsbestyr, vann jag snipeklassens två tävlingar och var tvåa i en. Min båt blev därmed bäst av de 42 deltagande sniparna. Det var festligt.

När P-O blickar tillbaka på sina internationella uppdrag konstaterar han att Snipe VM-regattan i Karatsu i Japan år 1989 är den största upplevelsen. Då var han världskommodor och totalansvarig för regattan.

P-O fäster elitsegelmärket på Johan Nyberg.

Styrelsen 1982 från vänster, Carl-Gustav Wiklund, Sten Åström, Paul Storbacka, Kommodor P-O Holm, Rolf Prest, Ralf "Bobi" Casén.

– Stadens universitet skötte alla sekretariatsuppgifter. Deras studenter gick ett år på specialskolning i engelska språket och lärde sig seglingsarrangemang. Japanska rikstelevisionen sände tävlingarna. Öppningen sågs av 11 miljoner tittare och följande dag i repris av 6 miljoner.

Ett annat speciellt minne har han från olympiska spelen 1972, då han var vice lag-

ledare för den finländska seglartruppen. Alla tävlingar hölls i München, förutom seglingarna som utkämpades på vattnen utanför Kiel.

– Medaljerna uteblev, men vi hade bra placeringar speciellt i Solingklassen (Peter Tallberg 6:a) och Finnjolleklassen (Kim Weber 4:a).

För sina insatser inom seglingen har P-O Holm erhållit Finlands seglarförbunds stora förtjänsttecken för mångårigt arbete inom förbundet, seglartecknet i guld för tävlingsresultaten, Finlands Idrotts förtjänstmedalj och GSF:s förtjänstmedalj för utomordentliga förtjänster. Han är Past Commodore i SCIRA, hederskommodor i GSF och hedersmedlem i Finlands Snipeförbund.

Per-Ole Holm verkade som kommodor i GSF under åren 1969–1983. Han har varit styrelsemedlem i Finlands seglarförbund 1969–1992, viceordförande i fullmäktige 1977–1993 och ordförande för valutskottet 1992–1995. I SCIRA har han varit styrelsemedlem åren 1982–1986 och Commodore 1986–1989. Inom International Sailing Federation verkade han som internationell domare 1983–2008 och var medlem i International Classes Committee 1991–2003.

Ole Granholm

Bo Eklund

Kommodorsperioden 1984–1987

Då jag av årsmötet 1984 valdes till föreningens kommodor efter P-O Holm, som fört föreningens flagga som kommodor i 15 år, visste jag att det var ett stort steg och en stor utmaning för mig. Med några års erfarenhet som styrelsemedlem förstod jag att det skulle bli arbetsamt men också intressant att leda föreningen. Första året som kommodor var föreningens 113 verksamhetsår.

Under de följande åren fortsatte föreningen att bedriva restaurangverksamheten på Mustakari. Senare blev det klart att föreningen skulle överlåta ansvaret för restaurangen åt professionella, så att styrelsen kunde koncentrera sig på seglingsverksamheten.

I slutet av år 1984 hade föreningen 848 medlemmar och ca 70 registrerade båtar. Vissa riktlinjer för föreningens verksamhet var uppgjorda. Styrelsen ville utveckla verksamheten både vad gäller segling, sjösäkerhet och holmens faciliteter. En sak som bekymrade oss mycket var att 119 personer i Finland drunknade året innan och därför startade vi en kampanj om nykterhet och sjömanskap. Vi ville bl.a. satsa på barn och ungdom med seglarskola. Vi fick genom företagssponsorering två Still 525-jollar för juniorskolning. Föreningens juniorkommitté hade en viktig uppgift att leda och utveckla verksamheten. Still 525-jollarna användes också till bolagssegling i vilken företag från orten ställde upp lag som tävlade sinsemellan. Bolagsseglingen blev allt populärare.

1985 var Hajbåtarna föreningens stora entypsklass tillsammans med Snipe, vars antal dock var på nedåtgående. Då antalet stora kölbåtar växte snabbt måste marinan kunna erbjuda platser för dem. Därför blev det ett stort och viktigt projekt att bygga ut hamnen för att få plats för kölbåtarna. Under vin-

Bo Eklund delar ut priser vid Bottenhavsregattan 1987.

tern byggdes hamnen ut med åtskilliga bilaster stenar till pirer som skydd för både nordliga och sydliga vindar. Hamnbassängen, med en 20 m bred inseglingsöppning, försågs med en 90 meter lång pontonbrygga med Y-bommar. Ett annat stort projekt var byggandet av servicebyggnaden med bastu och juniorutrymmen. Holmens yta blev mer än dubbelt så stor tack vare de jord- och stenmassor som körts till holmen. Investeringarna under en treårsperiod var över 1,4 miljoner mark, vilket var ca 10 gånger större än en normal årsbudget. Då var det tryggt att ha ekonomen Sten Åström som skattmästare som följde upp finanserna och byggprojektet.

Som en följd av förbättrad service för medlemmar och gäster växte både medlemsantalet och antalet gästbåtar år för år. En

100-årsstyrelsen fr.v. Eric O. Nyström, Gustav Åsmus, Thorolf Källström, G. E Holmberg, P-O Holm, Leif Holmqvist och Ingmar Björndahl.

Foto Sten Åström.

gästande båt som var trogen och kär i vår hamn var segelbåten *Pierina* från Luleå, med det trevliga paret Bertil och Lotta Fahlesson. De hade årligen i 30 års tid besökt Mustakari. Bertil kallades även till föreningens hedersmedlem.

Tidningen *Österbottningen* skrev att föreningen har högtflygande planer, då jag i ett tal uttalat att vi vill att Mustakari skall bli Bottniska vikens främsta och bästa seglarcentrum. Det var därför viktigt att få inseglingssfarleden till Mustakari muddrad och inritad på sjökortet.

Vi strävade till att ha en mycket hög nivå på våra funktionärer. De utbildades målmedvetet under vintermånaderna för att om somrarna kunna erbjuda tävlingsseglarna goda arrangemang.

1985 hade medlemsantalet stigit till 870 och de registrerade båtarnas antal var över 80.

Föreningen anordnade Haj-FM, som samlade 29 båtlag. I årskappseglingen detta år deltog 40 båtlag och 23 surfare.

Året därpå, 1986, ordnade föreningen i samråd med Österbottens mässan en flytande båtmässa vid Mustakari. Det blev en succé för föreningen. Mässbesökarna, som besökte mässan vid Ungdomsgården inne i staden, kunde med samma biljett också komma in på den flytande båtmässan vid Mustakari. Sjövätt och sjösäkerhet var viktiga teman. Mässan besöktes till och med av dåvarande riksdagens talman Erkki Pystynen.

Hederskommodor P-O Holm ställde genom sitt företag tre helt nya snipar till föreningens Snipe-flottiljs förfogande. Samma år stod föreningen värd för nordiska mästerskapen för snipar. Det var ett stort evenemang med 25 deltagande båtlag. Deltagarantalet led dock av att man vid samma tidpunkt ordnade landsvis mästerskap i de

Kommodor Bo Eklund med riksdagens talman Erkki Pystynen på mässan 1986.

Mustakari under regattan 1987.

andra nordiska länderna. Föreningen hade under de senaste årtiondena ordnat 15 FM-mästerskap. Det som jag speciellt vill lyfta fram är att våra seglare under samma tid hämtat hem 22 finska mästerskap.

1987 fyllde föreningen GSF 115 år. Jubileumsåret firades genom att föreningen stod värd för två FM-tävlingar, i Haj- och i Still 525-klassen. Årets höjdpunkt var Bottenhavsregattan som samtidigt var föreningens 115-årsjubileumsregatta. Tävlingen var det största seglingsevenemanget i Kvarken och Bottenviken det året.

Hans "Hasse" Holmqvist fyllde 70 år samma år som GSF fyllde 115 år. Då det gäller att forska i föreningens historia så var föreningens "allt i allo" och hedersmedlemmen Hasse en ovärderlig källa. Det som han inte visste, eller hade sparat som dokument och

tidningsurklipp om, var inte värt att veta. Hasse fanns alltid på Mustakari och delade gärna med sig av sin digra kunskap om föreningen. Han trivdes på Mustakari och sade sig vara gift med GSF.

Under hela min verksamhetsperiod arbetade vi aktivt med att intensifiera samarbetet med såväl grannföreningarna som föreningarna på svenska sidan. Bottenhavs Seglarna var en förening med ca 50 medlemsföreningar både i Finland och Sverige. Verksamhetsområdet sträckte sig från Kristinestad till Torneå på den finska sidan och från Härnösand till Haparanda på den svenska sidan. Bottenhavsregattan var ambulering och ordnades av medlemsföreningarna vart annat år på den svenska sidan och vartannat år på den finska sidan.

Inför Bottenhavsregattan fortsatte utbygg-

naden av hamnen. Hamnen muddrades och utvidgades med en ny pontonbrygga med 20 Y-bomsplatser. Båtplatserna behövdes, för vi hade över 150 kölbåtar i hamnbassängen och därtill snipar, e-jollar och segelbräden på holmen under regattadagarna. Inför regattan gjorde vi en eskadersegling med 15 båtar till Bjuråklubb i Sverige, för att möta våra seglarvänner som var på väg till regattan. Regattan blev en succé. Många år efteråt har jag träffat personer både från Sverige och Finland som pratar positivt om våra regattaarrangemang. En liten detalj som uppskattades var att vi på mornarna under regattan delade ut gratis nygräddat bröd i plastpåsar tillsammans med morgontidningen som vi limmade fast på båtarnas luckor förrän manskapen vaknade.

Juniorverksamheten blev under åren allt aktivare. Föreningen fick ytterligare mottaga en Still 525-båt av en lokal bank och två optimister, som vår storseglare Ingmar Björndahls företag byggt och som också sponsorerades av företag. Dessa båtar användes aktivt i juniorverksamheten.

Efter att Hjallis Harkimo från Helsingfors ensam hade seglat jorden runt i sin Swanbåt fick vi besök av honom. Vi överlämnade föreningens 100-årsmössa med GSF:s medalj till honom. Den lokala tidningen hade sänt ut en ung oförberedd reporter som skulle bevaka händelsen. Den första frågan som reportern ställde till Hjallis var: "Brukar du segla långa vägar?". Han hade ju seglat jorden runt!

Seglingsverksamheten var livlig under alla mina år som kommodor. Jag vill speciellt lyfta fram Bell Race som föreningen startade. Bell Race blev en populär och stor tävling för scandicupbåtarna.

Föreningen har haft många framgångsrika seglare. De representerade GSF vid åtskilliga tävlingar både nationellt och internationellt. Nämnas bör Ingmar Björndahl, "Bobi" (Ralf) Casén, Veli-Pekka Ruoho, Johan

Harry "Hjallis" Harkimo och Carl-Gustav "Dutta" Wiklund 1987.

Hartell och Kurt Bergroth. De hade otroliga framgångar med fina placeringar både nationellt och inte minst i EM- och VM-tävlingar.

Vid årsmötet i december 1987 fick jag överlämna kommodorsuppdraget med tillhörande ordförandeklubba och kommodorskäpp till min efterträdare Jussi Suves, som också var en erfaren seglare.

I årsboken från 1987 konstaterade jag i kommodorens spalt:

Idag vill människan på allt sätt närma sig naturen. Jag vill i detta sammanhang påstå, att det inte finns någon finare naturbild än vita segel mot en blå fjärd en vacker högsommar-dag.

Detta påstående står jag för än idag. Kommodorsperioden var för mig en arbetsam, hektisk men mycket givande tidsperiod i mitt liv.

Bo Eklund

Jussi Suves

Kommodorsperioden 1988–1990

1988

GSF:s arbete präglades i slutet av 1980-talet av en ökad satsning bl.a. på juniorutveckling samt ökad satsning på stortävlingar. 1988 års tävlingar bestod av bl.a. rankingtävlingar för H-båtar, Snipe EM-kval, Mustakari Regatta samt veckoseglingar. Juniorsektionen ordnade dessutom Business Sail för företag med 30 deltagande båtlag.

Resultatmässigt bör framhåvas Tom Björndahls mästerskap i nya Mini-12-klassen i Lahtis, med pappa Ingmar Björndahl på 2:a plats och Bobi Casén på 3:e plats, bland 17 startande. Ytterligare blev Bobi Casén 7:e i Mini-12-VM.

Ari Käsäkoski deltog i junior-VM för Snipe i Florida. Andra händelser på seglingsfronten var medlemmarnas deltagande på andra orter, t.ex. i Kemi, Luleå, Helsingfors, Björneborg, Lojo, Hangö, Pääjänne, Danmark och i Sverige. Mustakari var ock-

Vår seglingschef, mångårige styrelseledamot och tidigare aktiva seglare Carl-Gustav "Dutta" Wiklund var på 60-talet ofta gäst på pappa Claes' Haj-båt "Clara". På bilden mottar far och son den anrika Aston Cup-pokalen och Strengelska priset efter sin regattaseger 1968. "Duttas" föregångare och mångårige (1950-74) ordförande för seglingsnämnden Leif Holmqvist överräcker troféerna.- 1:a gästen Risto Pirtilä övervakar i bakgrunden.

Ivriga juniorer i seglarskolan 1988 och 1989. Foto: Timo Lehto

så etapphamn för Course Kemi, som seglades mellan Kemi och Mariehamn. Juniorerna startade under sommarens lopp inalles 29 gånger med sina optimistjollar.

För att kunna bjuda på stortävlingar inom seglingen underhandlade vår långvarige kommodor Per-Ole Holm med Snipe-klasens världsorganisation SCIRA om VM till Karleby 1991. Tävligen gick till Norge, var-

efter en ny ansökan inlämnades och godkändes för EM 1992.

Paviljongen och faciliteterna fick också en tillsyn. Paviljongen sandblästrades av en firma, med målningsarbete av medlemmarna följande säsong. En kran anskaffades för lyft av Mini-12- och H-båtar, till en totalkostnad på 45 000 mk, varav föreningen stod för 10 000 mk och sponsorerna för resten. Ju-

Prisutdelning H-Båts-FM 1989.

niorsektionen fick en ny Buster-motorbåt. GSF båtbestånd bestod år 1988 av 91 segelbåtar och 60 motorbåtar. Juniorerna förfogade över 30 optimister samt en optimistsimulator. Medlemsantalet var 952.

1989

Säsongen 1989 började tidigt för GSF-juniorerna. Juniorchefen Christian "Kitti" Wiklund hade planerat ett digert program. Redan i mars började man med ett läger i Holland, där Bo-Erik Wikström och Jakob Bruins Slot ledde grupperna. Under sommaren kom skolaren Esa Kalervo från PORY och höll ett juniorläger på Mustakari. Våra juniorer var också flitiga på distriktsnivå.

På hemmavatten hade man 23 starter under sommaren. Tidsmässigt var det alltså en rekordsommar.

Sommaren förde med sig den första FM-tävlingen för H-båtar i GSF:s regi. Oskar Store och Esko Hyyppä hade arbetat febrilt för att få tävlingarna att lyckas. Totalt 72 båtlag kom till start utanför Trullö udd.

Under fyra dagar blåste det mest varierande vindar på upp till kulingstyrka, som mest 14-17 m/s, vilket medförde vissa skador på båtarna. Två mastbrott, två hål i bordläggningen och ett fall från båt.

Finska mästerskapet spikades av Matti Rouhiainens båtlag från Helsingfors Segelsällskap med Henrik Lundberg från Mariehamn på 2:a plats. Bästa båtlag från GSF blev Sten Sandström med en 12:e plats.

Våra Mini-12-seglare var också denna säsong flitigt i farten. Tom Björndahl tog en 2:a plats i VM, bland 95 deltagare. Bobi Casén tog en 3:e plats i NM. I FM "sopade" de både banan och bordet: Tomppa på 1:a plats, Bobi 3:e och Imma 4:e.

Vårt Mini-12 gäng ordnade en exotisk tävling i Lappland. Man seglade sommartävling i Äkäslompolo. Det var trots allt inte bara seglande, utan vår motorbåtssektion hade under vinter planerat sommarens evenemang, vilket också gav resultat. Bland annat deltog Lasse Hahtonen, John Biskop och Asko Karrola i Nordiska Motorbåtsrallyt och uppnådde i 12-knopsklassen en ypperlig 2:a plats. I sjöfärdighetstävlingen vann GSF-familjen Mörtenhumer.

1990

Juniorerna visade vägen igen år 1990 och började tidigt med teorikurs och träning i båt, redan i mars. För att möjliggöra utveckling köpte föreningen två begagnade E-jollar och fem nya optimistsegel. Under somma-

Tom Björndahl skålar för sina mästerskap.

ren besökte juniorerna tävlingar i Jakobstad, Brahestad, Vasa, Kristinestad, Skellefteå och Tallinn.

Prisbordet för EM i Mini-12 1990.

Årets stora evenemang blev EM i Mini-12.

Resultaten:

- Tom Björndahl
- Gunnar Hansson
- Max Linde
- Ingmar Björndahl

Byråkratin underlättades då medlemsregistret med 1171 medlemmar överfördes på egen ADB. En ny motorbåt för tävlingsfunktionärerna införskaffades också. Under 1990 fick vi instiftat ett stipendiesystem för aktiva seglare där 20 % skulle gå till övrig verksamhet.

Slutligen må nämnas att vår dåvarande styrelsemedlem Perttu Marttila seglade över Atlanten till Mustakari under våren, med sin Swan 44, inköpt i USA.

Jussi Suves

New Worlds besättningen, skeppare Martti Simola, Jouko Ristiluoma, Perttu Marttila, Pekka Sundell och Esko Hyyppä.

Christian Wiklund

Kommodorsperioden 1991-1996

Sedan maj 1961 har jag varit medlem i Gamlakarleby Segelförening r.f. På den tiden skulle man vara fyllda 10 för att få ansöka om medlemskap i GSF. Flera år tidigare ville min farfar Valter se sin då femårige sonson, av honom kallad "Lill-Axel", sätta sig vid roret i vår sprisegelriggade roddbåt *Smöröga* medan farfar gav sitt stöd och sina direktiv då han själv med van hand skotade klyvaren. I farfars vokabulär förekom inte ordet fock.

Flera decennier senare blev det aktuellt att själv, i egenskap av juniorchef fortsätta sprida farfars läror och, i samråd med andra seglingsintresserade föräldrar, lära den yngre generationen segla.

Jussi Suves överräcker kommodorstaven till Christian Wiklund vid årsmötet på Sällskapsklubben den 2.12.1990.

GSF:s styrelse 1991. Nedre raden fr.v. John Biskop (skattm. 1991-96), Nils-Erik Stenman (Vicekomm. 1991-96), Christian Wiklund (kommodor 1991-96), Peter Holm (sekr. 1991-96) Övre raden fr.v. Jarl Sjöwall (hamnkapten 1991-92, 1995-96), Asko Karrola (segl.nämnd ordf. (1991-94, FM 1995), Lasse Hahtonen (suppl. 1991-92, ledamot 1993-96), Jan Störling (suppl. 1991, ledamot 1992-94, 1996), Veli-Pekka Ruoho (1991-92).

Övriga suppleanter under perioden
(1991–1996)

Mikael Korpela
(suppleant 1993-94)

Stig Kurtén
(suppleant, hamnkapten 1993)
(åb 1993-96)

Martti Simola
(suppleant, hamnkapten 199?)

Maija Casén
(suppleant 1995-96)

Heikki Haimakainen
(suppleant,
segl. nämnd ordf 1995-96)

Johan Nyberg
(suppleant 1995)

Jan Stenman
(suppleant 1995-96)

Ida Bruins Slot
(suppleant 1996)

Efter hårda duster med Karlebyseglarna korades svensken Carl-Gustav Fresk till Nordisk mästare 1992 i 2.4mR-klassen. Foto: Timo Lehto

Den eran varade i tre år under sent 1980-tal då jag även var suppleant i GSF:s styrelse ledd av kommodor Jussi Suves. Då Jussi efter sina tre ordförandeår (1988–1990) flyttade till annan ort valde årsmötet i december 1990 mig till hans efterträdare. Med detta kom jag att bli GSF:s 20:de ledare och därmed också gå i mina förfäders fotspår. Min farfar, även kallad "Braso-Valter", var GSF:s 10:de kommodor och min pappa Claes dess 16:e.

Att vara ordförande för landets fjärde äldsta och en av de största segelföreningarna i vårt land var ett hedersuppdrag som jag kom att inneha i sex intressanta och utmanande år. Inom en mycket aktiv och motiverad styrel-

T.h. Asko Karrola och en del av seglingsnämnden ombord på Gunvor af Mustakari 1993, förbereder starten för Årskappseglingarna 1993. Foto: Timo Lehto

Snipe-EM 1992. GSF:s Jonna Wikström o. Iiro Jaakonsaari från S:t Michel bästa juniorpar med sin 19:e placering.

Sofia och Lina Hallman i båten Follow Me premierades med Roger Nylunds taveldonation för bästa nybörjare i Snipe-EM 1992. Foto: Christian Wiklund

se hade vi en klar ansvars- och arbetsfördelning med klara, ambitiösa målsättningar inom alla våra centrala funktioner.

Kappsegling

Gamlakarleby Segelförening r.f. har ett gott rykte om sig att vara en god tävlingsarrangör. Förutom alla de kontakter som skapats genom våra aktiva medlemmars engagemang i flera organisationer, såsom Finlands Seglarförbund och olika klassförbund, har våra seglares resande och deltagande i evenemang på andra orter i när och fjärran samt personliga kontakter med sina seglarvänner och -rivaler spelat en mycket betydande roll

Snipe-EM 1992, segrartrion. I mitten guldmedaljörerna Carlos Llamas/Javier Gutierrez (Spanien), till vänster silvermedaljörerna Demian Borrás / Purifikation Lunch (Spanien) samt bronsparet Håkan och Rikard Bjurström från Tammerfors.

Startskottet med en välfylld startlinje i 2.4mR-VM 1993. Foto: Christian Wiklund

Claes Hultling
svär faneden
assisterad
av Mikael
Korpela.
Fanbärare
Tiia Lehto och
kommodor
Christian
Wiklund.
Foto:
Timo Lehto

"Bobi" Caséns bronsplacering i 2.4mR-VM kom att ligga som grund för FSF:s utnämning av Bobi till bästa seglare 1993 i internationella klasser. Fr.h. Bobi, fru Maija Casén, Christian Wiklund, Asko Karrola och Carl-Gustav "Dutta" Wiklund. Foto: Timo Lehto

vid beslut om och stöd för våra ansökningar om större mästerskapstävlingar.

Själv hade jag, som fullmäktigeledamot i Finlands Seglarförbund, ett stort intresse och behov av att hålla igång dialogen med föreningarna från Kristinestad i söder till Kemi i norr, för att därigenom ha ett möjligast brett underlag för våra FSF-sammanträden, vilka oftast hölls i vår huvudstad. GSF:s sammankomster med Kvarkenseglarna utgjorde också en välkommen byggsten i samarbetet mellan föreningarna.

Vår arrangörstabs kompetens, praktiska erfarenhet och gruppmedlemmarnas målmedvetna arbete och samarbete har för vår förening utgjort en gedigen grund för anord-

VM i 2.4mR, 1993. Invigningsmiddag i festtältet ute på Mustakari. Foto: Timo Lehto

nande av våra framgångsrika regattor och evenemang.

Målsättningen för GSF för den aktuella perioden var att, förutom de sedan långt tillbaka rutinartade veckoseglingarna, rankingtävlingarna och andra regattor, varje år arrangera ett mästerskap på minst FM-nivå. Jag är stolt över att vi med gott betyg rodde iland med att på våra hemmavatten ordna FM-, NM-, EM- och även VM-tävlingar.

Finska mästerskap ordnade vi fyra gånger: Optimistjollar (1996), Snipe-klassen (1991), Haj-klassen och H-båtar 1995.

Nordiska mästerskap ordnade vi en gång: 2.4mR-klassen (1992).

Europeiska mästerskap ordnade vi en gång: Snipe-klassen (1992).

Världsmästerskap ordnade vi en gång: 2.4mR-klassen (1993).

Öppningsceremoni vid 2.4mR-VM 1993. Foto: Timo Lehto

Andra nämnvärda egna seglingsevenemang, under perioden utgjorde följande:

Business Sail Cup i form av Match Racing i Still 525-klassen (1991).

Nostalgisegling (1995).

Course Kemi (1993) (etapphamn för den internationella långdistansseglingen från Mariehamn till Kemi).

Våra kappseglares världsmästerskap under perioden var följande:

VM-guld

1992 Alassio, Italien: 2.4mR-klassen (55 båtar), Ingmar Björndahl.

Medaljörerna i 2.4mR 1993, från vänster Peter Norlin (silver), Patrik Forsgren (guld), "Bobi" Casén (brons), Carl-Gustav Fresk (segrare i klassen för handikappade). Foto: Timo Lehto

VM-silver

1991 Saltsjöbaden, Sverige: 2.4mR-klassen (75 båtar i tvålingen), Tom Björndahl 1992 Alassio, Italien: 2.4mR-klassen (55 båtar), Tom Björndahl.

VM-brons

1993 Karleby: 2.4 mR-klassen (38 båtar), Ralf Casén.

1996 Cannes, Frankrike: 2.4mR-klassen (76 båtar) Ingmar Björndahl.

GSF stod värd för Haj-FM 1995. På hemmavatten blev Johan Hartell, Tarmo Uusikartano och Veli-Pekka Ruoho silvermedaljörer i båten Heidi. Foto: Timo Lehto

Optimistseglarna före start i Optimistjolle-FM 1996 på Mustakari. Foto: Timo Lehto

Statsminister Esko Aho med familj anlände till Mustakari, belegsagd av kommodor Christian Wiklund och fru Birgitta Wiklund.

Juniorverksamheten

Juniorsektionen fortsatte på sin tidigare linje med den årliga, egna utbildningen av unga intressenter. Tack vare den egna Optimistjolle-

flottan, omfattande tretton båtar, kunde vi erbjuda alla intresserade möjligheten till ett praktiskt förankrat program. Sommaren 1995 anordnades även den av förbundet led- da "Lejonskolan". Föräldrarnas färdigheter sattes på prov i de årliga "Mamma- och Pappaseglingarna" med Optimistjollar.

Motorbåts- och navigationssektionen

För alla våra båtägande familjer anordnades navigationstävlingar, även inkluderande uppgifter om bl.a. sjövätt, natur och säkerhet. Familjeseglingar stod också på programmet. För den teoretiska utbildningen ordnades fortsättningsvis skepparkurser för Kust-, Skärgårds- och Högsjöskepparexamen.

Medaljutdelning i 1996-års FM för Optimistjollar ombesörjdes av "Gamle Calle", stadsfullmäktigeordförande Olli Telimaa. Fr.v. klassen över 12 år Ville Veikko Vilén (brons), Tobias Niemi (silver), Klaus Heikkilä (guld). Höger om Gamle Calle, klassen under 12 år, Oscar Karlström (guld), Hanna Saari (silver), Rasmus Päivärinta (brons). Foto: Timo Lehto

Under perioden startade motorbåtssektionen en junioraktivitet i.o.m. införandet av klassen SJ15.

GSF 120 år

Medlemsaktiviteter

Förutom våra stadgeenliga års- och vårmöten ordnade vi varje sommar vår traditionella ärtsopps- och punschafton, där föreningens medlemmar vid ett mera programlöst tillfälle kom samman för att avnjuta ärtsoppa och punsch kryddade med en fri samvaro. I samband med våra mästerskapsevenemang ordnades även enstaka allsångstillfällen.

Farleder och Gamla hamnen

Båtarna blir större och mera djupgående medan vattendjupet ständigt, p.g.a landhöjningen, går i motsatt riktning. För att i möjligaste mån bemöta problemet var det uppenbart att vår farled in till Gamla hamnen inte bara behövde utmärkas utan även muddras. Eftersom ett dylikt projekt är orimligt och omöjligt för en ensam ideell förening blev GSF initiativtagare till den oregistrerade sammanslutningen Pro Vanha Satama (Pro Gamla Hamnen), med målsättningen att samla möjligast många intressegrupperingar till ett muddringsprojekt för farleden från Trullön in till Gamla hamnen.

Chydenius-seminariet i juli 1994 gjorde att GSF och Mustakari fick besök av både nationellt och internationellt bekanta personer. På bilden EU-ordföranden Jacques Delors och president Mauno Koivisto. I mitten Ingmar Kålas fru Kaija Kåla.

Vår krögare Rainer Kotka stoltserar med GSF:s egna 120-årsvin.

SSJ-kommodoren Jan-Olof Wik t.h. uppvaktar GSF-kollegan Christian Wiklund ombord på en Swan 44:a (JT 4.8.1992).

För åsiktsutbyten inkallades, förutom Gamla hamnens segelföreningar GSF och KP, Ungdomscentret Villa Elba, Sandstrands Villaförening, Brudskärs Villaförening, Karleby Turism, Kokkolan Melojat, Karleby stad och allmänheten in till diskussionstillfällen. Kärngruppen i Pro Gamla hamn-sammanslutningen kallade stadstyrelsens ordförande och Villa Elbas styrelseordförande Markku Pohjonen till ordförande för sammanslutningen.

Pro Gamla hamn-gruppens systematiska arbete i samråd med staden, regionförvaltningen och sjöfartsstyrelsen ledde slutligen till en muddring av farleden till en djuplek om minimum tre meter från Trullön in till Gamla hamnen, med förgreningar till Mustakari och Elba.

I samband med detta muddrade GSF upp klubbhamnen mellan den norra och södra

Eero Huima fortsatte föreningens historikarbeten efter Hans "Hasse" Holmqvist.

piren samt den nya gästhamnen söder om södra piren.

Med staden underhandlades om en förlängning av arrendeavtalet även inkluderande en utökning av arealen för en utbyggnad av den södra delen av holmen med avsikt att få utrymme för en större gästhamn, större yta för vinterförvaring av våra medlemmars båtar samt även en förbättrad servicenivå inkluderande bränslestation, sophertering och en tidsenlig tömning av septiktankar. Som resultat av satsningen erhöll vår hamn EU:s "Blå Flagga-status".

För en begränsning av landtrafiken till holmen upprättades en låsbar metallport in-

SCIRA:s ledning uppvaktar jubilarer i samband med Snipe-EM 1992. Fr.v. kommodor Christian Wiklund, SCIRA-kommodor Fujiya Matsumoto (Japan), SCIRA-vicekommodor Terry Timm (USA) Englands nationalsekreterare John Broughton samt SCIRA-pastkommodor och GSF:s hederskommodor Per-Ole Holm.

till bron. På östra stranden byggdes en serviceväg för underlättande av leveranser till och från holmen samt för en mera rationell och tidsenlig avfallshantering. Kommodorskajen förstörades och förnyades. Den norra och södra piren öppnades för en förbättrad vattengenomströmning i klubbhamnen.

Klubbhuset och restaurangen

Vårt gamla klubbhus genomgick kontinuerliga saneringar och förbättringar. Föreningens ypperliga läge och restaurang utgjorde en oas för ett ökande antal gäster från när och fjärran.

Restaurangen har, på grund av ökade myndighetskrav, sedan 1991 drivits av externa krögare. Initierat inleddes ett samarbete med Sällskapsklubben i Gamlakarleby r.f. under ledning av Rainer Kotka (1991–1994), varefter Kantarellis (1995–1999) under ledning av Juha Pouttu vidtog.

Mustakari har genom åren tillhört en av de mera attraktiva sommarmålen såväl för ortsbor som för gäster från andra orter, regioner och länder. Restaurangen har inte enbart prioriterats av båtintresserade gäster, utan även utnyttjats för anordnade av såväl privata evenemang som större offentliga till-

ställningar inom företagsvärlden och den offentliga sektorn.

GSF:s arkiv och Mustakarimuseet

Dokument, föremål, uppklistrade tidningsurklipp och fotografier har vi lyckats samla, arkivera och till stor del även mikrofilma. För lejonparten av de samlade dokumenten har vi under den ifrågavarande perioden uppgjort register, med hjälp av hembygdsrådet Eero Huima, och infört i vårt arkiv som i huvudsak finns på hembygdsarkivet. I klubbhuset på Mustakari hängde vi upp porträtt av föreningens alla kommodorer genom tiderna i kronologisk ordning. En historisk vitrin, där tiden i Gamla hamnen i Gamlakarleby genom århundraden presenterades, uppfördes i entrérummet på Mustakari av historiekommittén, under ledning av Kris-

GSF erhåller EU-blåflaggstatus, en internationell miljöutmärkelse som beviljas småbåtshamnar som uppfyller vissa kriterier som rör vattenkvalitet, säkerhet, service och miljöinformation.

tina Ahmas och Eero Huima, med stöd av stipendier från bl.a. Stiftelsen Kulturfonden för Gamlakarlebynejden r.s. och Suomen Kulttuurirahasto/Keski-Pohjanmaan rahasto/Kerttu ja Juha Marttilan rahasto samt privata bidrag och donationer.

Christian Wiklund

Jan Störling

Kommodorsperioden 1997–2003

1997

Jubileumsåret (125 år) till ära hade vi som mål att ordna flera olika aktiviteter. Huvudaktiviteterna var utan vidare Träbåtsfestivalen, Bottenhavsregattan och Finska mästerskapstävlingarna i 2.4mR.

Förberedelserna för jubileumsåret började redan i god tid med planeringen av 125-årsboken. Under hösten och vårvintern sammanställdes materialet och boken kom ur tryck i början på juni. Jag känner fortfarande en stor tacksamhet till alla de personer som deltog i arbetet och offrade otaliga timmar på att få boken färdig. Speciellt kommer jag ihåg hembygdsrådet Eero Huima och hans idoga arbete med att samla ihop gammal statistik, Jari Ojala och Krister Korpela för deras förnäma historiska skrifter och Roger Störling för arbetet som koordinator och redaktör.

Träbåtsfestivalen under Lage Sundfors och Mikael Bergroths ledning blev en succé utan

God stämning med sjömansmusik.

like. GSF och Mustakari kunde visa upp något som vi aldrig tidigare presterat. Publikframgången överträffade alla förväntningar, uppskattningsvis 6 000–8 000 personer såg de förnäma träbåtarna. Antalet deltagande båtar var ca 130.

Bottenhavsregattan och Jubileumsfesten hörde också till sommarens höjdpunkter. Speciellt våra svenska vänners talrika deltagande krönte tillställningen.

Mini 12-FM avslutade årets värdeävlingar. GSF tog hand om de tre första placeringarna i nämnd ordning, Tom Björndahl, Ingmar Björndahl och Ralf Casén. I mars star-

Bottenhavsregattan. Hamnen full av regattadeltagare.

Träbåtsfestivalen 1997. Kommodorskajen full med vackra träbåtar.

Styrelsen tar emot gästerna.

Stämningen på topp under 125-årsfesten.

tade säsongen med VM i Dubai, där Ingmar Björndahl placerade sig på 7:e plats och Ralf Casén på 11:e plats. EM i Italien blev en dundersuccé för GSF. Våra seglare tog hand om hela potten. Tom Björndahl guld, Ingmar Björndahl silver och Ralf Casén brons!

Bland våra andra seglare utmärkte sig i Haj-klassen Johan Hartell med besättning som tog silver i årets FM-tävlingar. På juniorsidan koncentrerades verksamheten speciellt till skolning, där Ida Bruins Slot drog skolningsverksamheten i samråd med Elba ungdomscenter.

Av våra Optimistseglare utmärkte sig Mikael Nyberg, som kom med i Optimistförbundets träningsgrupp, vilken också inbar en möjlighet att representera Finland i Nordiska mästerskapen.

I hamnen fortsatte investeringarna. Norra piren fick en ny pontonbrygga. Nya platser färdigställdes söder om gästhamnen. Gästhamnen fick el och vatten samt belysning. Båtplatserna var så gott som utsålda. Nästa år gällde det att med minimal investering få så många nya båtplatser färdiga som möjligt. Intäkterna från gästhamnen fördubblades, men låg ännu på en för låg nivå. Muddring och utmärkning av farleden in till gamla hamnen och Mustakari kom att bli nödvändiga såväl för våra egna som för gästbåtar.

Restaurangverksamheten sköttes av hotell Kantarellis under Juha Pouttus regi. Försäljningsmässigt var 1997 ett rekordår dels på grund av det vackra vädret men också

Ida Bruins Slot i E-jolle.

på grund av de många lyckade evenemang. Försäljningssuccéer var Back to the 60's och träbåtsfestivalen. Holmen besöktes under sommarens lopp av uppskattningsvis 30 000 besökare, av vilka ca 3 500 använde sig av *m/s Elbatars* tjänster.

Två timmermän var anställda med sysselsättningsmedel för 6 månader. Deras huvuduppgifter var att serva klubbhuset och hamnen. I klubbhuset renoverades bl.a. fönstren och köket. Restauranggolvet samt bastun målades. Gräsmattorna i gästhamnen gjordes färdiga. Ett projekt för att förnya möblemanget i restaurangen påbörjades. Medlen som strömmade in för ändamålet var relativt små. Därför blev det aktuellt med att marknadsföra projektet åt sponsorer.

Föreningen fick av staden hyra ett eget utflyktsställe på Norra Hamnskär. Mening var att vi där skulle bygga en hamn, bastu och grilltak. Norra Hamnskär var tänkt av vara så gott som självfinansierande med hjälp av aktiva medlemmar. Villiga dragare och arbetare behövdes.

Ekonomiskt sett utträttades mycket år 1997, men med små medel. Ekonomin och inves-

teringsförmågan belastades av ett mycket hårt amorteringsprogram som vi strikt försökt följa. Vår förhoppning var att våra fria resurser skulle öka det påföljande året.

Det var ett arbetsamt och lärorikt år för en ny kommodor. Helt klart var att vi måste lyckas aktivera betydligt flera medlemmar, både på seglingsbanorna, inom arrangörstaben och inom motorbåtssektionen.

1998

Sommarens huvudmålsättning var att försöka höja medlemsaktiviteten. Med facit i hand måste jag konstatera att vi inte lyckades så bra som vi skulle ha önskat. Det var främst i årskappseglingen vi hade som mål att få mera deltagare och samtidigt även aktivera andra medlemmar än de aktivt kappseglande. Vi hade program både åt familjeseglare och motorbåtar. Tyvärr regnade och blåste intresset bort bland medlemmarna.

Vi ordnade också två klubbkvällar, bägge hade kring 20–25 deltagare. Planerna vara att ordna klubbkvällar en gång per månad under det påföljande året. Det ansågs viktigt att föreningsmedlemmarna träffas regelbundet och diskuterar, utan ett alltför officiellt

Pia & Tom Björndahl förbereder juniorernas prisutdelning.

program, både om segling och klubbens allmänna utveckling.

Seglingsmässigt hade vi inga större seglingstävlingar. Klubbens färger försvarades dock med framgång på bortavatten. Det var igen 2.4mR-seglarna som stod för de största framgångarna. Ralf Casén kom på andra plats i de öppna Svenska mästerskapen. I de Finska mästerskapstävlingarna korades Ralf till Finsk mästare. Tom Björndahl blev trea i VM i sommarens tävlingar i Tammerfors. Veli-Pekka Ruoho med besättning vann årets Bottenhavsregatta i Piteå.

Våra juniorer deltog flitigt i årets rankingtävlingar för optimistjolle. Bäst klarade sig Mikael Nyberg. Han deltog också i årets Nordiska mästerskapstävlingar. Årets bragd stod Pia och Tom Björndahl för. Juniorskolan drogs upp till en helt ny nivå. Pia och Tom hade i sommarens skola över trettio deltagare. Skolan hölls en gång per vecka varje tisdag i juni och juli.

I hamnen gjordes inga större investeringar, endast nödvändiga underhållsarbeten. Nya båtplatser ordnades med bojar. Alla platser var sålda, efterfrågan var större än utbudet. Tio nya platser planerades till nästa sommar.

”Projekt Gamla Hamnen” framskred som det verkade trögt. Stadens resurser är begränsade men arbetet sades kunna komma igång år 1999. I första skedet var det meningen att farleden från Tjockudden muddras ända in till området mellan Mustakari och Elba. Därifrån skulle en stickare dras in till GSF:s hamnbassäng. Farleden var tänkt att bli 50 m bred och 2,5 m djup. Muddringsdjupet skulle vara 3,2 m. Fas två innefattade bl.a. en farled in till sundet och en stickare in till Elba.

”Projekt Norra Hamnskär” föll också framåt under året. En kärngrupp med aktiva medlemmar åtog sig att driva projektet. Medel lösgjordes för muddring av hamnen. Virke för bryggor fraktades ut och röjnings-

arbeten gjordes på holmen. Det fanns jobb åt alla intresserade medlemmar. Ralf Casén och Lasse Hahtonen var kontaktmän.

I restaurangen fortsatte nödvändiga underhållsarbeten. Vi blev också tvungna att reparera vårt skjul, bygga ett helt nytt förråd, sanera kylrum, reparera diskmaskinen och köpa en ny ismaskin. Restaurangens samtliga stolar byttes ut. Under hösten färdigställdes också ett saneringsprojekt för hela byggnaden. Det omfattade bl.a. en utbyggnad mot syd, där vi kom överens om att placera helt nya socialutrymmen och ett förstorat kabinett. Vidare var planen att byta ut så gott som hela yttre fasaden, förnya elsystemet och bygga en helt ny täckt öppningsbar terrass.

Försäljningen i restaurangen nådde inte upp till fjolårets rekordnivå. Detta självklart på grund av den regniga sommaren. Terrassen var öppen endast under fyra dagar på hela sommaren. Vi fick ändå in den grundhyra som vi budgeterat med. Vår krögare nådde också ett tillfredsställande resultat mycket på grund av god planering och en välskött marknadsföring. Uppskattningsvis 20 000 gäster besökte holmen under sommaren.

Ekonomi förbättrades stadigt. Trots att vi utträttade rätt mycket under den gångna sommaren lyckades vi göra det med mycket små medel. Vi har följt ett strikt amorteringsprogram på våra lån vilket medförde att skuldbördan lättade. De årliga inkomsterna tycktes öka stadigt, dels på grund av ett lyckat hyreskontrakt med Hotel Kantarellis, men också på grund av ökade inkomster från hamnen, olika evenemang, bränsleförsäljning och sponsoring. Detta möjliggjorde att vi till en stor del med egna medel kunde genomföra den tänkta saneringen av vår klubbfastighet under det påföljande året. Det blir också möjligt att satsa mera på själva segelsporten, i synnerhet juniorverksamheten.

1999

Verksamhetsårets tema var skolning. Seglingsundervisning åt vuxna var efter en lång paus igen på programmet. Ralf Casén, Sten Sandström, Veli-Pekka Ruoho, Mikael Korpela och Tom Björndahl drog projektet. Skolorna hörde alla till våra elitseglare. Skolningstillfällena blev en stor framgång. Vi blev tvungna att begränsa antalet deltagare till 20. Deltagarna fick alla valuta för pengarna och var mycket nöjda. Vårt mål blev att göra vuxenskolning till ett årligen återkommande tema.

Också detta år ansvarade juniorchefen Tom Björndahl tillsammans med sin fru Pia för juniorskolan, med stor entusiasm. I nybörjarskolan deltog ca 15 barn; skolning gavs en gång per vecka under juni och juli. Samtidigt deltog en grupp längre hunna optimistseglare i veckotävlingar.

Tom och Pia Björndahl på självständighetsbal i Presidentens slott.

På tävlingssidan stoltserade vi med goda framgångar. Tom Björndahl blev världsmästare i 2.4mR i Göteborg samt finsk mästare i samma klass i Kotka. Han blev vald av Finlands Seglarförbund till årets seglare i internationella klasser och dessutom bjuden på självständighetsbal av Finlands president Martti Ahtisaari.

Ingmar Björndahl tog brons i Svenska mästerskapen i 2.4mR och blev klassmästare i Haj 2000-klassen. Veli-Pekka Ruoho med besättningen Johan Nyberg och Pentti Haimakainen vann för tredje året i följd Bottenhavsregattan.

GSF stod som arrangör för Finska mästerskapen i Snipe-klassen. Tre egna båtlag deltog. Juniorerna Mikael Nyberg och Kaj Casén klarade sig bäst. De var också seglingarnas bästa juniorer. Vår tävlingschef Heikki Haimakainen skötte sig perfekt men till vår besvikelse ville han efter många års trogen tjänst ta några mellanår. Vi var tacksamma för Heikkis fina insatser.

I hamnen hade vi en paus beträffande investeringar. Hamnplatserna var i stort alla sålda. Vi hade rum för flera båtplatser till, för att färdigställas efter behov. Muddring av vår hamn och farleden till Gamla hamn ansågs nödvändig för att upprätthålla förutsättningarna att också i framtiden verka på Mustakari. Stadens tjänstemän var mycket positivt inställda till våra muddringsbehov. Muddringen av farleden påbörjades redan under hösten. Vi avtackade vår hamnkapten Esko Hyypä för de år han haft huvudansvaret för hamnen. Han ville nu minska sin arbetsbörda och lovade därför att nästa år endast sköta om vårt tankningsställe.

”Projekt Norra Hamnskär” tog stora skutt under sommaren. Ett grilltak införskaffades, likaså en toa och en gammal stockvilla, som planerades till bastu. Hamnen muddrades under hösten. Presentation av Norra Hamnskär till medlemmarna inprickades till nästa sommars program. Veli-Pekka Ruo-

ho, Johan Nyberg, Lasse Hahtonen och Esko Hyyppä hör till "aktivisterna" som dragit projektet framåt.

Vår krögare Juha Pouttu överraskade oss i sommar när vi fick höra att Hotel Kantarellis blivit sålt till KPO-koncernen samt att all verksamhet övertas av dem. Tur var att den gamla personalen fortsatte och kände till förhållandena på Mustakari. Den nya ägaren visade sig vara mycket intresserad av att fortsätta driva restaurangverksamheten och hyreskontraktet kunde snabbt förnyas med den nya krögaren. Vi tackade Juha Pouttu och hans personal för de år som de ansvarat för restaurangverksamheten. Samarbetet med KPO och deras ansvarsperson Marit Romu förlöpte klanderfritt. Framtidsutsikterna för samarbetet upplevdes goda, och tanken vara att redan påföljande sommar kunna erbjuda medlemmarna på betydande förmåner.

Saneringen av klubbhuset påbörjades redan under våren genom att ansluta Mustakari till stadens vatten och avloppsnät. Efter flagghalningen inleddes själva saneringen. Hela ytterskalet skulle bytas ut, klubbhuset göras varmare, väggarna isoleras och värmeglas sätts in. Sockeln måste göras dragfri. Nya socialutrymmen skulle byggas, också ombyggnad av entrén, samt förstoring av södra kabinettet, som också skulle förses med öppen spis. Detta skulle finansieras i huvudsak med egna medel.

Sammanfattningsvis var år 1999 ett mycket bra år, men mycket ville göras ännu bättre. Aktiva medlemmar efterlystes.

2000

Det nya årtusendets första verksamhetsår gick säkert till historien som ett av föreningens bästa.

Många projekt som hade pågått under lång tid blev färdiga. Verksamheten på alla områden var synnerligen aktiv.

GSF:s hamnkaptan Esko Hyyppä.

Mest glädjande var förstås själva seglingsverksamheten, där vi kunde visa upp en rad fina framgångar. Jag börjar med Ingmar Björndahls fina framgångar: Imma tog hem det första World Cup-mästerskapet någonsin i Haj-klassen i en tävling i Tyskland, där alla typer av hajbåtar tävlade mot varandra. Imma seglade sin egen konstruktion Haj 2000. Vidare tog han hem klassmästerskapet i samma klass i Finland. Med sin andra favoritbåt, 2.4mR deltog han med andra GSF:are i VM i Melbourne. Det blev inga medaljer, men många fina placeringar. Imma tog dessutom brons i samma klass i EM i Venedig, det blev också FM-brons. Vi kunde endast beundra denna eviga junior.

På hemnavatten upplevde vi också ett otroligt uppsving. Onsdagstävlingarna drog igen deltagare som på den gamla goda tiden. Nu seglade visserligen stora båtar. Laser-klassen var enda jolleklassen som seglades av seniorer.

Course 2000, Seglarförbundets storsatsning, mellanlandade med 50 båtar i vår hamn. Vi fick se den största starten under hela Course 2000 gå av stapeln i Karleby.

Verksamhetsårets tema var igen skolning. Seglingsundervisning åt vuxna var igen på

programmet. Ralf Casén, Sten Sandström, Mikael Korpela och Tom Björndahl var ansvarspersoner. Deltagarna fick alla valuta för pengarna och var mycket nöjda. P-O Holm ordnade i början av juni en regelkväll.

Juniorchefen Tom Björndahl och Thomas Slotte med sina fruar drog i år med stor entusiasm juniorskolan. I nybörjarskolan deltog 11 barn. Skolning gavs en gång per vecka under juni och juli. Samtidigt deltog en grupp längre hunna optimistsegelare i veckotävlingar och i finska mästerskapen. Seglarförbundets seglarskola besökte också Mustakari.

Course Kemi 1993, startkottet för etapp 5. Foto: Christian Wiklund

Klubbhusets sanering blev klar i tid till säsongstart. Resultatet blev mycket lyckat, många har t.o.m. ansett saneringen vara årets kulturgärning i Karleby. Nils-Erik "Nisse" Stenman planerade saneringen och Sten Sandström övervakade och förverkligade arbetet. Skattmästaren Göran Jansson tillsammans med undertecknad sydde ihop finansieringen. Hela styrelsen följde arbetet med intresse och alla ville sticka sina fingrar i soppan.

Vår krögare Hotel Kaarle var mycket nöjd. Försäljningen nådde rekord trots en regnig sommar. Vi kunde också underhandla en 10

% rabatt på krogen åt våra medlemmar mot uppvisande av medlemskort. Det uppskattade antalet besökare ligger kring 25 000. I fortsättningen såg vi möjligheten att förlänga säsongen.

Projektet med farlederna och hamnen blev också klart. Flera års lobbyande gav resultat. Nu fick vi en fin farled in till Gamla hamn, och vår klubbhamn var i ett förstklassigt skick. Under påföljande år kunde vi efter behov förstora hamnen; det fanns kapacitet att fördubbla antalet båtplatser. Hamnkaptan Kenneth Bäckström gjorde en jätteinsats med att bygga upp hamnen på nytt efter muddringen.

"Projekt Norra Hamnskär" gick också framåt. Arbetet bromsades till att börja med av den kommunala byråkratin. Under Veli-Pekka Ruohos regi fanns en grupp aktiva som

GSF:s hamnkapten Kenneth Bäckström tar en kaffepaus på Norra Hamnskär.

förde projektet framåt, så att förhoppningen var att få åtminstone hamnen, bryggan, grill och toa klara till påföljande år. I bästa fall även bastun. Norra Hamnskär är och blir en uthamn åt samtliga GSF- medlemmar, och även en skyddshamn åt alla sjöfarare.

2001

År 2001 var föreningens 129:e verksamhetsår. Säsongen inleddes tidigare än någonsin. Föreningens flagga hissades den 1 maj. Detta möjliggjordes av att vår klubblokal efter renoveringen håller värme betydligt bättre än förr.

Seglingsverksamheten på hemnavatten blev igen en mycket positiv företeelse. Onsdagsseglingarna lockade deltagare som tidigare. Det visade sig att antalet onsdagsseglingar i seglingsprogrammet inte räckte till, utan vi fortsatte med tävlingsverksamheten ännu efter flaggstrykning. Vi hade också fått ihop en del sponsorer som gjorde att vi också efter tävlingarna kunde samlas och trivas tillsammans. Några stora mästerskapsframgångar blev det inte den som-

maren. Bobi Caséns brons i 2.4mR-FM var den värdefullaste medaljen.

Juniorerna var aktivt i farten. Vi ordnade två seglingsläger under sommaren och pojarna deltog både i rankingtävlingar och FM. Framgången var ännu inte den bästa, även om vi inte låg långt från den nationella toppen. Insikten om betydelsen av en stark juniorsektion vann stadigt mark inom föreningen. Till kommande år planerades allt tydligare satsningar på juniorverksamheten. Vi beslöt att år 2002 stå värd för Nordiska juniormästerskapen i Optimist- och E-jolle. Arbetet för det inleddes genast.

Tom Björndahl samt undertecknad reste till Bergen i Norge, där årets Nordiska juniormästerskap hölls. Vi presenterade åt de nordiska lagledarna vår tävlingsplan för det kommande mästerskapet och berättade hur de enkelt tar sig till Karleby. Det var värt mödan, för följande år kom alla nordiska länder, utom Finland, med fulltaliga juniorlag till Karleby.

Föreningen ordnade under sommarn två föreningskvällar. Pohjolan Voima deltog på den andra och informerade GSF om vindkraftverksplanerna. Tyvärr fick vi då som kappseglingsförening konstatera att kappseglingar av mästerskapstyp skulle så gott som omöjliggöras i fall vindmölleplanerna förverkligades. Med anledning av detta och andra skäl beslöt föreningen att försöka motarbeta planerna.

Vår klubbhamn, som fick Blå Flagg-status, sköttes föredömligt av vår hamnkapten Kenneth Bäckström. Alla båtplatserna var sålda och antalet gästande båtar ökade. Också efter detta verksamhetsår fanns det goda utsikter för att kunna bygga ut hamnen.

Ekonomi hölls strikt under kontroll. Fjol-årets stora investeringar gjorde att det inte fanns utrymme för nya projekt. I stället koncentrerade vi oss på att amortera lånen så mycket som möjligt. Möjligheten till nya

större projekt skulle bli bättre, då vi efter några år kunde räkna med att bli skuldfria.

2002

Året 2002 var föreningens 130:e verksamhetsår. Föreningens flagga hissades den 1 maj i strålände väder och flaggan halades den 21 september, vilket var senare än någonsin. Seglingsverksamheten på hemnavatten var igen en mycket positiv företeelse. Onsdagsseglingarna lockade deltagare som tidigare. Vi hade igen fått ihop en del sponsorer som gjorde att vi efter tävlingarna kunde ha trevligt tillsammans.

I juli seglades den 80:e Bottenhavsregattan i Karleby, samtidigt ordnade vi även vår 130-årsfest och 130-årsregatta. Johan Hartells FM-silver i Haj-klassen, Ralf Casén:s FM-brons i 2.4mR och Ingmar Björndahls

NM-brons i 2.4mR var de värdefullaste framgångarna föreningen nådde under sommaren.

År 2002 fick GSF sina första världen runt-seglare i Göran Granbacka och Pia Manderbacka. Styrelsen beslöt prestationen till ära stifta en ny förtjänstklass – Oceansegla-erna. Oceansegla-erna belönas med föreningens bordsstandar som för Oceansegla-ernas del börjar från nr 1. Minimikravet är en tur och retur färd över en ocean. Göran Granbacka och Pia Manderbacka belönades alltså med föreningens bordsstandar nr:1 avsedd för oceansegla-erna. Seglatsen finns beskriven i boken *Två Seglare föds*, skriven av Harriet Jossfolk-Furu.

På juniorsidan blev det ett aktivt år, som tidigare anades, eftersom stödet för detta delområde förstärktes i föreningen. I juni deltog Finlands juniorlandslag i Optimist- och E-jolleklassernas rankingtävling här i Kar-

leby, och fortsatte veckan därefter med träningsläger. Av våra egna deltog Filip Björndahl i juniorlandslaget, likaså i sommarens Jr Nordiska som vi ordnade. Fram-

Pia Manderbacka och Göran Granbacka tillsammans med brudpar i Bawean, Indonesien.

Pia Manderbacka och Göran Granbacka anlöper Bali.

gången var ännu inte den bästa, men den nationella toppen ligger inte långt ifrån.

Nordiska juniormästerskapen i Optimist- och E-jolle, 23–27 juli, var absolut sommarens huvudtävling. Vår organisation gjorde ett ypperligt jobb. Tävlingarna var väl förberedda och fick därför mycket beröm; även ekonomiskt gick tävlingarna med vinst.

Vår klubbhamn, som fick Blå Flagg-status, sköttes föredömligt av vår hamnkapten Kim Nyberg. Alla båtplatserna var sålda och antalet gästande båtar ökade. Övergången till euro blev dyr i och med att vi var tvungna att ersätta de gamla sedelautomaterna med nya kortautomater.

På Norra Hamnskär hölls en invigningsfest. Hamnen med behövlig service stod färdig att betjäna våra medlemmar. Bastun stod och väntade på byggnadslov under en pressenning. Norra Hamnskär är och blir en uthamn åt samtliga GSF-medlemmar, och även en skyddshamn åt alla sjöfarare.

Vår skattmästare Peter Hassel höll ekonomin strikt under kontroll. På grund av de stora investeringarna i klubbhuset fanns det inte utrymme för nya projekt, utan vi koncentrerade oss fortfarande på att amortera lånen så mycket som möjligt, vilket också skulle möjliggöra större projekt efter ett par år.

2003

Av våra egna tävlingar var Onsdagsseglingarna de populäraste. Detta tack vara vår aktiva H-båtsflottilj, som för övrigt sades vara Finlands största. Det blev hårda fajter och jag tror att så gått som alla hade någon seger i fickan.

FM i H-båtsklassen arrangerades av GSF i juli-augustiskiftet, med över 30 deltagande båtar. Vi fick inga medaljer, men alla var inom de 20 bästa och alla hade också riktigt bra tävlingar då de åtminstone tidvis kunde slå i den absoluta toppen.

FM i 2.4mR-klassen arrangerades av GSF i medlet av juli, också det med ca 30 båtar. Där gick det strålande. Ralf Casén slogs med Ingmar Björndahl om guld. De slutade på samma poäng men ”Bobi” blev slutligen finsk mästare. Veli-Pekka Ruoho blev god fyra. GSF deltog också i 2.4mR-VM i Tyskland, där Bobi igen var vårt starkaste kort och blev åttonde. På juniorsidan såg det riktigt bra ut. Vi hade ett par äldre juniorer som aktivt deltog som gästar i veckoseglingar och t.o.m. i FM för H-båtsklassen.

Filip Björndahl gjorde väl ifrån sig i höstens Optimistrankingstävlingar, med en andra placering som bäst i Vasa ranking, då 60 båtar deltog. Totalt ligger han 18:e i rankingen och är med i Finlands nordiska landslag. Härifrån var det bra att fortsätta, toppen är nära!

Som en nyhet inleddes samarbete med Elba, med en seglarskola för nybörjare. Skolans ansvarspersoner blev Ida Bruins Slot och Ilari Hovila. Det var ett lyckat projekt som var värt att fortsätta. Vi riktade ett stort tack till Elba, Ida och Ilari.

En extra fjäder i hatten fick vi för vår hamn! Nystad i söder och Kemi i norr var de närmaste Blå Flagg-hamnarna 2003. Detta måste vi tolka som att GSF och hamnkapten Kim Nyberg verkligen skött sitt jobb på ett föredömligt sätt. Samtliga båtplatser var i praktiken sålda, bränsleförsäljningen nådde nya rekord, närmast p.g.a. att införskaffande av kortautomat i stället för sedelautomat.

Föreningens ekonomi utvecklades i positiv riktning. Vår skattmästare Peter Hassel höll stadigt i tömmarna och tillät inte större ekonomiska utsvävningar än nödvändigt. Med denna takt låg skuldfriheten väldigt nära, så att vi kunde börja se framemot nya projekt.

Grunden till vår starka ekonomi låg i vårt kontrakt med vår krögare. Bättre samarbetspartners än Sokos Hotel Kaarle kunde vi inte tänkas ha haft. Restaurangen gjorde, den

med, en rekordomsättning år 2003. Detta tack vare en fin sommar, trogna stamgäster, fester, evenemang och företag. Kronan på verket var Memories, som vi kan säga hittade sin plats i solen 2003. Slitaget på restaurangen var hårt och därför måste den lite putsas upp för 2004. Evenemangen blev allt viktigare för föreningen, dels för att skaffa medel men också för att hålla föreningsandan uppe.

Båtens dag ordnades för första gången, tillsammans med stadens andra båtklubbar, på Mustakari i slutet av juni. Programmet bestod av musik, fisksoppa och en liten båtutställning. Evenemanget visade sig väl fylla sin plats, eftersom ca 700–800 personer sökte sig till Mustakar under fredagskvällen.

Memories slog alla rekord. Nästan 5 000 personer besökte Mustakari under veckoslutet som evenemanget ordnades. ”Kungliga” som Tomas Ledin ser vi inte ofta på holmen. Ekonomiskt var detta också en mycket lyckad satsning både för krögaren och för föreningen, som förtjänade en vacker slant på sitt talkoarbete.

Styrelsen sammankom 12 gånger under

Irma & Lars-Oscar Store på festmiddag.
(Foto Jan Störling)

året. Styrelsearbetet skedde i god anda och alla skötte sina åligganden. Ett stort tack riktades speciellt till Lars Oscar Store, som fick en riktig aktivitetskick, och till Kenneth Bäckström som visat hur klubbmästerskapet skall skötas.

Jan Störling

Startskottet närmar sig.

Nisse Stenman ombord på sin Noline.

Nils-Erik Stenman

Kommodorsperioden 2004–2007

2005

Skriven av seglingschef Lars-Oscar Store

På vårmötet presenterades förutom seglingsprogrammet för 2005 också GSF:s utvecklingsprogram för segling.

En preliminär målsättning gjordes för arrangemang av seglingstävlingar:

1. Årligen hålls:

- två nationella rankingtävlingar, samt
- en FM- eller motsvarande tävling.

2. Då föreningen fyller jämna år är målet att anordna:

- Bottenhavsregatta eller motsvarande evenemang.

3. GSF koncentrerar sig på att anordna nationella seglingar i följande båtklasser:

- E-jollar
- Optimist
- Haj
- H-båt
- 2.4mR

4. Nordiska mästerskap och Europamästerskap i klassen 2.4mR.

Själva säsongen inleddes med flagghissning och Valborgsbrunch den 1 maj. Det största evenemanget var anordning av kortbane-FM för H-båtar i augusti. Ett stort tack gick till alla som hjälpte till att ordna denna tävling.

Stads- och årskapsmästerskapen anordnades i juli men det som glädde mest var det aktiva deltagandet i veckoseglingarna. Föreningens seglare aktiverade sig och deltog flitigare än tidigare i bortaseglingar, t.ex. i H-båtsfleeten. Särskilt bör nämnas "Bobi" (Ralf) Caséns deltagande i SM (Sverige) och Vesa Rönnholms deltagande i VM för H-båtar i Italien och NM, SM samt FM och andra seglatser på bortavatten. Imma Björndahl deltog i 2.4mR-VM på Elba i Italien.

I början av september anordnades i Karleby "Arbetsplatsveneziaden". I och med denna hade GSF 43 personer som bekantade sig med segling och alla var helt förtjusta. Det blev också positiva rubriker i de lokala tidningarna. Ett stort tack gick till alla som hjälpte till.

Juniorsegling 2005

Skriven av juniorchef Roy Riikonen

En kappseglingkurs för juniorer anordnades i juni där intresserade blivande seglare fick sin första undervisning. Den aktivas-te junioren under säsongen var Filip Björndahl, som tävlade framgångsrikt i optimistklassen på nationell nivå (5:a på rankinglistan) samt deltog i internationella tävlingar. Filip blev tack vare sina framgångar vald till EM-laget.

Nisse Stenman höjer glaset för den 125-åriga GSF.

Nisse Stenman och övriga styrelsen hälsar gästerna välkomna på 125-årsfesten.

För att befrämja juniorsegling donerade Ingmar Björndahl i början av säsongen två E-jolleskrov till föreningen. Ett stort tack riktades till Imma.

Motorbåtssektionen 2005

Skriven av Tom Haldin

I januari besöktes Linex-Boat i Kelviå där vd Olli Lindqvist tog emot oss och berättade om Linex historia och nutid. Efter introduktionen fick vi bekanta oss med modern båtindustri och hade bl.a tillfälle att få se nyhetsmodellen Nord Star 28.

I februari hade vi besök från Vasa av Mikael Fant (Fantoy) som förevisade kartplottrar. Han hade med sig en imponerande uppsättning av olika modeller och man gavs även möjlighet att närmare få bekanta sig med de olika funktionerna i diverse plottrar.

I maj fick vi möjlighet att bekanta oss med Karleby Hamn och den färdigställda AWT-allvädersterminalen. Hamndirektör Torbjörn Witting presenterade hamnens verksamhet och tog oss därefter på en rundtur. Rundturen avslutades i Rauanheimos nybyggda lokalitet, där företagets verksamhet presenterades av vd Joakim Laxåback.

Flytande båtmässan 2007.

Samtliga tillställningar var välbesökta och uppskattade av deltagarna. Vi riktade ett stort tack till alla som gjorde det möjligt för oss att ta en titt bakom kulisserna inom intressanta branscher.

Hamnen 2005

skriven av Kim Nyberg

Sommaren 2005 var första året som vi inte ansökte om Blå Flagg-statuset, men samma standard hade vi och de gästande båtarnas antal (81 dygn) minskade inte. Alla båtplatser i hamnbassängen var sålda och bränsle sålde vi ca 30 000 liter.

Kommodorens sammandrag 2006

skriven av Nils-Erik Stenman

Styrelsen sammankom 12 gånger under året. Arbetet skedde i god anda och mycket synligt har gjorts. Vi jobbade med en långsiktplanering 2001–2011. Första synliga blev pontonbryggan samt stenarbeten på holmen. Ett speciellt tack riktades till hamnkaptenen Kim Nyberg och klubbmästaren Vesa

Rönholm samt vice klubbmästaren Jocke Nyberg. Bottenvikens finaste pontonbrygga fanns nu hos oss, samt den anrika restaurangen, holmen fick ett ansiktslyft.

Ekonomi

Efter att Janne Störling gjorde oss skuldfria upptog föreningen ett stort lån för att underhålla och vidareutveckla föreningen. Detta betydde att Jan Stenman skulle hålla hårt i tömmarna för att skuldbördan skulle kunna hållas i styr utan att påverka själva seglingsverksamheten.

Hamnen

Alla båtplatser var i praktiken sålda och tilläggsplatser för mindre båtar planerades. I bränsleförsäljningen fick man lite problem med kreditkortet men alla fick sitt. Det såg ut som att problemet skulle lösa sig till påföljande år. Vi sökte inte om Blå Flagg-status för året 2007, eftersom vi såg det endast som en stor utgift, vi kan säkert hålla lika hög standard utan dem.

Segling

Några rankingtävlingar sköttes med sedvanlig rutin. Onsdagsseglingarna var de mest populära, men också Bell Race vaknade till liv. Stort intresse mötte vuxenskolan i segling, någonting som vi ville fortsätta med, alldenstund som myndigheterna i framtiden skulle införa någon typ av ”förarkort”.

Ett stort glädjeämne var Filip och Fabian Björndahl som ser ut att axla fars och farfars mantel. Vi önskade dem framgång. Mikki Bergroth och KP:s Jukka Ahola skötte på ett fördömligt sätt om juniorseglingsskolan.

Restaurangen

En av de starkaste stöttepelarna i vår ekonomi var kontakten med vår krögare. Nytt kontrakt uppgjordes, och båda parterna verkade nöjda. Vi riktade ett tack till Sokos Hotel

Kaarle, för någon bättre samarbetspartner kan vi inte få. Fin sommar, trogna gäster, Memories och KPO:s 10-årsfest på holmen är någonting man knappast glömmer.

Framtida evenemang

Evenemangen arrangerades inte enbart i form av båtsport: segling och motorbåtar var det som vi måste vidareutveckla, och aktivera, och det i synnerhet på den yngre sidan. Förhoppningen var att föreningen skulle fortleva som en livlig och aktiv förening trots, eller kanske i synnerhet som vi i nästa år fyller 135.

Nästa sommar var det tänkt att försöka med Båtens dag och någon form av fritidsutställning i samband med Memories. Det fodrar talkoanda men det håller föreningsandan uppe.

Bryggan full av mässbesökare.

Kommodorens sammandrag 2007

skriven av Nils-Erik Stenman

Styrelsen sammankom tretton gånger under året. Arbetet skedde i god anda. Många nya idéer togs fram och genomfördes delvis. Största projektet var naturligtvis omsorgen om att bibehålla och snygga upp Mustakari både ute och inne. Den långsiktiga planen som uppgjorts kunde inte till alla delar förverkligas på grund av den stora, nödvändiga brygginvesteringen som gjordes senaste år. Vi fortsatte som planerat. Vår segelförenings holme är unik i hela Bottenviken.

Vi siktade på att bli "Årets gästhamn".

Ekonomi

Efter den stora brygginvesteringen tillät inte ekonomin större investeringar. Det innebär att svångremmen skulle hållas hårt dragen en tid framöver, men inte så att verksamheten påverkas. Euroflödet var trots allt under kontroll.

Hamnen

Den gjorda investeringen i hamnen var till allmän belåtnhet, flera nya båtplatser kunde göras, med den service som vi satte som mål. Blå Flagg -status ansåg vi inte vara en nödvändighet. Vi ville i stället spara pengar och investera dem i vår hamn.

Bränsleautomaten hade sina nyckel men förväntades fungera bättre i nästa år. Jag rikade ett speciellt tack till Sten Sandström och Kenneth Bäckström för deras insatser för GSF.

Segling

Året som gått sköttes med god sedvanlig rutin. Inga större värde tävlingar hölls i våra vatten. Där måste vi skärpa oss, att få tillbaka åtminstone någon värde tävling per år. Det håller intresset uppe och trimmar täv-

lingsandan. Ett speciellt stort tack ska Mikki Bergroth och Fabian Björndahl ha, som på försommaren höll ett seglingsläger för barn och ungdom på Villa Elba. Det gav genklang vida omkring. Så ska det se ut, om vi skall få yngre seglare till Mustakari!

Restaurangen

Under året finlipade styrelsen på ett nytt kontrakt med Hotel Kaarle, som varit vår hyresgäst under flera år. Vi diskuterade ett längre avtal och tittade lite närmare på hur man kunde utveckla Mustakari Memories. Vi har varit mycket nöjda med det proffsiga samarbetet och hoppas det fortsätter långt in i framtiden.

Övriga evenemang

Flytande båtmässan var en lyckad tillställning. Väl besökt och vädret stod oss bi. Asko Karrola & co gjorde ett mycket gott arbete och siktade på att det skall bli ett årligen återkommande evenemang. Mycket god PR för sjösporten och Mustakari. Eskadersegling och långfärdssegling ser ut att ha blivit populärt. En hel del övernattningar skedde och till nästa sommar förväntade vi oss besök av bl.a ett tjugotal Sjöbjörnar från södra Finland.

Thomas Slotte

Kommodorsperioden 2008–2016

2008

Styrelsen sammankom tolv gånger under året. Arbetet skedde i god anda och alla skötte sina åligganden. Trots att de ekonomiska frågorna var högt uppe på agendan lyckades styrelsen också planera och utföra aktiviteter på olika delområden. Ett stort tack gick till "Janne" Störling, som såg till att protokollen sändes ut snabbt efter mötena, att informationen således spriddes smidigt, och för att styrelsen fick hålla möten på HW-Company.

Föreningens ekonomi utvecklades i positiv riktning. Skattmästaren John Biskop höll stämma i tömmarna och påminde om bryggläneamorteringsplanen, som gjordes upp för detta år. Ett nytt uppföljningssystem på va-

rifrån pengar kommer och vart de går hjälpte föreningen att kontrollera den operativa verksamheten.

Till sjöss

Seglingsprogrammet innehöll förutom vec-koseglingar även årskappsseglingar, vår- och höstöppenseglingar, stadsmästerskap, "Siikasafari" samt rankingtävlingar i 2.4mR, E-jolle, Haj- och H-båtsklasserna.

Vår organisation gjorde ett ypperligt jobb. Tävlingarna var väl förberedda och fick därför mycket beröm, och även ekonomiskt gick de med vinst. H-rankingen medförde att föreningen fick möjlighet att anordna H-båts-FM inkommande sommar 2009.

Tyngdpunkten för segling låg på juniorverksamheten. Ett stort tack gick till Mikael Bergroth samt Anki och Olli-Pekka Strang för att ha genomfört seglingsskolan för juniorer. Oslojolleseglarna, med Sten Åström och Imma Björndahl i spetsen, hjälpte till och gjorde det möjligt för juniorerna att segla tillsammans. Det tycks vara en ”nyckelsak” att få segla tillsammans.

Tack vare ett understöd av Stiftelsen Kulturfonden för Gamlakarbynejden r.s. kunde föreningen göra en extra satsning på juniorsidan. Förutom anskaffning av nya optimistsegel arbetade Filip Björndahl som juniorseglingsinstruktör under sommaren 2008. Till Filips uppgifter hörde bl.a. att gå igenom seglingsutrustningen före och efter juniorseglingsskolorna, undervisa juniorerna både på land och till sjöss, samt lära ut grunder för kappsegling.

Tanken på Mustakari Juniorseglingssentrum lever fortfarande kvar, och med de erfarenheter vi fick 2008 är detta ett naturligt steg i framtiden.

Mustakari med omgivning

Vi firade Mustakari byggnads 100-årsjubileum i mitten av juli i form av en seglarbal. Den 30 maj 1908 hade man beslutit att i föreningens namn ta ett lån på 3 600 mark från Gamlakarby landsförsamlings sparbank – för att bygga en paviljong på Mustakari. Dessutom tillsattes en byggnadsnämnd, bestående av herrarna A. Sandström, O. Sandström, S. Hongell, E. Hoffstedt, A. Slotte och A. Åkerman. Grundplanen skulle vara densamma som för paviljongen på Storgrundet. I och med denna paviljong erhöll föreningen en fast samlingspunkt vid Gamla hamn.

Mustakari har förblivit den största stöttepelaren i vår ekonomi. I början av säsongen skrev vi under ett nytt kontrakt med krögaren Sokos Hotel Kaarle som fortskrider i 10 år. Detta medförde att både krögaren och föreningen kunde planera sin verksamhet på

Kommodor Thomas Slotte på seglarbal 2008.

Mustakari mer långsiktigt. Ett stort tack riktades till ”Jocke” Nyberg och ”Janne” Störling för alla diskussioner runt detta kontrakt.

Alla båtplatser var i praktiken sålda, och det som överraskade var att vi hade fler gästgästande båtar än under tidigare år. Många av kustens gästbåtshamnar hade nämligen rapporterat om en minskning på 30–60% på sina håll.

Bränslestationen var ur ekonomisk synvinkel en börda för föreningen under flera år. Tack vare att pumparna mm. hölls i skick, och att man noggrant följde upp bensinpriset, så visade försäljningen ett positivt resultat. I och med detta hade föreningen också i fortsättningen förutsättningar för att hålla denna service på ön. Ett stort tack gick till Jussi Ruissalo och Kim Nyberg för deras goda arbete.

Norra Hamnskärs primus motorer, Sten Sandström och Jocke Nyberg beslöt att resa upp bastubyggnaden som legat under pressen sedan 2002. Talkoandan var otroligt bra och bastun fick tak över huvud före vintern. Flytande Båtmässan i början av augusti lockade igen människor till Mustakari. Under mässan presenterade föreningen sin juniorverksamhet med hjälp av riggade optimistjollar.

2009

Styrelsen sammankom tolv gånger under året, och arbetet skedde i god anda. De ekonomiska frågorna upptog fortfarande en

stor del av uppmärksamheten, men trots det lyckades styrelsen planera och utföra aktiviteter på andra delområden. Janne Störling tackades för det smidiga protokollarbetet och HW-Companys mötesutrymme.

En noga uppföljning av intäkter och utgifter präglade verksamheten också detta år. Tack vare detta utvecklades ekonomin positivt och vi kunde planerligt amortera lånet som vi hade på bryggan. Skattmästaren John Biskop fortsatte det goda arbetet och tack vare uppföljningssystemet kunde vi månatligen följa med varifrån pengar kommer och vart de går och korrigera kursen vid behov.

Till sjöss

Seglingsprogrammet var fullspäckat denna sommar. Vi hade de traditionella veckoseglingar, årskapsseglingar, vår- och höstoppenseglingar samt stadsmästerskap. Deltagande båttag var mindre än under tidigare år och det behövdes tydligen en ny energispruta för att öka aktiviteten. Förutom dessa arrangerades rankingtävlingar i Haj- och 2.4mR-klaserna.

Höjdpunkten på säsongen var H-båts-FM som seglades utanför Trutklipporna med 22 deltagande båttag. Bästa GSF:are var Ralf ”Bobi” Casén. Bottenhavsregattan samlade 18 båttag från Finland och Sverige, men av någon orsak bara ett par båtar från Karleby överlag. Vi var beredda på betydligt flera, men den ekonomiska situationen i världen avspeglades också i antalet deltagare. Anordnandet av H-FM och Bottenhavsregatta fick båda stort tack av deltagarna, och detta tack tillhör våra seglingsarrangörer samt den hjälp vi fick av KP. I spetsen för arrangemangen var Esko Hyyppä, Tom Björndahl, ”Dutta” Wiklund och Annika Aartsen.

Seglingsskolan för juniorer hade fortfarande Mikael Bergroth samt Anki och Olli-Pekka Strang som ansvarspersoner. Vi hade över tio juniorer som under några veckor gick i skolan och lärde sig grunderna för segling.

Oslojolleseglarna hjälpte till också detta år, och juniorerna fick segla tillsammans i en ”större” båt med fock och storsegel.

Det var tydligt att vi måste få en större brädd och en längre säsong med tävlingar för våra juniorer.

Mustakari med omgivning

Det här är ett område som vi verkligen lyckades med under denna säsong. Talkoandan, som startade på Hamnskär 2008 lyckades överföras till Mustakari under 2009. Vi reste bl.a. upp en förvaringsbyggnad för juniorer, byggde en grillplats i gästhamnen, satt en ny golvmatta i köket, fixade den gamla huvudbryggan för oslojolleseglarna samt byggde en ramp för juniorer, så att det blev lättare att sjösätta jollarna. När man pratar om talkoanda så är det svårt att nämna alla som varit med, men ett stort tack måste i varje fall riktas till Sten Sandström, ”Jocke” Nyberg, Kenneth Bäckström och ”Imma” Björndahl.

Restaurangverksamheten sköttes fortsättningsvis av Hotel Kaarle. En del kritik riktades till styrelsen både av medlemmar och av gemene man angående service och öppethållningstider. Ett par möten angående utveckling av servicen och program för nästa sommar hölls med krögaren. Vi försökte att i god anda hitta mångsidigare programutbud och serviceförbättringar till nästa sommar. Exempelvis togs sommardansen igen med i programmet!

Alla båtplatser var sålda och flera frågade efter lediga platser för sina båtar, men vi var tvungna att säga nej. För att svara på behovet startade vi under hösten planer för att till 2010 få flera platser att bjuda ut. Gästhamnen besöktes också i år flitigt, med ca 100 övernattningar. Bränsleförsäljningen lyckades också i år, vilket skapade tro på att kunna bibehålla denna service på Mustakari. Ett stort tack riktades återigen till Jussi Ruissalo och Kim Nyberg för deras goda arbete.

På Hamnskär fortskred arbetet med att färdigställa bastubyggnaden. Golvet blev slaget och mellanväggar samt innertak väntade till påföljande sommar. Man hoppades på att de första badarna skulle få kasta "löyly" inkommande sommar. Också här kan namn som Sten Sandström och Kenneth Bäckström nämnas som flitiga deltagare i talkon. Ett stort tack gick till alla som var med.

Historisk donation till GSF

Under verksamhetsåret fick GSF en donation av sin ålderman Onni Kollisto, nämligen en fartygskronometer som har tillhört segelfartyget *S/S Marienborg*, en femmastad skonare, byggd i Kanada 1920 till en Norsk beställare, senare såld till Fredericia i Danmark. Segelfartyget var 75 m långt, hade en tonnage på 900 nettoregisterton och hade två stycken fyrcylindriga Scandia-dieselmotorer som hjälpmotorer.

Marienborg närmade sig Tankar den 24 september 1924, klockan nio på förmiddagen, med fulla segel. Och av någon orsak seglade den med full fart på grund vid Västerbådans norra ända. Besättningen blev överflyttad till Tankar och man försökte lös-göra fartyget med bogserbåtar i flera dagar utan resultat. *Marienborg* skulle lasta trävaror i Yxpila.

Till slut sålde försäkringsbolaget vraket till Sandman och Rodén. Matti Kollisto, som hade urmakeriaffär i Gamlakarleby köpte kronometern av Rodén den 6 juni 1925. Matti Kollistos son Onni fortsatte i sin fars fotspår med urmakeriaffären, och så kom kronometern i hans ägo. Den är tillverkad i Liverpool av Litherland Davies & Co 1830 och fick användas enbart av fartygets kapten. Navigationen utfördes enligt denna kronometer, som är läsbar och naturligtvis kardanupphängd i två mahognylådor med plyschstoppling.

Marienborgs kronometer.

Onni kom som 92 år gammal på tanken att kronometern borde få ett gott hem och tyckte då att den skulle passa GSF, i och med att *Graftons* skeppsklocka redan fanns hos föreningen. GSF tackade för donationen och kronometern skulle placeras på ett värdigt ställe och bevaras väl. Föreningens styrelse beslöt att den sittande kommodoren bär ansvaret över den donerade kronometern och bevarar den hemma hos sig. Kronometern kan förevisas vid föreningens officiella tillställningar. Som kontaktman fungerade Kurt Bergroth.

2010

När jag började forma texten för detta sammandrag tog jag fram de planer för säsongen 2010 som vi presenterade på årsmötet 2009:

"Tyngdpunkten för 2010 kommer att ligga på juniorsegling. Som tidigare nämnts så måste vi få en större brädd, längre säsong och seglingstävlingar för juniorer. Samarbe-

tet med junior- och seglingsnämnden samt oslojolleseglarna har påbörjats nu under hösten. Målet kan vara att få ha över 10 juniorer med på flagghalningen och prisutdelningen 2010.

Seglingsskolan för fullvuxna har vi också börjat planera. Vi kommer med största sannolikhet att anställa flera sommararbetare inkommande säsong, som kan hjälpa till med skötsel av holmen, välkommande av gästbåtar, hjälpa till vid bränslestationen och seglingsskolorna etc. En plan som döpts till 'Mustakari 2025' presenteras på årsmötet och denna kommer att leda vår verksamhet framöver."

Juniorseglingen gick enligt planerna och man kan säga utöver förväntan. Vi hade 13 aktiva juniorer som seglade och tävlade hela sommaren. Seglingsskolan för fullvuxna arrangerades i samarbete med Medborgarinstitutet, med 16 deltagare. Sommararbetare hade vi tre stycken som hjälpte till att fixa på holmen samt med seglingsskolan. Ett minus kan man skriva för hamnplanen "Mustakari 2025", som vi inte lyckades föra fram i den takt som kanske fordrats. Här tar dock

undertecknad helt ansvar för detta. Planen fanns fortfarande kvar och skulle tas i beaktande under kommande år.

M/y Gunvor fick ett ansiktslyft under våren tack vare flitiga talkoarbetare. Vi lyckades också förnya föreningens hemsida och t.ex. gamla bilder från 1970-80-talet blev populära. Jag är övertygad att hemsidan kommer att bli en allt viktigare kanal för att förmedla information i framtiden.

Jag vill tacka alla i styrelsen för ett arbete som skett i god anda.

Vårmöte 2010, hamnplaner.

Vårmötesdeltagare i ett fullsatt ankarkabinett år 2010.

2011

En sammanfattning av vad vi tänkte göra 2011 och hur det gick:

1. Juniorsegling, målet var att få 10 nya juniorer samt att dessa kan ha en säsong från juni till augusti: vi hade 16 juniorer i seglings-skolorna från juli till augusti, dessutom tävlade våra juniorer på bortavatten.

2. Säkra ekonomin: bokslutet presenterades för årsmötet.

3. Säkra bränsleförsäljningen: i och med en ny bensinautomat lyckades vi öka bränsleförsäljningen och höja vår servicenivå.

4. Ordna en seglingsskola för fullvuxna: 9 deltagare i skolningen, som genomfördes tillsammans med Medborgarinstitutet.

5. Reagera på kritik angående restaurangen: vi ökade kommunikationen till medlemmarna och skärpte samarbetet med krögaren.

6. Få nya hamnplatser: hamnen ökade med 5 båtplatser.

7. Utveckla föreningens hemsidor: hemsidorna förnyades.

8. Förnya hamnkontrakten: en stor del blev förnyade, men bör skärpas.

9. Fortsätta med Mustakari 2025-planen: en förädlad plan presenterad på vårmötet. Förnyelsen av Mustakariskontrakt inleddes med staden, och anhållan om projektmedel av Mellersta Österbottens förbund.

10. Förnya föreningens stadgar: flyttades till 2012.

En stor del av det vi tänkt oss förverkligades. Jag vill tacka alla i styrelsen för ett arbete som skedde i god anda.

2012

Föreningen startade sitt 140:e verksamhetsår med en jubileumsfest den 17 mars på Sällskapsklubben. Sällskapsklubben var ett naturligt ställe att fira på, för där grundades Gamlakarleby Segelförening år 1872. Hederskommodor P-O Holm höll ett festtal för de ca 80 närvarande.

Inför jubileumsåret gjordes, i april och maj, ett omfattande ansiktslyft inne i Mustakari-paviljongen. Golvet och väggarna i res-

140-årsfesten firades på Sällskapsklubben den 17 mars 2012.

Stiftelsen Kulturfonden för Gamlakarlebynejden r.s. uppvaktade GSF.

Pekka Tschokkinen och Jukka Ahola från Kokkolan Purjehitjat uppvaktade oss.

Stadens representant Kaija Jestoi överlämnar stadens present.

Målning av Esa Tiainen, 2012.

taurangen målades i de ursprungliga färgerna. Konstnär Esa Tiainen målade en oljemålning med Mustakari som motiv. Konstnären uppvisade målningen själv på den andra jubileumsfesten i mitten av juli.

Seglingsmässigt kan man också säga att säsongen var lyckad. Vi lyckades utmärkt med juniorskolan och hade allt fler juniorer som kappseglade. Vuxenskolan som GSF ordnade var så pass populärt att vi tyvärr inte kunde ta med alla som önskade delta. Vuxenseglingskolan blev ett utvecklingsobjekt för 2013. De stora seglingsarrangemangen, Finska mästerskapen i 2.4mR-klassen och H-båtsklassen lyckades utmärkt. Antalet deltagande båtar hade vi önskat vara lite högre – men kanske olympiaden i London gjorde sitt och drog ner deltagarantalet.

Andra nämnvärda saker är också att föreningen blev skuldfri, att vi kom ut med ett elektroniskt nyhetsbrev till våra medlemmar, stadgarna skulle förnyas för att motsvara dagens krav – och mycket annat också.

Jag får varmt tacka styrelsen för ett gott samarbete i god anda under 2012.

Karleby stad

Årets Föreningsfunktionär 2012

Karlebys äldsta och Finlands nionde äldsta idrottsförening Gamlakarleby Segelförening r.f. grundades 1872. Föreningen firar alltså 140-års jubileum i år. Under jubileumsåret har föreningen aktivt ordnat olika typer av seglingskurser för vuxna och ungdomar. Dessutom var man arrangör för två finska mästerskapstävlingar, 2.4mR-klassen och H-klassen, i vilka över 50 båtlag deltog. GSF har under årens lopp ordnat många fina kappseglingar för t.ex. jolle, köl och haj båtar. Mustakari är föreningens hemmahamn. Medlemstalet är för tillfället cirka 700 och Thomas Slotte är föreningens kommodor.

Hälsningar Carita Laitala

2013

Startskottet för det 141:a verksamhetsåret var flagghissningen den första maj och de påföljande veckorna fylldes holmen med aktiva medlemmar. På vårmötet, som hölls i mitten av maj, utnämndes Ralf ”Bobi” Casén till hedersmedlem. Det beslöts också att man

Årets Föreningsfunktionär 2012. Priset togs emot av Jan Helminen, Carl-Gustav Wiklund och kommodor Thomas Slotte.

skulle anordna hamnvaktskiften som dubbla under säsongen, vilket visade sig vara lyckat och fick positiv respons i slutet av säsongen.

Juniorskolningen 2013 hade åtta aktiva nya juniorer som deltagare. Det skulle ha varit möjligt att ta in flera till kurserna, men av någon anledning var intresset mindre än under de tre tidigare säsongerna. Våra juniorer som tidigare gått igenom seglingskolan har aktivt deltagit på bortavatten. Vi hade också en möjlighet att anställa tre av våra juniorer som sommarpraktikanter för att sköta om Mustakariholmen och hjälpa till med juniorskolan.

Seglingskolan för vuxna, som ordnades i juni, lockade 16 deltagare, den maximala mängden vi kunde ta med. Skolningen fick ett bra betyg och ett stort tack gick till Rolf Prest, Johan Nyberg, Juho Vestala, Antti Pihlajamäki och Bobi Casén som hjälpte till.

Under verksamhetsåret gjordes det flera planerade reparationer och förbättringar på holmen, t.ex. en ny sjösättningsramp, nya el- och ljusstolpar, nya kylkompressorerna och en värmepump till fastigheten. Vi fortsatte med att måla paviljongen och lusthuset under våren och hösten.

För att utveckla Mustakariholmen och verksamheten i Gamla hamnen gjordes en ansökan om medel från Mellersta Österbotens förbund, för åren 2015–2017. Stadsplansritningen för Mustakari fastighet blev godkänd och motsvarade hyreskontraktet.

2014

Startskottet för det 142:a verksamhetsåret var flagghissningen den första maj, med kyligt väder som vanligt, och påföljande vecka revs den gamla terrassen och en ny uppfördes i rask takt. Ett stort tack till alla de aktiva medlemmar som deltog i olika talkon på holmen under denna säsong.

Juniorskolningen 2014 hade elva aktiva nya juniorer. Som skolningsansvarig verkade Krista Olander och tre av våra egna juni-

orer fungerade som hjälptränare. Dessa juniorer var också anställda som sommarpraktikanter på Mustakari.

Flera planerade reparationer och förbättringar gjordes på holmen och ute på Hamnskär. Förutom nämnda nya terrass anskaffades också t.ex. ny gummibåt för juniorer, nya ljusstolpar, och fortsatt målning av både paviljongen och bastun. Rivningen av motorbåtsbryggan betydde naturligtvis att både större och mindre reparationer skulle fortsätta också under 2015.

2015

Det 143:e verksamhetsåret, som startade med flagghissningen den första maj, innehöll tre betydande investeringar för framtiden: juniorverksamheten, en ny motorbåtsbrygga, och ett nytt hyreskontrakt på Mustakari.

Juniorseglingsskolan fungerade arrangörs- mässigt utmärkt. Det kyliga och blåsiga vädret under första halvan av säsongen hade en tydlig inverkan på att antalet juniorerna var mindre än under de tidigare åren. Det kyliga vädret märktes också som en svacka i bränsleförsäljningen och överhuvudtaget på att båtar inte rörde sig ut ur hamnen som vanligt. Förutsättningarna för segelsport var fortfarande ypperliga på Mustakari, men vi behövde nog också lite bättre tur med vädret.

Den andra stora investeringen – ny motorbåtsbrygga – lyckades vi genomföra både tids- och budgetmässigt enligt planerna. Bryggan är gjord av samma tillverkare (Marinetech) som vår huvudbrygga, så att medlemmarna antogs bli nöjda med den också. Förutom den nya bryggan fortsatte föreningen med flera mindre och större reparationer på fastigheten, t.ex. norra piren – allt för att man skall trivas bättre på Mustakari.

Den tredje stora investeringen för framtiden var förnyandet av Mustakari-hyreskontraktet med staden som vi lyckades komma

överens om och underteckna i slutet av år 2015, då i i kraft för 25 år framåt, ända till 31.12.2040. För att kunna planera vår verksamhet anhöll föreningen om att förnya hyreskontraktet i juni 2011. Saker tar sin tid men nu fick vi ett kontrakt som stabiliserar vår verksamhet och hjälper oss att planera t.ex. investeringar och utföra våra framtidsplaner.

2016

Startskottet för det 144:e verksamhetsåret var flagghissningen den första maj. I praktiken hade aktiva medlemmar naturligtvis påbörjat säsongen redan i april, särskilt de som deltog i renoveringen av Norra piren som tagit skada under höststormen 2015.

Ett stort och varmt tack till alla de aktiva medlemmar som deltagit i olika typer av talkon på holmen – typ ordinarie hamntalkon, anskaffning av finansiering för lyftkranen, och gallring av träd och buskar vid stränderna.

Skolningen 2016 fokuserade på båtförarkursen, som anordnades i maj. Detta var första gången som kursen utfördes enligt anvisningarna av förbundet Segling och Båtsport i Finland. Vi lärde oss mycket och kunde också ge feedback till förbundet, om hur kursen kunde förbättras. Vår sekreterare Jan Helminen översatte också de finskspråkiga instruktionerna och kursmaterialet till svenska – så nu finns de på det språket också. Ett stort Tack Janne.

Andra påbörjade projekt, som kanske inte syns ännu 2016 men säkert i framtiden, är samarbetet med Kokkotyö-stiftelsen angående hur materialet från gamla segel kan återanvändas i t.ex. väskor. Vi följer med stadens detaljplanering av Sundmunsområdet och Gamla hamnsviken samt utreder och planerar en köksrenoveringen på Mustakari 2017.

Jag får varmt tacka styrelsen för ett gott och systematiskt arbete 2016 som gjorts i bra samarbetsanda.

Tanja Risikko

Kommodorsperioden 2017–2020

**Världen förändras,
glädjen i seglingen består**

Rubriken är väl genomtänkt. Under föreningens 150-åriga historia har Finland och världen förändrats och mycket har hänt runt om oss. Min egen period som kommodor inföll åren 2017–2020. Många globala företeelser som obemärkt smugit sig på kom då till synes som accelererande och till och med överraskande förändringar. Tidsanvändningen förändras och fritidsintressena konkurrerar allt mer om människans lediga tid. Också segling och båtliv måste lyckas erbjuda nya utövare mångsidiga upplevelser och sänka tröskeln att uppleva havet som ett lockande element. GSF har lyckats få en fin kontinuitet i juniorverksamheten och föreningens verksamhet har på många sätt varit aktiv.

De för seglaren så viktiga väderleksförhållandena har under årens lopp blivit allt mer oberäknliga och nu på senare tid har väderfenomenen varit uppenbart extrema. År 2020 gick i Finland också till historien som det varmaste året sedan vädermätningarna började. Stormarna har varit många och dessutom kraftiga de senaste åren. Inte heller Mustakari har besparats från stormsador. Våren 2020 spred sig koronapandemin snabbt över världen med kraftig och långvarig inverkan på människors hälsa, världsekonomin och företagen, och också på arbete, kulturverksamhet och familjernas fritidsbeteende. Pandemitiderna lyfte också fram känslan av gemenskap och många positiva saker. Turismen inom landet ökade och också siffrorna för båtförsäljningen visade en ökning.

Tanja Risikko
som skeppare
på sin
Liberty II.

Starten går i Immas regatta.

Finland 100 och Gamlakarleby Segelförening r.f. 145 år

År 2017 var ett "mellanjubileumsår" för GSF på väg mot 150-årsfestligheterna. Evenemangen under jubileumsåret koncentrerades till en festvecka i månadsskiftet juli-augusti. Vi hade satt som mål att också ge seglingen större synlighet, vilket vi lyckades med. Kappseglingarna och evenemangen intresserade såväl publiken och stadsborna som lokala medier.

Som symbol för jubileumsåret fick vi uppdraget att arrangera Haj-FM-tävlingarna i Karleby. Hajen är en verklig finländsk klassiker, som man med framgång har seglat med inom GSF allt sedan båtclassen uppstod. FM-tävlingarna i den traditionella hajklassen i Finland och synliggörandet av träbåtsseglingen i vårt land utgjorde samtidigt GSF:s hyllning till Finlands självständighets jubileumsår och var för segelföreningen ett naturligt sätt att delta i Finland 100-evenemangen. Kappseglingarna var synnerligen hårda, flera skeppare hade tidigare vunnit många finska mästerskap i hajklassen, en del också i andra båtclasser. Totalt deltog 25 båttag, vilket är mer än på många år. GSF:s Johan Hartell tog hem FM-segern med Auli Hartell och Mikael Bergroth som gästar.

Hartells seger avgjordes redan efter den femte starten på lördagen. Sammanlagt seglades sex starter. På placeringarna i täten bland de överlägsna karlebyborna rymdes bara båttaget från segelföreningen i Nådendal.

Under festveckan arrangerades Havsdag på Mustakari som var riktad till hela familjen. Publiken hade möjlighet att informera sig om olika marina fritidsintressen, följa med uppvisningar, bekanta sig med båtar och

Finska mästarerna i Haj-klassen, Johan Hartell, Auli Hartell och Mikael Bergroth.

bland annat pröva på att flyta i en överlevnadsdräkt. Det intressanta programmet och den varma sommardagen samlade över 400 barn, ungdomar och vuxna till Mustakari för

Johan Hartells "Heidi" i farten.

en trivsamt eftermiddag. Med i arrangemangen tillsammans med GSF var Gamlakarleby Sjöräddare, föreningen för långfärdspaddling Keski-Pohjanmaan Retkimelojat, marinförsvarsföreningen Keski-Pohjanmaan meripuolustajat, scoutkårerna Karinkoluajat, Kokko-Pojat och Halkokariset, sportdykarklubben Merisaukot, föreningen för motion och friluftsliv Kokkolan latu, räddningshundgruppen Keski-Pohjanmaan Pelastuskoirat, Rautio Sports och Sommarrestaurang Mustakari.

GSF:s festvecka fortsatte med "tvåfyroras" (minitolvornas) nordiska mästerskap, mera officiellt 2.4mR Nordic Championship 2017. Tävlningarna kallades Immas regatta efter världsmästaren, 2.4mR-klassens *Grand Old Man*, Ingmar Björndahl. Imma har haft en betydande roll i båtclassens utveckling. Som båt är 2.4mR fin och speciell. Den fartfyllda och sportiga enmans kölbåten kan styras både med händerna och med fötterna. Båten kan också helt jämbördigt seglas av rörelsehindrade. Under veckoslutet deltog sammanlagt 20 båtar och hårda duster utkämpades utanför Trullöudden.

Våren 2017 gjordes också en stor investering när paviljongens kök blev föremål för en grundlig renovering. Uppdateringen av

Startskottet har gått i Haj-klassen.

lokaliteterna i den hundra år gamla byggnaden så att nutida hälsokrav och byggregler uppfylls kom att omfatta mer än en ytrenovering, vilket ofta är fallet när gamla byggnader iståndsätts. I praktiken blev konstruktionerna i köket förnyade och paviljongens livscykel förlängdes med tiotals år framåt.

Segling intresserar, GSF syns och verkar

Föreningen är till för sina medlemmar och aktiva medlemmar gör föreningen. Under 2018 fortsatte utbildningsverksamheten och juniorverksamheten på Mustakari och ute på vattnet med ett intensivt kursprogram för juniorer och vuxna. Särskilt kurserna för vuxna skulle ha haft fler deltagare än vad det var möjligt att ta emot med våra utbildningsresurser. En stor del av kursdeltagarna kom sedan aktivt med i vår verksamhet, vilket jag är speciellt glad för. Utbildnings- och juniorverksamhetens framtid ser ljus ut. Under sommaren uppenbarade sig också flera nya båtar vid Mustakari.

GSF:s seglare hade framgångar i mästerskap under året och i hemnavattnen fortsatte veckoseglingarna som brukligt. Vår segelförenings inverkan nådde ut ända på riksnivå, när GSF-medlemmen Jan Jansson, som i huvudsak representerar segelsällskapet Kuopion Pursiseura, vid förbundsmötet på hösten blev vald till ordförande för Segling och Båtsport i Finland r.f. Knappast någonsin tidigare har förbundets ordförande kommit så långt norrifrån.

Föreningsverksamheten har sitt centrum på det vackra Mustakari, där förhållandena och förutsättningarna är goda för en långsiktig utveckling av den trivsamma och välfungerande hemmahamnen. Under de följande decennierna kommer behoven av investeringar att röra sig kring modernisering av hamnservicen, ändamålsenlig utveckling av bryggplatserna då båtstorleken ökar, och muddring av stranden. De närmaste åren bör man särskilt satsa på juniorverksamhetens behov, både vad gäller själva verksamheten och också infrastrukturen. Holmen bör vara en trygg och trivsam plats för juni-

orsegelarna. Planerna drivs framåt stegvis inom ramen för resurserna. Den i höststormen 2018 sönderbrutna bryggan orsakade lyckligtvis inga skador på båtarna, men man bör bereda sig på skador och systematiskt fortsätta med att underhålla hamnen och förnya bryggorna.

Intresse för utbildningssamarbete mellan föreningar i regionen

År 2019 riktades blicken mot framtiden i GSF:s verksamhet. Seglingskurserna och juniorverksamheten begränsas närmast av tillgången på utbildare. Tillsammans med andra segelföreningar och SBF (Segling och Båtsport i Finland) satte man också igång med planerna på att arrangera en gemensam utbildarutbildning och andra eventuella gemensamma kurser. I segel- och båtsport var Karlebyns representanter framgångsrika. På lokal nivå ordnades veckoseglingar tillsammans med grannföreningen.

Planeringen av jubileumsåret 2022 påbörjades. Siktet är inställt på att få åtminstone en stortävling och att göra bestående satsningar på juniorverksamheten och hamnens infrastruktur. Arbetet med att skriva historiken och planeringen av tillställningar under jubileumsåret påbörjades. Vi har satt som mål att göra segling mer bekant och lockande för allt fler nya utövare. Särskilt önskar vi få flera unga familjer med i verksamheten!

År 2020 seglade vi under exceptionella omständigheter

Flaggan hissades på Mustakari första maj och halades i slutet av augusti i traditionell ordning. Nästan allt annat var osäkert ännu i början av sommaren på grund av covid-19-pandemin. Restriktioner hade utfärdats i hela landet bland annat för sammankomster och antalet kursdeltagare. Alla stora evenemang, tävlingar och kappseglingar inhiberades. Besiktningen av båtar

Kommodor Tanja Risikko, Janne Helminen och hotelldirektören Jaki Silvennoinen undertecknar det nya hyreskontraktet för restaurangen.

och tillhandahållandet av hamntjänster ordnades med hänsyn till rådande pandemirekommendationer. I efterhand kan det konstateras att båtsommaren var annorlunda, men inte enbart sämre än vanligt.

I början av sommaren, när det kändes tryggt och säkert, arrangerade GSF en seglingskurs och träningar för den aktiva juniorgruppen, vilket är viktigt för att trygga kontinuiteten i verksamheten. För de juni-

Solingen döptes till Tanja efter föreningens första kvinnliga kommodor.

orer som går vidare från optimistklassen skaffades en Zoom8-jolle, en fartfylld båt som ger möjligheter till utveckling. Det är också aktuellt att skaffa en Zoom till.

År 2020 fick GSF skrovet och riggen av en Solingbåt som donation av Yxpila Boat Yard. Tävlingsseglaren och föreningens hedersmedlem "Bobi" (Ralf) Casén utförde en stor kulturgärning och renoverade båten till sin forna glans utan att räkna arbetstimmarna. Redan första sommaren lockade båten många nya unga och vuxna som ville pröva på hur det var att segla med den snabba båten. Båten

kommer att användas för utbildningsaktiviteter och utgör för sin del en lösning på bristen på lämpliga kölbåtar under seglingskurserna. Solingen döptes till *Tanja* efter föreningens första kvinnliga kommodor. Ett stort och hjärtligt tack!

Sommaren 2020 var exceptionellt varm. När det på grund av pandemin blev omöjligt att färdas till grannländerna rörde sig många längs vår egen kust och upptäckte nya fina hamnar och ankringsvikar i närliggande vatten. Långfärdsseglingen och båtfärderna tog också en ny riktning och gick söderifrån norrut ända upp i Bottenviken. Till gästhamnen på Mustakari kom betydligt mer gästbåtar än på många år. Satsningar gjordes på

"Bobi" (Ralf) Casén utförde en stor kulturgärning och renoverade båten till sin forna glans.

ansvarsfulla, miljövänliga och trygga tjänster för båtfolket. En ny bränslestation öppnades i maj i samarbete med Handelslaget KPO. Den fungerar samtidigt som pilotstation för den nya typen av bränslestationer. Hamnens trivsamma och öppna atmosfär, servicen och närheten till stadskärnan attraherar förhoppningsvis gäster även i fortsättningen.

Föreningens ärorika historia går vidare och förnyas. Glädjen i seglingen och båtlivet lever kvar och består, och det gemensamma intresset förenar människorna.

Tanja Risikko
översatt av Stina Hallman

Torbjörn Witting

Kommodorsperioden 2021–

Jag har haft äran att verka som kommodor sedan 2021. Tack för förtroendet! Jag har kvar mitt första GSF-medlemskort från 1974. Då var jag 11 år och hade seglat med optimistjollar ett par år. Vattnet som element har alltid varit viktigt för mig, och båt hobbyn utgjorde en stor del av min barn- och ungdomstid. Efter en längre tids paus med bl.a. studier, bildande av familj och karriär återupptog jag båtsporten, först med motorbåtar, bl.a. med klassiker som Storebro 25. Sedan några år tillbaka kunde jag äntligen anskaffa en 35 fots segelbåt lämplig för långfärder samt trevliga klubbävlingar. Det senaste kvartsseklet har jag jobbat med att leda Karleby hamns utveckling.

Seglingssäsongen 2022 och 150-års jubileumsåret öppnades med flagghissning traditionellt ackompanjerad med kanonskott på Mustakari den första maj. Flagghissningen samt kommodorens tal sågs och hördes av GSF:s medlemmar samt gästerna på restaurangen. Omnämmandet att GSF fyller 150 år, fick en spontan applåd av besökarna på restaurangen.

Verksamhetsåren 2021–2022 har präglats, inte oväntat av en hel del arbeten, överraskningar samt utmaningar. Förutom styrelsens månatliga möten och aktiviteterna däremellan har förberedelserna för 150-årsjubileet pågått. Gamlakarleby Segelförening har en fin och ärevärdig historia. Man kan i all verksamhet se och förnimma att det genom tiderna kontinuerligt har funnits personer

Torbjörn Witting tar emot kommodorsklubban av Tanja Risikko.

som ställt upp i verksamheten och lyft upp föreningen till nya framgångar – vi har därför en stark grund att stå på och kan satsa hårt på att utveckla GSF även de kommande 150 åren.

Styrelsen har haft sikte på att utveckla GSF:s verksamhet på bred front. Föreningen har med framgång satsat på utveckling av juniorverksamheten, utveckling av hamnen, segling, skolning, utfärdshamnen samt annan verksamhet, bl.a. att underhållning av GSF:s ikoniska och traditionella huvudbyggnad, men också sett till att kontakterna till

media och social media upprätthålls. Inför 150-års jubileumsåret aktiverades PR-kommittén på nytt. Förutom detta har GSF ökat samarbetet med båtföreningarna i Karleby samt med Segling och Båtsport i Finland (SBF), där GSF-medlemmen Jan Jansson verkar som ordförande och ”Jocke” Nyberg de senaste åren varit aktiv som distriktschef.

Juniorverksamheten

Juniorverksamheten utvecklas enligt en uppgjord treårsplan med Ilkka Mäki som juniorchef. Det är klart redan nu att planen och implementeringen ger resultat, föreningens kurser för optimist-jolle har varit fullbokade och veckoträningstillfällena för juniorerna mycket populära. Jubileumsåret till ära installerades den redan året innan anskaffade juniorbryggan komplett med ramp för sjösättning och upptagning av jollar. Nu kan juniorerna, även utan hjälp av vuxna, sjösätta och ta upp sina jollar. Föreningen upphandlade därtill Zoom-jolle nr 2, främst för längre hunna juniorer.

Sissel von Schoultz, seglingsinstruktör, medlem i Brändö Seglare r.f. och aktiv seglare sedan 2010.

Investeringarna och satsningarna i juniorverksamheten, i så stor grad som nu, möjliggörs med de medel som föreningen får från PO Holms fond.

Med hjälp av understödet vi fick av Stiftel-

Simulatorträning under ledning av Jalmari Ahola.

Medaljörerna i Haj-FM 2022. Guldmedaljörerna, GSF-arna i mitten Fabian Björndahl (med pokalen), Thomas Wevar (till höger) och Stefan Westerlund (till vänster, BS), tillsammans med de övriga medaljörer.

sen Brita Maria Renlunds minne kunde vi avlöna seglingsinstruktören Sissel von Schoultz och två assistenter för jubileumsårets junior-skolning enligt det program som Segling och Båtsport i Finland har tagit fram och Sissels redogörelse nedan:

”Sommarens två seglingsläger var riktade till barn i ålder 6-15 år. Lägren inleddes varje morgon med någon form av uppvärmning, som Elsa Luoto vant höll för barnen. Sedan

gicks dagens teori igenom. Under veckan hann barnen lära sig segla rakt mellan två bojar, att göra vändor och gippar och att stjälpå båten. De som ville fick förutom att segla optimist även pröva klubbens Zoom 8:or. Utöver seglingskunskaperna fick lägerdeltagarna en inblick i de vanligaste sjömärkena och en helhetsbild i varför det är så viktigt att veta vad man gör när man rör sig till havs.

När teorin var avklarad var det bara att rig-

ga båtarna och föra ner dem till rampen där Linnéa Huttunen varsamt såg över allas sjösättning, och hjälpte dem som behövde det. Väl ute på havet lades en bana som barnen fick öva på i egen takt medan de barn som inte satt i optimisten, hejade på ifrån motorbåtarna. Ifall vinden svängde och någon av seglarna behövde ett tips eller två för att komma vidare rattade Jens Bodö snabbt och skickligt

motorbåten invid dem så att ledarna kunde ge en vink.

Lägerdagarna avslutades allt som oftast med ett dopp i havet, vi hade verkligen tur med det varma vädret!”

Segling

Guldet i Haj-FM i Uleåborg 2021 vanns till GSF av Fabian Björndahl och Thomas Wevar. Jubileumsåret till ära ordnades Haj-FM av GSF på Mustakari. Till vår allas stolthet och förtjusning vann Fabian och Thomas guld till GSF, andra året i rad – grattis än en gång! Gastar i Uleåborg var Petro Pälviranta och i Karleby Stefan Westerlund. Förutom Haj-FM ordnades också Haj-ranking och så har speciellt segling och tävling med Oslojollar fått fart. Oslojollarna har under säsongen 2022 tävlat så gott som varje tisdag. Jubileumsåret till ära ordnades under jubileumsveckoslutet en endags Bell Race-regatta på ca 40 sjömil. Bell Race gick av stapeln i fint väder, med friska vindar på t.o.m. över 15 m/s, med dito vågor. Bell Race-pokalen vanns av de erfarna seglarna Mikael Nyberg som skeppare och Johan ”Jocke” Nyberg samt Veli-Pekka Ruoho som gästar. Seglingskommitténs ordförande Carl-Gustav ”Dutta” Wiklund, med hjälp av sekreteraren Jan Helminen har med gedigen kunskap och erfarenhet ordnat och koordinerat de mycket tidskrävande tävlingarna.

Skolning, utfärdshamn samt annan verksamhet

År 2020 startades ett projekt på GSFs initiativ, där tanken var att dela på skolningen av nya båtförare med de två andra båtöreningarna i Karleby, Kokkolan Purjehtijat och Kokkolan Venekerho.

Sju st frivilliga ställde upp i SBF:s skolningsprogram, två från båda andra föreningarna och tre från GSF. Efter genomförd kurs fick dessa sju färdighet att utbilda nya båtförare.

Båtförarkursen ger möjlighet, efter vidare utbildning, att ansöka om internationellt båtförarbrev.

Dessa sju drev igenom en grundkurs för båtförare 2021-2022 med närmare 30 deltagare och största delen genomförde kursen godkänt och fick därmed färdighet att föra segel, eller motorbåt.

Eftersom förbundets tema har varit ”samarbete över gränserna” fick vårt samarbete extra lyft och alla tre föreningarna blev tilldelade ”Årets Skolningsförening” på förbundets gala i Helsingfors! Ett utomordentligt jobb av de lokala krafterna i Karleby, ett extra tack till GSF:s vicekommador Ilkka Mäki som drog huvudansvaret i projektet från början till slut! Priset mottogs i festliga förhållanden av kommodoren Torbjörn Witting och SBF:s distriktschef Johan Nyberg 19.11.2022 på Fiskartorget i Helsingfors.

Haj-FM 2022 guldmedaljörerna: Stefan Westerlund, Thomas Wevar och Fabian Björndahl.

Hamnskärs hyreskontrakt med staden har underhandlats och förnyats. Det nya kontraktet trädde i kraft 1.1.2022 och löper till och med 31.12.2041. GSF:s ikoniska huvudbyggnad kräver ständig tillsyn och åtgärder för att bibehållas fin och i representativt skick. Styrelsen beslöt att beställa en grundlig inspektion av huvudbyggnaden för att kontinuerligt kunna prioritera och besluta om de korrekta åtgärderna för byggnaden under de kommande åren. Medlemsaftnar om aktuella ärenden har arrangerats i slutet av både säsongen 2021 och 2022. Det har varit glädjande att uppleva den aktiva diskussionen på dessa möten. Samarbetet mellan båtöreningarna i Karleby samt med Segling och Båtsport i Finland (SBF) har gradvis ökat med bl.a. gemensamma medietillfällen angående sjövätt och sjösäkerhet, gemensamma utlåtanden om strandplaner samt gemensamma skolningar.

Hamnen

Hamnen på Mustakari erbjuder i dagens läge ca 100 båtplatser för GSF:s medlemmar och sköts av den erfarna hamnkaptenen Mikael Bergroth. Föreningen har redan under en lång tid betonat sjösäkerheten, och kravet är att alla GSF-medlemmars båtar skall vara besiktigade, vilket de är tack vare en mycket aktiv besiktningskommitté. Utmärkande är att båtarna, både segel- och motorbåtarna blir allt större och kräver större utrymmen vid bryggorna och också en helt annan dimension av all annan båtrelaterad infrastruktur. Båtar mellan 30 och 45 fot börjar i dagens läge vara normalstorlek och även enstaka båtar upp till mellan 45 och 60 fot finns i föreningens båtregister. Detta kräver en omfattande ny granskning av GSF:s hamninfrastruktur.

Hamnen på Mustakari har utvecklats och utvidgats i ett flertal etapper, senast i stor skala under sent 1980-tal. Tidigare styrelser har gjort upp fina planer på hur utvidgning-

Årets Skolningsförening-priset mottogs i festliga förhållanden av kommodoren Torbjörn Witting och SBF:s distriktschef Johan Nyberg 19.11.2022 på Fiskartorpet i Helsingfors.

en av Mustakarihamnen kunde göras. Dessa planer är nu värdefulla och kräver i detta skede prioritering och detaljplanering. Båtsporten har under de senaste åren fått vind i segel både vad gäller motorbåt och segling. På grund av det stora behovet av nya båtplatser beslöt styrelsen att i första hand aktivera planerna för den s.k. Södra hamnen, alltså området mellan motorbåtsbryggan och gamla gästbryggan. Föreningen startade med att diskutera och ansöka om lov för att genomföra planen över Mustakaritomten av hyresgivaren, Karleby stad. Föreningen fick efter förhandlingarna grönt ljus för planen. Följande steg var att föra saken vidare till NTM-centralen och diskussioner har också förts med regionförvaltningsverket i Vasa. I nuläget har styrelsen en plan för hur det är möjligt att gå vidare, samt hur man inom rimlig tid och till rimliga kostnader kan förverkliga projektet under de kommande åren.

Mycket annat är naturligtvis också på gång.

Gästbryggan som betjänat GSF-hamnens besökare mer än ett par årtionde kunde inte repareras mera. Styrelsen tog det ekonomiskt tunga beslutet att investera i en ny gästbrygga av hög kvalitet. Gästbryggan anskaffas i två 16 meter långa delar. Den första delen inklusive landgång har anskaffats under 2021, och den andra delen anskaffas i ett senare skede. Föreningens samarbetspartner KPO bidrog med en större summa till gästbryggan. Den nya gästbryggan har varit väl besökt, speciellt under säsongen 2021, vilket klart visar att Mustakarimiljön är mycket trivsamt. Alla är välkomna och därtill erbjuds all den service som gästbåtlag kan tänkas behöva, allt från ny brygga och bränslestation till en utmärkt restaurang.

GSF på Mustakari erbjuder en mångsidig service, både för sina egna medlemmar och för gästbåtlag, samt har en alldeles unik miljö där alla kan känna sig välkomna. Föreningen är känd inom området för sin aktiva

kappsegling och långfärdssegling. Klubben erbjuder sina medlemmar ett bra utbud av träningsbåtar och många aktiviteter. GSF har ytterligare en livlig kurs- och träningsverksamhet för juniorer och vuxna, ett hundratal privata båtplatser och en mysig gästhamn med mycket bra service, inklusive den traditionella sommarrestaurangen som är populär bland både stadsbor och turister. Och visst är denna ikoniska byggnad känd vida omkring av många inom och utanför vårt

lands gränser. Detta är en plats dit många tar sig på sommaren – utan tvivel sommarplats nummer ett i vår stad.

Hemligheten bakom GSF:s gynnsamma utveckling är en kärna av flitiga medlemmar, både tidigare och nya aktiva som brinner för att upprätthålla och utveckla verksamheten på Holmen. GSF på Mustakari är till för alla som kanske bara vill njuta av en behaglig miljö vid havet, äta en god måltid eller vara verksam och aktiv inom båtlivet, i allt från utflykts- till tävlingsverksamhet.

Jag vill ta tillfället i akt och tacka alla GSF-medlemmar, samarbetspartners och besökare på holmen för de gånga åren och välkomna alla de kommande 150 åren!

150-årsfesten

Den 9 juli hölls 150-årsfesten under högtidliga ceremonier på Mustakari.

Salen fylldes av festpubliken. Kommodor Torbjörn Witting presenterade kort föreningens verksamhet och framtidsplaner. Festtalen hölls av Jan Jansson, ordförande för Segling och Båtsport i Finland samt av Karleby stadsdirektör Stina Mattila. Vi fick alla njuta av god mat och trevlig underhållning.

Torbjörn Witting

GSF deltog på den flytande båtmässan 2022. På bilden Linnea Huttunen, Torbjörn Witting och Jalmari Ahola.

PERSONPORTRÄTT

Båtkonstruktören Alfons Kvarnström

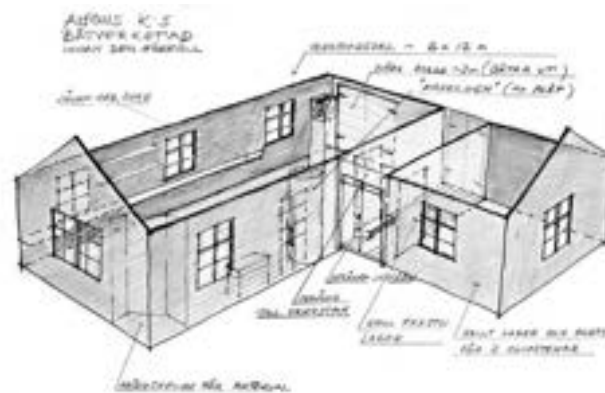
Skriven av Heikki Tiilikka
Översatt av Stina Hallman

”He finns ti som far på sjöön
o ti som er på sjöön”

Viktor Alfons Kvarnström föddes i Öja 23.11.1889. Som son till en fiskare blev han tidigt förtrogen med båtar, framförallt båtar som i vår skärgård användes som arbetsredskap och fortskaffningsmedel. Som barn sysslade han med att bygga modeller av olika båtar tillsammans med andra pojkar i byn. Egentliga studier med inriktning på båtar påbörjade han 1909, då han vid Industriskolan i Åbo gick en båtbyggarkurs för skärgårdsbor. Samma år byggde han också sin första båt, en segelbåt av åländsk typ.

När utbildningen var klar började Kvarnström arbeta på Flisholmens Båtvarv i Helsingfors med motorbåtar avsedda för export. År 1912 flyttade han till Borgå. Gamlakarlebybon Gösta Kyntzell (GSF-junior), verksam som teknisk ledare vid Borgå Båtvarv, kan anses ha varit hans läromästare i båtkonstruktion. Efter att ha arbetat ett år fortsatte han på Kyntzells inrådan med studierna vid Industriskolan i Åbo, denna gång på skeppsbyggnadslinjen, och utexaminerades år 1916 med goda betyg.

Kvarnström fortsatte att arbeta med Kyntzell i Borgå. Båtar konstruerades för export, bl.a. till patrullbåtar för den ryska flottan. År 1918 var han Kyntzells högra hand vid

Kvarnströms båtverkstad i Öja.

konstruktionen av tre fymastade skonare (*Yxpila*, *Rex* och *Regina*). År 1920 återvände han till Öja och startade ett båtvarv och ett ritkontor på gårdsplanen vid sin bostad. Varvslokalen var 12 m lång och 6 m bred och det fanns även ett lager.

Arbetsåren var produktiva; båtar byggdes, allt från snabbgående motorbåtar till arbetsbåtar, och från sumpar till jakter. Förutom vid det egna varvet i Öja tillverkades Kvarnströms båtar också annanstans på västkusten, främst vid Jakobstads Båtvarv. Stadigvarande kunder var också Jakobstads Cellulosa och *Yxpila* Stevedoring som beställde ritningar till arbets- och räddningsbåtar. Flera beställningar levererades också till Sverige, och som kuriositet kan nämnas också två båtritningar 1924 till New York, USA, varav

Gamlakarleby Segelförening och Alfons Kvarnström har en lång gemensam historia (Alfons med blicken mot kameran).

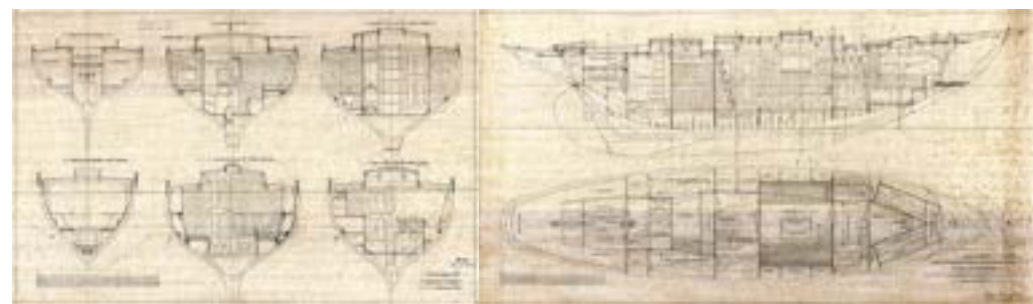
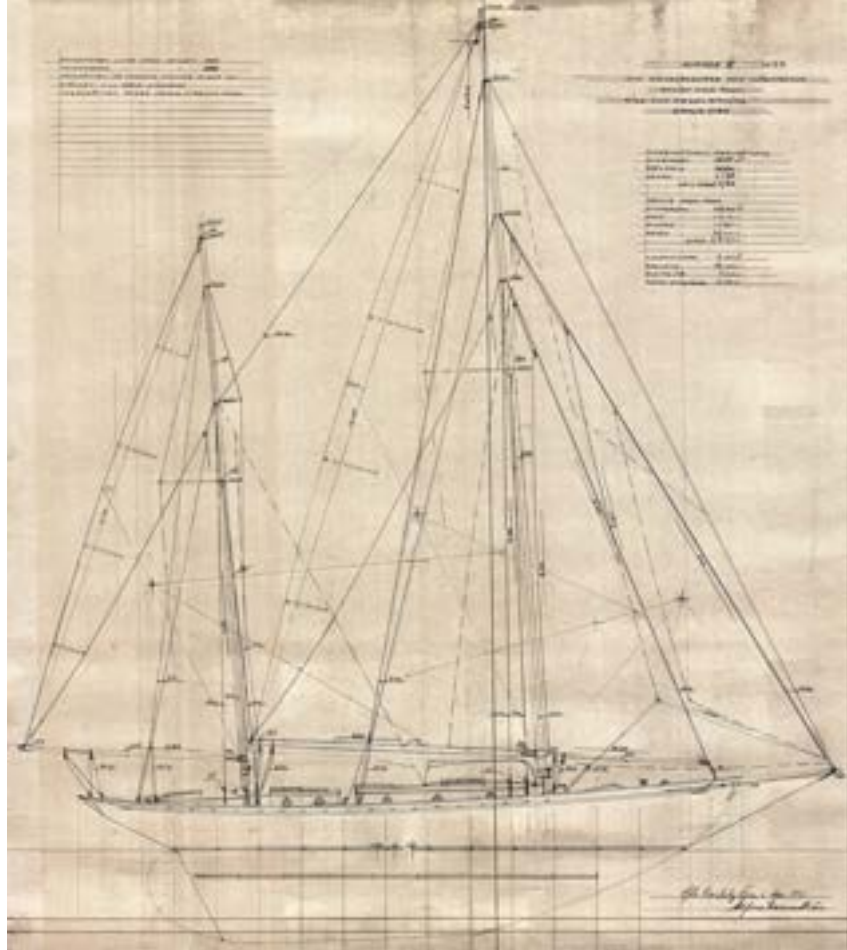
den ena var "Auxiliary Sketch" av jakten *Linus* med dimensionen 14,35 m lång, 3,6 m bred och djupgåendet 2,14 m.

Kvarnström deltog aktivt i konstruktions-tävlingar och kom flera gånger med bland pristagarna i Finland och i de nordiska länderna; han konstruerade både segel- och motorbåtar. Den mest betydande torde vara *Dorade II*, som ritades till Svenska Kryssarklubbens konstruktionstävlingar år 1932

och vann 1:a pris i tävlingarna. Prissumman var 500 svenska kronor. Denna jakt hade dimensionen 14,85 m lång, 3,5 m bred, 2,05 m djupgående, en vikt på 19,73 ton och en segelyta på dryga 114 kvadrat. Trogen sin stil beskriver han båten synnerligen noggrant i ett följebrev. Lösningar och detaljer är tydligt motiverade i följebrevet på sex sidor.

Gamlakarleby Segelförening och Alfons Kvarnström har en lång gemensam historia.

Kvarnströms
vinnande
ritningar på
Dorade II.

Kvarnström ritade och byggde flera båtar för föreningsmedlemmarnas behov. Bland dessa kan nämnas skärgårdskryssaren Nr 120, *Santa Maria*, för E. Hausén år 1936, och motorseglaren Nr 206 som ritades för E. Renlund år 1947.

Sin sista båt byggde Kvarnström 1953. *Siv* är en 7 m lång båt med inombordsmotor, en 1-cylindrig Olympia med 5 hk. Åtminstone två kopior har gjorts av båten.

Kvarnström producerade också läromedel

för båtbyggnad. Hans material användes åtminstone på båtbyggnadskursen vid Lannäslunds lantbruksskola. Hans ritinstrument stod också till förfogande för nya båtkonstruktörer. Konstruktören Lage Sundfors lär ha använt dem i början av sin bana. Alfons intresse för sjöfartens och seglingens utveckling framgår av en aktiv korrespondens med Finlands Seglarförbund. Han var förbundsmättningsman åren 1946–1960. Votivskeppet till Tankars kyrka kom att bli hans sista båttritning. Den signerade ritning-

Båten *Siv*. Ulf Slottes arkiv.

en är daterad "Öja i september 1965 Alfons Kvarnström".

Alfons Kvarnström var en försynt, pålitlig och samvetsgrann människa som åtnjöt aktning också långt utanför skärgårdskommunerna. Öjabons långa bana inom sjöfart, segling, båt- och skeppsbyggnad nådde sitt slut när han dog på Kvarnabba i Öja den 8 februari 1967.

Santa Maria (1936). SLS arkiv.

Havis Amanda, byggd av Alfons Kvarnström år 1937. Foto: Jorma Rautapää.

KÄLLOR

Arkiv

Karleby hembygdsarkiv, Karleby
Jorma Rautapääs hemarkiv

Ulf Slottes hemarkiv

Intervjuer (författaren 2021)

Jorma Rautapää
Ulf Slotte
Lage Sundfors

Litteratur

Gripenberg, Guy (m.fl.) 1999,
*Märkesmän och -kvinnor
i Karlebynejden*.
Karleby hembygdsförening, Karleby.

Pulakka, Pentti (päätoim.) 1995,
Keskipohtjalaisia elämäkertoja.
Keski-Pohjanmaan liitto/Keski-Pohjanmaan
maakuntaliitto/Keskipohtjan-
maa-säätiö, Kokkola.

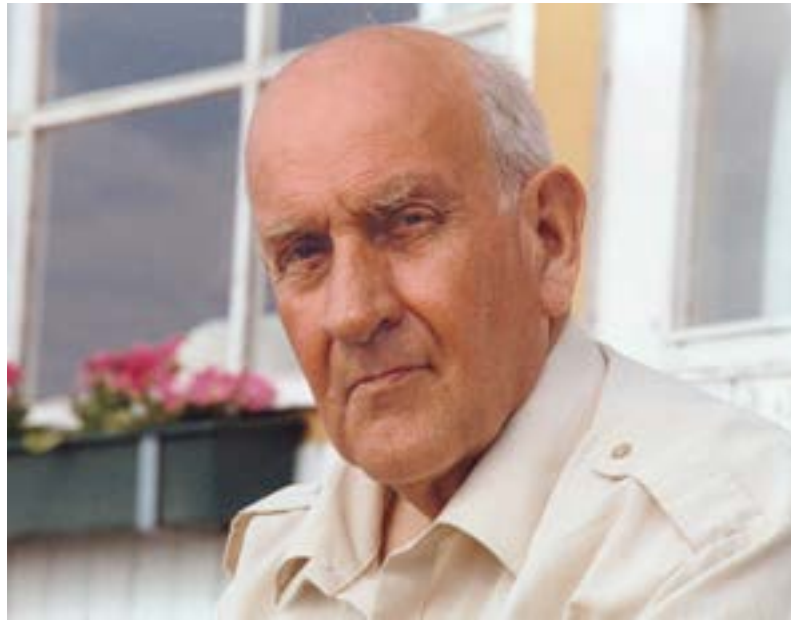
Hans "Hasse" Holmqvist

(1917–1991)

Föreningens historiker, "allt-i-allo" och hedersmedlem Hans "Hasse" Holmqvist inledde sitt knappt 50 år långa, aktiva och betydelsefulla engagemang i Gamlakarleby Segelförening r.f. våren 1947. Holmqvists aktiva era i GSF började då klubbflaggan ute på Mustakari hissades inför det 75:e verksamhetsåret. Med glimten i ögat berättade Hasse en gång hur väl den dagen hade etsat sig i hans minne på grund av för evenemanget närvarande och övervakande major Michael Savelas kritiska men helt korrekta kommentar – "det gick åt helvete från första början" – då flaggan kom att

hissas några sekunder före jämnt annonserat klockslag. I detta sammanhang kan man gott framhålla att Hasse Holmqvist var bekant för sin punktlighet även gällande flaggreglementen.

Förutom Hasses gedigna historiska arbeten kom just föreningsflaggan att utgöra något av ett "varumärke" för vår omtyckte och respekterade klubbkamrat. Under alla år såg

han till att klubbflaggan dagligen och punktligt hissades och halades. Vår trotjänare blev också vida bekant för sina kanonsalut och flagghälsningar som välkomnad och även som avsked av våra sjöfarande besökare.

Hans Holmqvist är GSF:s historik i person. Hans kameror kom genom åren att föreviga en massa händelser och situationer. Bildsamlingen fyller våra fotoalbum om-

fattande 25 st. numrerade mappar, var och en med omsorgsfullt uppgjorda innehållsförteckningar och omspannande åren 1966–1990. Vårt gedigna arkiv efter Hasse inkluderar även tidningssurklipp, inte enbart innehållande den egna föreningens och hemortens regattor och

aktiviteter utan även annan intressant information med bilder och artiklar i anknytning till segling, boating, båtkonstruktörer och -byggare, kända samt även mindre bekanta personer inom vår intressesfär. Nämnade urklipp från åren 1962 t.o.m. 1997 finns omsorgsfullt och kronologiskt uppklistrade i 42 st. numrerade och daterade band med varsin innehållsförteckning.

För vår och kommande generationers intresse har tillgången till Hasses livsverk säkerställt med ett avtal om bandens förvaltning som ingåtts med K.H.Renlunds museum som arkiverar våra klenoder på Karleby hembygdsarkiv. Härutöver har urklippsböckerna mikrofilmats.

Föreningens styrelse uppvaktade Hans Holmqvist på hans 70-årsdag. I present överräcktes en cykel till jubilaren som, dagen till ära, beslutat donera sina ovanrelaterade livsverk till GSF. Den värdefulla donationen kan vi inte uppskatta i pengar och vår kommodor Bo Eklund kunde vid det högtid-

liga tillfället i sitt tal bara konstatera att föreningens födelsedagspresent till Hasse inte på långt när i värde kan jämföras med den vid tillfället mottagna arkivdonationen.

Bland Hans Holmqvists alla värdefulla noteringar förtjänar det handskrivna medlemskartoteket också ett omnämnande. Envar medlem finns på ett eget kort bl.a. med uppgifter om när medlemmen anslutit sig till GSF och när envar seglare eller aktiv medlem premierats. Bakom varje utmärkelse ligger även en poängbaserad "betygsättning", där såväl seglingsprestationer som andra för föreningen värdefulla insatser beaktats. En helt beundransvärd insats från vår högaktade Hasse.

Med ålderns rätt och hälsobekymmer ville Hasse, på sent 80-tal, så småningom börja dra sig tillbaka. Vi är tacksamma för att han under sina sista levnadsår kunde överföra sina färdigheter på Eero Huima, som förtjänstfullt kunde ta över och fortsätta sin "lärofaders" arbete med urklippsböckerna

(1988–1997) och en hel del annan historik och för GSF värdefull och uppskattad dokumentation.

I juli 1991 följde vi, sorgtyngda och tårögda, vår käre Hasse till hans sista hamn medan klubbflaggan ute på Mustakari vajade på halvstång för att hedra minnet av vår omtyckte och anspråkslöse seglarbroder Hans "Hasse" Holmqvist.

Christian Wiklund

Foto: Timo Lehto

Hasse erhåller GSF standar nr 1, i Karleby den 3 februari 1987.

Ingmar "Imma" Björndahl

- även en båtbyggare

Imma och Rainer Nissi i Oslojolle ca 1950.

8tt liv med båtar och segling började på sent 1940-tal för Ingmar "Imma" Björndahl. Till att börja med handlade det om modellbåtssegling vid Wirkbergs udde, idag mera känd som Brudskärsudden, där Imma tillsammans med Rainer Nissi senare även började segla med den wirkbergska, prissegelriggade, tvåmastade båten som pojkarna styrde med åra. Segling för dem innebar i allmänhet en ljudlös framfart i undanvinden i Brudskärsviken, från udden in till det björkska sommarstället i vikbotten, granne med Gamla Varvet, därifrån de sedan rodde tillbaka hem till Wirkbergs sommarställe och oftast då för en eller flera nya rundor.

Det har skrivits många spaltmillimetrar om Immas segling och mästerskapstävlingar. Hans första egna klassbåt var Oslojollen nummer 8 som blev Immas *Albatross I*. Efter det har alla Immas segelbåtar hetat *Albatross*. Mästerskapsseglingarna, som skulle bli många, inledde Imma med ett FM-deltagande i Lightning-klassen på hemmavattnen år 1959. Nämnas bör att Immas många mästerskap inbegriper även två VM-guld: en i 2.4mR-klassen i Alassio, Italien, och en i Haj-2000 i tyska Kiel. I detta sammanhang kan vi gott hänvisa till separata upplägg om Immas seglingsbravader.

Förutom ett aktivt liv som seglare har Imma även hunnit med att bygga båtar. Båtbyggarens inleddes 1966 hemma i köket på Karlebygatan med ett bottenbyte på en för sonen Tom nyinköpt Manner-optimistjolle i fanér. Samma år började Imma tillsammans med "Jukki" Lindqvist bygga sina första Optimistjollar i fanér i Uriel Ågrens verkstad.

År 1968 inleddes ett större "talkoprojekt" med tillverkning av 13 st. OK-jollar i fanér. Detta skedde vid Karlebygatan, i den andra våningen av gårdsbyggnaden vid Björndahls hemgård, under ledning och översyn av Gey "Geggi" Wickström. Intresset för båttillverkning spirade och Imma inledde – vid sidan

"Imma" Björndahl i sin första Oslojolle "Albatross I".

Båtnytt diplom "Gyllene-ratten".

av sitt ordinarie arbete och fortsättningsvis i gårdsbyggnaden på Karlebygatan – en privattillverkning av roddbåtar i glasfiber som han, assisterad av Krister Björk, tillverkade 20 stycken av.

Tre år senare inleddes glasfiberepoken med större båtar och med tillverkning av 13 st. halvfabrikat av "Amerika 6:an". Två av dessa inreddes på Sarins Verkstad i Öja, en för K-G Boijer och en annan för bankdirektör Herlevi, medan de övriga såldes vidare som halvfabrikat. I samråd med Edvin "Edy" Sarin tog Imma fram sin första OK-jolle i glasfiber. Han involverade sig också, utanför sitt ordinarie arbete i försäljningsarbetet som försäljningschef för Kölheden i Finland. Tio Kölheden-E-jollar fyllde Immas orderbok.

Imma var även verksam i introduktionen av H-åten på den finska marknaden. Tillsammans med andra seglare placerade han en order på 25 skrov hos ScanBoat. År 1971 blev Imma kontaktad av båtkonstruktören, H-Båtens "fader" Hans "Hasse" Groop, som

”Immas” 50-årskalas i november 1987.

ville anställa honom för att leda det nya båtvarvet Targa, som Hasse tillsammans med Rainer Ahlskog hade för avsikt att starta i Himango, där produktionen inleddes i en gammal skolbyggnad.

I och med detta tog Imma avsked från sin anställning inom transportbranschen

Världsmästaren i 2.4mR (1992), Ingmar ”Imma” Björndahl med fru Rauha, flankerad av sonsönerna Felix, Filip och Fabian.

och kom därmed in på sitt heltidsengagemang inom båttillverkning, som nu inleddes med tillverkning av pluggen till segelyachten ”Targa 96”, en båt som under Immas tid på företaget tillverkades i hela 134 exemplar, framförallt i den nya produktionshallen i Himango. Förutom 96:an inleddes även en produktion av yachtmodellen ”Targa 101”. På Varvet i Himango tillverkades även några E-jollar. Den första Targa-motorbåten, ”Targa-25”, såg dagsljuset år 1978. Modellen tillverkas numera sedan många år tillbaka av Botnia Marin i Malax.

Följande år lämnade Imma företaget Targa för att inleda en båtproduktion i sitt nygrundade familjeföretag Ky Vene-Björndahl Kb. Verksamheten inleddes med en blygsam produktion i gårdsutrymmena på Karlebygatan, där Imma, assisterades av familjemedlemmarna tillverkade roddbåtar och E-jollar. Formarna köptes från Targa. För nya former mallades senare den E-jolle som Sari Multala vunnit flera mästerskap med. Vid EM i Helsingfors gick den tyvärr inte att mäta in.

Behov av mera utrymme förde varvet till lokaliteter som hyrdes av byggfirman O. Jansson, intill cementgjuteriet på Kronobyåsen. Verksamheten där var igång ända till 1983, varefter en egen och mera tidsenlig hall uppfördes i Mesil. Vene-Björndahls repertoar kom att bli diger och omfatta allt från segelbrädor, kanoter, jollar och motorbåtar till både mindre och större segelbåtar. I stycketal räknat blev kanottillverkningen klar etta, medan segelbåtarna har stått för de största insatserna och även den största omsättningen.

Den av Eivind Still konstruerade segeljollen ”Still 525” tillverkade Vene-Björndahl i flera hundratal. En nämnvärd framgångssaga i företagets historia utgör även den mer internationellt bekanta ”Mini-12:an”, officiellt benämnd 2.4mR, ritad av Peter Norlin. Vene-Björndahl tillverkade också denna i flera hundratal. Med på den omfattande repertoaren finns även Optimist- och E-jollar, Snipe- och Microtross-modellerna samt kölbåtarna 1/2-ton Maestro och Haj-2000. Ett speciellt omnämmande förtjänar One-Design-optimistjollen, som Vene-Björndahl år 1995 var den första i världen med att lansera och tillverka.

Startpunkten för historien, med småbåtar-na vid Brudskärsudden, ligger drygt en sjömil från Mustakari, där Imma nu i sin ”hemmahamn” knappt åttio år senare manövrerar sin radiostyrda modellbåt. Under mellantiden har en av GSF:s genom tiderna flitigaste talkoarbetare och storseglare i en mängd olika klasser avverkat tusentals sjömil, deltagit i likaså ett tusental tävlingar, erövrat ett otal mästerskap på nationell och internationell nivå, samt tillverkat drygt tusen båtar och andra flytetyg, de flesta på eget varv.

Med ålderns rätt upphörde Imma med sitt varv, men inspirerad och intresserad av båttillverkning och segling som han fortfarande är, tog han under vintern 2007 tillsammans med Sten Sandström fram pluggen till

”Imma” mottog Privilegium-diplomet för sin dubbelbottnade Optimistjollekonstruktion.

en ny Oslojolle i glasfiber, med den av Lars ”Lasse” Tuomisalo byggda träoslojollen *Kajsa* som modell. Denna har han även tillverkat i mindre serier. ”Immas” glasfiberoslojolle kan numera (sedan år 2020) fås i ett utförande med självlänsande sittbrunn.

Vintermånaderna har Ingmar och Rauha Björndahl sedan 15 år tillbringat i Las Palmas på Gran Canaria, bortsett från pandemivintern 2020–21. Där disponerar han och serverar åtta 2.4mR-båtar och arrangerar årligen regattor med och för sina seglarvänner och forna tävlingsrivaler från när och fjärran.

Christian Wiklund

Världsmästaren Tom Björndahl

Tom Björndahl (f. 1960) är Gamlakarleby Segelförenings främste seglare. Han kan visa upp femton FM-guld, två EM-guld och ett VM-guld. Toppen nåddes 1999 då han blev världsmästare i 2.4mR-klassen. Samma år valdes han till årets seglare i Finland i internationella klasser. Som socker på botten blev han och fru Pia inbjudna till självständighetsbalen av republikens president Martti Ahtisaari.

– 1999 var ett fantastiskt år och självfallet höjdpunkten i mitt seglarliv, säger Tom när vi bläddrar genom urklippböckerna som omfattar en trettioårig framgångsrik tävlingskarriär.

Redan 1969 tog Tom som nioåring sin första FM-titel i segling. Det var med optimistjollen *Lilla Albatross* och tävlingarna avgjordes i Raumo. Efter ännu ett lagguld i FM med optimistjollar bytte Tom till Europa-jolle 1975. Följande år tog han FM-guld i den nya klassen.

Redan som nioåring tog Tom Björndahl sitt första FM-guld.

– Det var ingen lätt seger och det var dramatik till slutet. Jag vann guldmedaljen med någon centimeter, konstaterar Tom.

Den första internationella framgången nåddes 1978 då Tom tillsammans med Peter

Tom med sin far "Imma".

Toms medlemskort från år 1970. Årsavgift var då 1 mk. (= 16,6 cent i dagens valuta).

Tom Björndahl och Peter Haldin deltog år 1978 i Snipe Junior World Championships-tävlingen i San Diego, USA.

Haldin tog silver i EM. Nu hade Tom bytt klass och seglade en snipe. I FM blev det en överlägsen seger för pojkarna, för vilka en andra plats blev det sämst i de olika starterna.

- Vi fick resa till VM i San Diego i Kalifornien och nådde en sjätte plats. Naturligtvis harmade det eftersom de fem främsta fick fina priser och vi fick titta på vid prisutdelningen, konstaterar Tom.

Tom Björndahl och Peter Haldin tog hem segern i hård vind vid junior Snipe FM-tävlingen år 1979.

Tom världsmästare i 2.4mR-klassen. Tävlingen seglades år 1999 i Marstrand, Sverige.

Följande år tog pojkarna silver i FM och fick delta i VM i Kanada. I början av 1980-talet seglade Tom som gäst på pappans halvtonnare och tog guld. På hemmaplan vann Tom överlägset FM i Still 525-klassen, men någon medalj blev det inte.

- Före prisutdelningen hade någon lämnat in protest och jag diskvalificerades, trots att båten gått igenom besiktningen före starten, berättar Tom.

Båtkonstruktören Peter Norlin gratulerade Tom för segern.

Nyss hemkommen som korad Världsmästare!

Tom och Pia med sönerna Filip, Fabian och Felix.

Course Kemi-race 1991 med besättningen Tom, Imma, Heikki Laitinen, Jakob Bruinslot, Bobi Casén, Esa Yli-Hallila, Jari Tammisto och Jan Stenman.

I slutet på 1980-talet kom "minitolvorna" eller 2.4mR in i bilden. År 1989 vann han sitt första FM-guld i klassen. Vid VM i Stockholm samma år blev det silver. Tom berättar att han två gånger missat guldet på sista krysset. Den ena gången var 1992, då guldet gick till hans far Imma som fick en Fiat Uno-bil i pris.

GSF har dominerat i klassen. År 1997 vann man tredubbelt i både EM och FM. Tom vann före "Imma" Björndahl och "Bobi" Casén. Drömmen om VM-guld gick i uppfyllelse i Marstand 1999. Då fick Tom stå högst på prispallen omringad av tre tidigare världsmästare. Den känslan var otrolig och kronan på verket i en framgångsrik seglar-karriär.

Vad krävs för att bli världsmästare i segling?

– För det första en bra båt, ett starkt psyke, blick för väderleksförändringar och en bra grundkondition. Det gäller att kunna behå-

la tankeskärpan under en lång och tuff tävling, framhåller Tom Björndahl.

Ole Granholm

FAKTARUTA

FM

Optimistjolle, 2 guld
E-jolle, 1 guld
Snipe, 4 guld
2.4mR, 7 guld
Halvtonnare, 1 guld

EM

2.4mR, 2 guld
Snipe (junior), 1 silver

VM

2.4mR, silver (1989)
2.4mR, silver (1992)
2.4mR, guld (1999)

1999 utsågs Tom till årets seglare i internationella klasser i Finland.

AXPLOCK – MINNEN OCH BERÄTTELSE AV MEDLEMMAR OCH MEDIA

GSF:s damsektion 1974-1989

Några dammedlemmar i föreningen, Rauha Björndahl, Maire Heiermann, Sirkka Haldin, Pirkko Tuomisalo, Lotten Johansson och Maija Casén, samlades 17.9.1974 i syfte att bilda en särskild damsektion i föreningen. Avsikten med verksamheten var att samla in medel för att stödja juniorarbetet genom olika jippon.

En grupp dammedlemmar bestående i huvudsak av juniorseglarnas mammor, som mest omkring 15, skred genast till verket. Redan det första verksamhetsåret var synnerligen livligt med många slags aktiviteter för att samla in pengar. Man ordnade basarer, där egna handarbeten och bakverk såldes, och samlade lotterivinster från olika håll. Nyårsvaka, motionsbingo, vuxendans, lotteri vid båt- och fritidsutställningen, val-

Motorbåten överläts till föreningens juniorsektion 1.6.1975 och tas emot av kommodor P-O Holm och juniorsektionens ordförande J-E Johansson.

borgsmässofirande m.m. fanns också på programmet. Härigenom kunde damsektionen med de medel som samlats in redan under det första verksamhetsåret köpa en för juniorsektionen behövlig motorbåt och överlåta den i samband med flagghissningen.

Utöver dessa årliga aktiviteter sålde damsektionen optimistjollelotter och föreningens T-skjortor och blusar för att få in mera pengar. Sektionsmedlemmarna deltog på alla sätt också i att skapa ökad trivsel på Mustakari och ställde upp bl.a. i städ- och renoveringstakon, sydde gardiner och borddukar samt inhandlade och skötte om blomplanteringar.

Damsektionen hjälpte också till vid kappseglingar bl.a. i kansliet och organiserade

Handarbeten tillverkas för basarförsäljning.

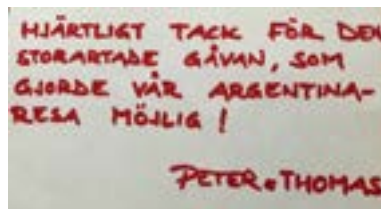
Glada minner vid maskeraden på Sällskapsklubben 27.3.1976.

småningom avtog. En grupp aktiva medlemmar samlades ännu på Mustakari kring minnena av sin mångsidiga verksamhet under 15 års tid och avslutade på så sätt officiellt sektionens existens.

Maija Casén

Översatt av Stina Hallman

Juniorernas tack för resebidrag.

frukost och lunchpaket för de tävlande, vilket rönt stor uppskattning bland seglarna. Familjeseglingen till Tankar, som blev mäkta populär, genomfördes likaså på initiativ av de aktiva damerna. Damsektionen blev också ålagd att ha hand om intendentens uppgifter.

Med medel som insamlats vid olika jippon och aktiviteter kunde sektionen årligen dela ut stipendier och resebidrag till juniorseglare som representerade vår förening vid tävlingar både i inhemska och utländska vatten.

När antalet juniorer minskade och restaurangverksamheten övergick till utomstående ledde det till att behovet av en damsektion

Damsektionens avslutning på Mustakari. Bakre raden från vänster Eila Lehto, Tarja Korin, Tarja Prest, Pirkko Stenman, Anna-Maj Holmqvist, Sirkka Haldin, Maija Casén, främre raden från vänster Maire Heiermann, Rauha Björndahl, Lotten Johansson, Pirkko Tuomisalo.

Höjdpunkter ur juniorverksamheten

Jr Snipe VM 7.7-12.7.1975

KP 8.7.1975, Telimaa, fri översättning och sammanställning av Jan Störling

7 dag börjar tävlingar på världsmästerskapsnivå i Gamlakarleby. Unga seglare startar kampen om världsmästerskapet i Snipe-klas- sen. Orsaken till att tävlingarna arrangeras i Gamlakarleby är att Kimmo Suortti och Juha Hyttinen vann mästerskapet för två år sedan i Italien. I Gamlakarleby finns många unga snipe-seglare och en erfaren arrangörstab.

Per-Ole Holm, GSF:s kommodor och ord- förande för arrangörstabens berättar följande:

Tävlanden från nio olika länder med to- talt 14 båtlag har kommit hit för att göra upp kampen om världsmästerskapet. Ett landslag får innehålla endast tre båtlag från samma

No.	Seglar / Båt	Poäng
1. S 2004	MARKE Helmsjö / Timo Karppinen	0
2. S 19790	Jenny Niin / Dennis Elfvik	37
3. S 20055	Mika Salonen / Magnus Eriksson	45,1
4. S 19832	Kaj Eriksson / Erik Hyttinen	52,4
5. S 20007	Jan Eriksson / Stuart Gray	65,3
6. S 18210	Alvén Pajunen / Jukka Pajunen	68,7
7. S 20074	Teemu Bergqvist / Per-Ole Holm	68,7
8. S 19749	Stuart Gray / Dennis Elfvik	78,3
9. S 20075	Jan Eriksson / Mikko Salonen	78,3
10. S 20051	Per Eriksson / Jukka Pajunen	78,4
11. S 18488	Jan Eriksson / Stuart Gray	88
12. S 20060	Jan Eriksson / Stuart Gray	88
13. S 18244	Per-Ole Holm / Hill Flower	88
14. S 19833	Jan Eriksson / Stuart Gray	100

Prispallen vid GSF:s Snipe Jr VM.

Thomas Slotte och Peter Holm förväntansfulla inför resan 1976.

land. Finland är det enda landet med fullt lag. I uttagningsstävlingarna som hölls här i Gamlakarleby erövrades samtliga platser av seglare härifrån.

Vi har tävlanden ända från Argentina, Brasilien och Kanada. Två båtlag är från USA, och med är även lag från England, Spanien, Norge och Sverige.

Åldersgränsen är 19 år, inga flickor deltar. De tävlande har framför sig ett hårt

program. På tisdagen, onsdagen och fredagen seglas två starter per dag, vilket betyder långa dagar från 9.30 till kring 17 ute på havet. Totalt hör sju starter till tävlingarna. Poängen beräknas enligt det olympiska poängsystemet och den sämsta placeringen får räknas bort. De tävlande bor nästan alla hos privata personer och får bekanta sig med finskt familjeliv.

Torsdagen är en vilodag, då är det meningen att vi bekantar oss med Nautors fabrik och gör möjligen även en färd till Tankar. På kvällarna har vi disco på Mustakari och på lördagen prisutdelning.

GSF:s juniorer på drömräsa

Skriven av Johan Nyberg

Peter Holm och Thomas Slotte kvalificerade sig till Snipe-VM i Argentina för juniorer 1976. Tävlingarna gick i vattnen utanför Los Olivos i La Plata-bukten, nära till Buenos Aires. Lånebåten måste trimmas till pojkarnas segel och vikt, och de hade bara en dag på sig att hitta farten. Resultatet blev, som Hasse (Holmqvist) brukade säga, ”jämn utan att glänsa”. Däremot fick de erfarenhet och lärdom om Snipe-segling, och detta kom att synas framöver i karriären.

Efter veckoseglingen samling vid grillen. Foto: Christian Wiklund

”Junior-mamman” Brita-Maria omfamnar Tommi Puhakka och Sami Heikkinen. Foto: Christian Wiklund

En tid med Juniorsegling och trevlig samvaro

Utvalda kommentarer av deltagande juniorer och bilder ur GSF:s arkiv

GSF:s juniorskolning på 1980- och 90-talet omfattade en diger utbildning i sjövätt, båthantering och -vård samt segeltrimning, kappseglingsregler och spännande tävlingar. Under flera år var måndagskvällarna fredade för våra veckoseglingar med efterföljande pratstunder. Vi blev självständiga rorsmän efter ett avklarat program omfattande

både teori och praktiska övningar, med simulator på landbacken och i Optimistjolle ute på böljan.

Tack vare generösa sponsorföretag kunde vår förening under åren 1988–89 införskaffa 13 nya, identiska Optimistjollar. Varje båt fick sin egen skeppare som, mot en årlig användningsrätt, fick åta sig ansvaret för att båten användes och sköttes korrekt på ett överenskommet sätt.

An efter kom våra veckoseglingar att bli alltmer spännande och krävande. En god kamratanda kunde vi även utveckla under våra pratstunder som varje vecka ordnades ute vid grillen på Mustakari då vi kom i land efter våra duster ute vid Gamla hamnen. Våra långfärdsseglingar blev familjeevenemang längre ut då vi också passade på att bada, sola, grilla och gotta oss vid någon kobbe.

Våra kunskaper och färdigheter sattes också på prov då vi nybörjare ordnade kappseglingar för våra föräldrar. An efter blev vi alltmer intresserade av att få mäta oss med seglare på andra orter. Förutom besök hos våra grannföreningar i Jakobstad och Vasa samt på andra orter i hemlandet vidgades våra vyer med resor till Estland och Holland. GSF ordnade även rankingseglingar, distrikts-

Danska lagledningen följer med Optimisterna i Nordiska juniormästerskapen vid Mustakari 25.7.2002.

Nordiska juniormästerskapen 22–27.7.2002. E-jollar vid startlinjen.

mästerskap, Finska och Nordiska mästerskap samt ett oförglömligt europeiskt seglingsläger "Midnight Sun" ute på Mustakari.

Det var underbara år som gav oss många trevliga minnen och goda vänner.

Nordiska juniormästerskapen 2002

Skriuen av Jan Störling

130-årsjubileet till ära ordnade vi som årets huvudtävling Nordiska juniormästerskapen i Optimist- och E-jolle 22–27.7.2002. De är de största tävlingarna med entypsåtar vi nå-

gonsin ordnat. Det kom lag från Danmark, Sverige, Norge och Finland, enstaka båtar från andra länder deltog även. Totalt ca 150 Optimistjollar delat i två klasser, under tolv och över tolv år. E-jollarna var ca 70 stycken. Arrangörsstaben var fullt sysselsatt. Esko Hyypä med seglingsnämnd hade kommandot över E-jollarna och Tom Björndahl basade med sitt manskap över Optimistjollarna. Kenneth Bäckström med sina medhjälpare var *onshore manager*. Kommodor Jan Störling tillsammans med vice kommodor Nils-Erik Stenman var tävlingsledare.

Mustaskari Bell Race

Sammanställd av Johan Nyberg

13.7.1977, lagom till Bottenhavsregattan fick GSF ta emot en donation, ett vandringspris som fick namnet Mustakari Bell. En kopia av John Grafton-skeppets klocka gjöts av Kattilakosken Tehtaata, och ställningen som den var fäst i tillverkades av Bo Sandström. Designen var av Krister Korpela och graveringarna gjorda vid Kantolas guldsmedsaffär.

Första Mustakari Bell Race-tävlingen vanns av Svante Blomster från Piteå som seglade en Norlin 34, andra blev Jussi Sundberg och tredje Imma Björndahl, båda GSF-are. Efter att tävlande kölbåtar minskat drastiskt de senare åren, har Bell Race inte delats ut p.g.a. att inga starter har seglats i klassen.

Vinnaren av första Mustakari Bell Race, Svante Blomster gratuleras av tävlingsledaren Gustav Åsmus.

Mustakari Bell-klockan mottages av fr.v. P-O Holm, Paul Storbacka, tillverkarna Bo Sandström och Teuvo Liimatta, Gustav Åsmus samt designern Krister Korpela.

Snipe-flottiljen i Karleby Fleet 570

Sammanställd av Johan Nyberg

Snipe-klassen kom att bli en viktig klass i GSF:s historia. Redan 1948 deltog sju snipar i tävlingarna, närmast då i grannföreningens regi. 1962 kom ett lyft i klassen, då blivande GSF-kommodoren och SCIRA-kommodoren P-O Holm flyttade till Gamlakarleby och hade en snipe med sig i flyttlasset, *Zu-it-Zait* nr: L-10029. Intresset vaknade på nytt och "Fleet 570" stiftades 15.6.1962.

Första FM-medaljen hemförde Imma Björndahl med Rolf Strang som gast redan 1965, med en båt byggd av Nykarleby Båtvarv, *Albatross IV* nr: L-5605. Samma som-

mar vann de också Pingstregattan i Helsingfors och fick därmed representera Finland i Las Palmas. I ovana förhållanden blev placeringen 15, med P-O Holm som gast.

GSF:s första FM-tävlingar i Snipe-klassen arrangerades följande år med "Bobi" (Ralf) Caséns båt som bästa från GSF. 1968 vann Bobi och Imma "stadsmästerskapet" som arrangerades mellan städerna, tidigare vinnare hade oftast kommit från Helsingfors eller Tammerfors. Senare började man tävla om FM i lagsegling.

Andra FM-tävlingen för Snipe-klassen arrangerade GSF 1974. Deltagarantalet var hela 80 båtlag. Nämnas bör också att samma sommar ordnades Hickerö Beach-regattan med hela 21 deltagande båtlag, alla från Gamlakarleby! P-O Holms goda relationer till SCIRA ledde till att ett VM för juniorer arrangerades 1975 i GSF:s regi. Heikki Haimakainen, med Timo Karlsson som gast vann suveränt och korades till världsmästare; andra blev GSF:s Peter Holm, med Thomas Slotte som gast, och som fjärde Kaj Storbacka med Erik Hagström som gast, också de från GSF. 1976 vann Peter och Thomas junior-FM i Villmanstrand.

1977 blev ett genombrottsår för Bobi Casén/Bent Holmqvist i *Mamy Blue*. De vann VM-rankingen överlägset, vid sidan om silver i FM och 1:a i hela rankingserien. I Gold Cup i Danmark blev de 8:e och veckan därpå 5:e i VM bland hela världseliten.

1978 i Hangö FM seglade Peter Holm/Thomas Slotte med *Melina* in sig på en 3:e plats med P-O Holm/Jocke Nyberg och *Scizzo* hack i häl som fjärde, bara 1,7 poäng efter! Junior-FM vanns av Tom Björndahl/ Peter

Haldin i Fredrikshamn samma år. I slutet av året deltog båtlaget i San Diego i junior-VM med lånebåt, en 6:e placering som följd.

1979 var "Tomppas" och "Petskas" år, med sin *Pacito Blanca* seglade de sig till ett silver i juniorr-FM, guld i junior-FM, silver i VM-rankingen, silver i junior-EM, samt en plats i VM-tävlingarna i Kanada. Bobi Casén seglade hem en bronsplacering i FM och inom 15 bästa fanns 5 båtlag från Karleby. GSF vann lagseglingen för Snipe-klassen tre år i rad (1979–1981). I laget fanns P-O Holm/Jocke Nyberg, Casén/Holmqvist (Jukka Polso), Tom Björndahl/Haldin (Timo Karlsson) samt Veli-Pekka Ruoho/Pentti Haimakainen. I Sverige vann paret Bobi Casén/ Bengi Holmqvist & Claus Carpelan/P-A Lindholm SM i lagtävling!

1980 vann paret Ruoho/Haimakainen med båten *Traffic* Pingstregattan i Helsingfors samt FM-silver i anrika Björneborg, tvåa i EM-rankingen, likaså i både rankingen och Pori Open. EM-rankingen vanns av Casén/Holmqvist. Som prick på i:et seglade Bobi och Bengi hem ett silver i Danmarks Espe-garde, säkert fortfarande ett av de bästa resultaten i GSF:s historia inom Snipe-klassen. V-P Ruoho/P. Haimakainen blev trots roderbrott 14:e, vilket inte är dåligt det heller.

1981 arrangerade GSF sitt tredje Sni-

Islossningen var på hälft då Snipe-seglarna började träna.

pe-FM, där vinnaren tilldelades en Snipebåt som pris. Och vinnare blev Laila och Håkan Bjurström från Tammerfors, flerfaldig finsk mästare och numera en legend inom finska Snipe-kretsar. Peter Holm/Slotte blev 5:e, Veli-Pekka 7:e och Bobi 10:e. Tre Karlebyseglare hade efter detta FM deltagit i 15 FM-tävlingar i Snipe-klassen: P-O, Bobi och V-P.

Efter detta FM kom Snipe-flottiljen i Karleby ner i en svacka, endast Peter Holm med Jan Wikström och senare fru Kristina Holm som gästar fortsatte på toppnivå och kammade hem två silver och två brons i FM-tävlingarna. Peter Holm verkade också åren 1984–1985 som nationalsekreterare inom SCIRA.

Främre raden från vänster: Thomas Slotte, Peter Holm, Heikki Haimakainen och Timo Karlsson. Bakre raden fr.v. Stuart Gray, Joe Petrucci, Erik Hagström och Kaj Storbacka.

Bobi Casén och Bengt Holmqvist seglade upp till andra plats i EM.

P-O Holm donerade 1986 3 st. Snipebåtar till föreningen, med tanken att få nytt liv i klassen, men resultatet blev svagt. Nämnas bör att två båtlag med dambesättning, Jonna Wikström/Tiia Lehto samt Sofia och Lina Hallman tävlade några år på allvar.

P-O Holms idoga arbete Snipe-klassen till fromma i Finland

och Norden fick sin belöning: 1989 blev Per-Ole vald till kommodor för SCIRA, Snipe Class International Racing Association. 1992 fick GSF arrangera EM-tävlingarna för Snipe-klassen och P-O Holms insats som SCIRA-kommodor inverkade säkert på valet av arrangör.

Många var de landsvägskilometrar som flottiljens seglare körde med sina Volvo-bilar för att söka sig till tävlingarna på annan ort och i utlandet. Det goda juniorarbetet på 1960 och -70 talet gav ett gott underlag till de fina framgångarna i Snipe-klassen. Juniorarbetet är därmed lika viktigt idag om vi vill söka framgångar i fortsättningen.

Veli-Pekka Ruoho och Pentti Haimakainen i farten med båten Traffic.

Källor

Ericsson, Tainio, Saarhelo, Suonsilta, Valjus (toim.) 2015, *Tuhannen viklanmaa: Suomen viklapurjehduksen historia - De tusen snipars land: snipese-klingens historia i Finland. 1947-2015.* Suomen Viklaliitto, Helsinki.

GSF:s historiker

Keskipohjanmaa

Österbottningen

Volvo var en populär bil för båttransport i GSF.

S/Y No Stars rundar märket i H-båts VM i Hangö 1986.

H-båtens framfart i Gamlakarleby-Karleby

H-båtens pionjär inom GSF var Jalo Teli-maa, som skaffade den första H-båten till föreningen i början av 1970-talet. Båten hette *Nalle Puh L-35*. I GSF:s 100-årsregatta år 1972 fanns redan några H-båtar med och vanns av *Kismet III* från Ekenäs. Förutom "Jali" med *Nalle Puh* deltog också Otto Nordman och Ilmo Rauramo från Gamlakarleby.

1974 fick Imma Björndahl aktiverat en anskaffning av elva båtar av halvfabrikat från Scanboat på Åland som sedan färdigställdes i bl.a. Kokkolinnas garage. En del av beställarna var från Kalajoki och Jakobstad. 1975 arrangerade H-båtsseglarna en första "Siikasafari" på sensommaren. Destinationen var Yttre Fårholmen och dess fina vik som kallades "Enkelilahti". Lov till angöran-

H-båts FM i Karleby 1981.

S/Y Singha med besättning i full fart. Erik Hagström, Heikki Haimakainen och Johan Jansson.

det ordnade Jali, som var släkt med holmens ägare. De första Gamlakarlebyseglare som försökte etablera sig på FM-nivå under sent 70-tal var Heikki Vihanta, Vesa Rönholm och Markku Savolainen. Första FM-tävlingarna i Karleby ordnades 1981 med Juhani Seppä som vinnare. Bästa Karlebyseglare var Vesa Rönholm som 12:e av 31 deltagare.

Det verkliga genombrottet skedde dessvär-

Bobi Casén, Jari Saarinen och Ville Kurki.

re först 1986 i Hangö, då NoStars-båtlaget med Veli-Pekka Ruoho samt gastarna Johan Nyberg och Heikki Haimakainen seglade sig in i eliten bland 71 båtlag och blev 6:e. Tävlingen var ytterst jämn och bronset förlorades med futtiga tre poäng. Den fina placeringen i FM resulterade i att NoStars valdes till landslaget och fick representera Finland i VM-seglingarna i Raumo samma år. År 1987 Placerade sig NoStars-seglarna på en 5:e plats i FM i Kuopio, vann TuneUp-racet, blev fyra i rankingseglingarna sammanlagt och deltog i VM-seglingarna i Travemunde, med en 7:e placering som bästa delsegling bland 70 deltagare. Båda åren var manskapet detsamma: V-P Ruoho i roret, Johan Nyberg som mittgast och Heikki Haimakainen som förgast.

Olympiaseglarna i Soling- och 470-klaserna deltog flitigt i H-båtsklassen under OS-mellanåren och skaffade sig viktig sparring i stora startfält, och därmed var deltagarna av proffsnivå på banorna. Följande FM-tävling i Karleby ordnades 1989, då hela 72 båtar deltog! Det var en vacker syn då alla H-båtar var uppradade i hamnen bredvid varandra, så att hela hamnen fylldes av

S/Y Coccola.

de vackra båtarna. Tävlingen vanns av Matti Rouhiainen från HSS, och bästa Karlebybåt seglades av Tom Wevar, Jukka Ahola och Esa Yli-Hallila. För-FM, eller "TuneUp" som det också kallades vanns av GSF-båten Coccola' med Veli-Pekka Ruoho, Johan Nyberg och Sven Kronqvist. 1995 var det igen FM i Karleby. Då var Von Koskull bäst bland 26 båtar, och bästa GSF-båt seglades av Ruoho, Nyberg och Hartell.

2002 startade en ny boom för H-båten i Karleby. Några seglare beslöt att tillsammans skaffa använda båtar med en övre prisgräns, så att det inte blev så dyrt och så att alla båtarna var av samma standard. Detta resulterade i att föreningen fick flera nya seglare; som bäst fanns 14 H-båtar på startlinjen i veckoseglingarna. Åren 2002–2006 var Johan Nyberg med manskapet Ilkka Mäki och Antti Uusitalo s.g.s. oslagbara på hemmavattnen. Bobi Casén var en av de som kom med i klassen och hans framfart med H-båten blev sedan en succé, med flera FM-medaljer och VM-seglingar. Bästa placering i VM var 7:e i Neustadt, Tyskland. Ett kortbane-FM-silver 2005, med gastarna Kaj Casén och Mikael Nyberg, och FM-silver 2012 i Karleby, med gastarna Jari Saarinen och Ville Kurki!

Erik Hagström med manskapet Heikki Haimakainen och Carl Hagström vann Hangöregattan 2015, och båten Singha seglar vida-

Alla 72 deltagarbåtar i hamn.

re ännu när detta skrivs. H-båten har genom åren samlat en stor skara seglare till banorna i Karleby och som största internationella klass för entypskölbåtar har den också erbjudit högklassiga tävlingar åt tusentals seglare världen om – också för GSF-seglarna!

Johan Nyberg

S/Y Amarillo i H-båts-VM i Hangö år 2008. Johan, Kim och Mikael Nyberg.

”Siikasafari” har seglats i nästan 50 år!

Den första ”Siikasafari”-tävlingen arrangerades på initiativ av H-båtsflottan i början av hösten 1975. Året innan hade elva H-båtar i halvfabrikat köpts till Gamlakarleby och Kalajoki. De nya ägarna byggde dem tillsammans färdiga.

Verksamheten var synnerligen livlig och därför ville man förutom bantävlingarna ha någon mera långvarig kappsegling där man efter målgång skulle stanna över natten i skärgården och således på ett naturligt sätt kunna bli närmare bekant med medtävlarna. Den första stödjeunkten var vid mynningen av ”Ängelsviken” i Öja i en skyddad vik i det nordvästra hörnet av Yttre Fårholmen. Det hade sina utmaningar att ta i land där och ett besök till Långskäret samma natt

i kolmörkret till ”Gusti” Åsmus villa förlöpte så väl att det därefter fick bli en god stödjepunkt för safarin i nästan 20 års tid.

Vid övergången mellan sjuttio- och åttiotalet var det som bäst över 30 deltagande båtar och efter målgången simmade de ivrigaste gastarna från mållinjen rakt till bastun! Banan kunde sträcka sig t.ex. mot Vattaja, till Pohjanpauha och därifrån ner via västra ändan av Stockösundet till målet vid Långskäret.

De längsta tävlingarna varade i sex timmar och man hade inte bråttom till bestyren i stan när man seglade med handikappregel båt mot båt, oberoende av storlek, klass och snabbhet. Alla stannade kvar vid Långskäret

och övernattade i sina egna båtar. Samvaron och sjömansandan blomstrade och gemenskapen var naturlig.

När intresset var som livligast hade flera av oss gitarrer med i båten och en natt samlades vi på småtimmarna efter bastu och allmänt hålligång för att musicera i Gustis stuga högre upp. Vi spelade och sjöng bl.a. Taube och Malmsten, och slipade på stämmosången. Någon gång under nattens sena timmar under inverkan av en del förfriskningar började någon sjunga ”Gamle Svarten”, som visserligen var ganska fjärran från det egentliga temat. Den går ändå bra att sjunga i stämmer och så tog vi itu med den...

Det slipades och slipades på stämmorna och plötsligt ryckte den sanna musikern och körsångaren Gusti ner fiolen från väggen och drog ett solo. När musiken tystnade konstaterade Gusti med tårar i ögonen: ”Pojkar! Bättre än så här blir det inte!”

Tävlingsarrangörer var Gusti Åsmus, Esko Hyyppä och Oskar Store. Banorna var välägda och krävde också navigeringsfär-

Gustav Åsmus med gitarr.

digheter, och de var alltid intressanta och omväxlande. Tillsammans med restaurangen på Mustakari ombesörjde trion också att siksoppan med tillbehör alltid var klar i rättan tid.

Segraren i tävlingen fick en inteckning i vandringspriset Skeppsklockan. Den som efter en viss tid fått mest inteckningar fick behålla den, men var samtidigt tvungen att införskaffa en ny klocka i stället.

Hittills har följande vunnit klockan:

1975–1985 Markku Savolainen med H-båt. Handikappregel Scandicup och pris Långskärsklockan 1.

1986–1996 Markkus far, Eero Savolainen också med H-båt. Handikappregel LYS och pris Långskärsklockan 2.

1997–2007 Veli-Pekka Ruoho med *Finn Flyer 31 cr*. Handikappregel fortfarande LYS och pris Grillskärsklockan.

Hamnskärsklockan som donerades 2007 vandrar undantagsvis i 20 år och ser ut att tas hem av någon av våra Hajbåtsskeppare, så få är de andras inteckningar. Handikapp enligt LYS- och FinRating-systemen.

Den tills vidare senaste tävlingen ute i skärgården var vid övergången till 2000-talet, och då stannade bara några båtar kvar vid Grillskäret medan de andra skyndade sig hemåt... Tyvärr är den nutida ”Siikasafarin” bara en skugga av vad den har varit. När den ursprungliga tanken har gått förlorad utgör safarin bara en bantävling bland de andra. Start och mål är vid Mustakari, såsom vid en bantävling, en kort avstickare på standardbanorna – och tävlingen är förbi. När tävlingstiden är alltför kort fungerar inte heller handikappregeln, eftersom båtar med högt handikapptal inte kan nå tillräcklig skillnad på så kort tid.

Veli-Pekka Ruoho

Översatt av Stina Hallman

Hamnskärs fina brygga gjordes först klar för att underlätta kommande byggarbeten.

Talkoandan på Hamnskär

- föreningen får äntligen en utehamn

Sammanställning från årsboken GSF 140
av Johan Nyberg

Redan på 1980-talet begicks en diskussion om att skaffa en utehamn åt GSF:s medlemmar. Den tiden var föreningen starkt tävlingsinriktad och de aktiva bestod således till stor del av tävlingsseglare.

Då Grillskärets förening grundades erbjöds GSF en möjlighet att ta del i den och därmed få en utehamn till medlemmarnas för-

fogande. Den dåtida styrelsen ansåg dock att en "förening inom föreningen" skulle splittra medlemskåren och såtillvida försvaga aktiviteten i stora drag. Därför tackade man nej och blev därmed utan hamn.

Senare, på 90-talet fick föreningen en ny chans då staden erbjöd en tomt från Norra Hamnskäret (i folkmun Norra Hamnskär, eller Hamnskär) till att hyras och för att grunda en utehamn. En jättechans tyckte vi, som kanske började tröttna på det eviga resandet

med tävlingsseglingen, och fick då styrelsen övertalad att uppgöra kontrakt med staden. Sedan gick det i rask takt. Muddring, förlåt... "flyttning av stenar" hette det då p.g.a. att något muddringslov inte hade sökts (föråldrat brott) för strandremsan där en ny brygga började ta form. Bryggan måste vi dock söka byggnadslov till, p.g.a. Natura-tjätet och faktumet att rågrannen var Natura-område, vilket gjorde tjänstemännen extra försiktiga med alla projekt vid havsbandet. Efter noggrant planeringsarbete byggdes en brygga som var tillräckligt hög så att inte vinterisarna nådde upp till locket och tillräckligt stark för att hållas kvar i de stränga väderförhållandena som råder där nu som då.

Eftersom föreningens blygsamma inkomster för det mesta har gått åt till att underhålla Mustakari och verksamheten där, så ryckte vi entusiaster ut och lyckades få välvilliga företag till att sponsora det mesta av

materialet som behövdes – bryggplankor, telefonstolpar, kamstål, spikar, cement osv. Få vet t.ex. att stolparna en gång utgjorde telefonlinjerna mellan Vetil och Räyrinki. Flera av donatorerna finns inte mera i samma företagsform, men personerna bakom besluten finns, och de skall alla ha ett stort tack för insatserna till föreningens bästa!

Bryggan blev färdig 2001, och byggandet fortsatte med grilltak, terrass och spångbräden från och till den steniga och ojämna tomten, liksom på de flesta holmar i området. Också ett utedass skaffades och blev tillfälligt materialförråd. År 1999 skaffades en använd timmerstuga, som först numrerades och sedan plockades ner på Birsjär, för att sedan fraktas till Mustakari, därifrån den sedan "flottades" till Hamnskär med brandkärens transportflotte. Där förvarades den till att klara vintern, och vi tänkte att resningen av byggnaden skulle ske följande år. Men...

Hamnskärsstugan.

Glada talkoarbetare vid invigningen.

stugan fick ligga under presenningen i hela sju år. Öja strandplan var på gång och vi blev rådda att inte söka undantagstillstånd till bygget, utan vänta på den nya strandplanen som skulle ge bättre möjligheter till ett positivt beslut av byggnadsnämnden. Och visst tog det tid...! Men till slut, år 2006, fick vi lovet. Nu samlades gänget på nytt och ef-

ter många resor, timmar och svettiga skjortor fick vi stugan färdig till hösten 2011.

Många är de roliga händelserna som vi fått uppleva under åren tillsammans med projektet och -talkoandan är inte död inom GSF, det har vi bevisat! En händelse över alla andra var när en medlem, som hjälpte till med att flotta stockarna in mot land, kantrade med jollen och föll i sjön med ett järnspett i handen. Djupet på stället var stadiga tre meter, och en stund kom det bara bubblor till ytan... men sedan kom det sakta en järnstång över ytan och efter den mannen själv, som då sade: "Inte kunde jag lämna järnstången på bottnet – det var ju vår enda!". Denna händelse må leva vidare som bevis för den kämparanda som då fanns hos de tappra medlemmarna, som kväll efter kväll var färdiga att ställa upp! Nu kan alla medlemmar njuta av en trygg hamn, en rymlig grillkåta, och en jättefin bastu med allrum som man kommer in till med portnyckeln.

Välkommen till GSF:s utehamn,

Norra Hamnskär!

Oceanseglaren Kalevi Häkkinen.

Från urklippsböckerna och fotoalbumen

I detta avsnitt beskrivs Gamlakarleby Segelförenings verksamhet på ett mångsidigt sätt, med hjälp av citat och sammandrag av gamla intressanta tidningsurklipp som i första hand finns i föreningens arkivmaterial vid Karleby hembygdsarkiv.

Sammanställd av Jan Störling

Fridfulla tankar kring Gamla Hamn

(Österbottningen 31.8.1981. I fortsättningen förkortat ÖB.)

Världen ändras och vi med den men Gamla Hamn tycks bestå. Halkokari, Mustakari ljuder som musik, skrev kamrer Torsten Sevön (d. 1949) då han i ord dokumenterade stämningarna i Gamla Hamn i Gamla Karleby vid sekelskiftet.

"Gamla hamn"

av Torsten Sevön

Gamla hamnbon han har säkert
kär sin gamla hamn
Småle måst' han, skratta måst' han
när han hör dess namn.
Halkokari Mustakari ljuda som musik.
Lika vackert Davidsberg
och Warvet med dess vik.

Villor pryda Sandstrand
liksom pärlor på ett band
Elba synes överallt där den står fast på strand.
Rummelön och Brudskär
står och vinkar till varan.
Fridsam är du, trevlig är du,
vackra Gamla hamn.

Liv och lust på dina böljor,
ungdomssång och skratt
Ljuda ifrån stränder, båtar,

dag och sommarnatt.
Åror plaska, segel vimla,
motorens sång man hör
Allt är dock så lugnt och stilla,
friden ingen stör.

Sommarmorgon lugn och vacker,
kyrkans klockor ringa.
Man med andakt lyssnar på
när de sin hälsning bringa.
Ofrivilligt stiger tanken högre, högre opp.
Till naturens skapare,
till envars tröst och hopp.

Vredgad kan du även vara
med din storm och bölja
Men vi lyssna gärna på,
när vågor stranden skölja.
Ja, i dimma, storm och stiltje,
kärt är dock ditt namn
Du vår stolta, fredliga och vackra,
Gamla hamn.

Bobi och Bengi tar en paus efter en hård träning.

Casèn och Holmqvist tog EM-silver i Snipe

(ÖB 24.8.1980)

Bobi Casèn och Bengi Holmqvist säkrade en silvermedalj i EM för snipeseglare med en andraplacing i den sista deltävlingen. EM-seglingarna gick i Helsingör i Danmark. Paret har haft goda placeringar i alla sju deltävlingarna med medaljkänsla hela tiden. Guldet gick till det Danska paret Flemming Rasmussen och Keld Schulz.

För pojkarna och båten *Mamy Blue* rådde önskevåder under tävlingarna – hård vind.

Gamlakarleby stad belönade pojkarna med varsin Pro Atletica-medalj som utdelades

av stadsdirektör Esko Lankila. De belönades även som första seglare med Keskipohjanmaas guldmedaljer. (*Keskipohjanmaa* 11.4.1981)

Casèn och Holmqvist har en tidigare femte-placering i snipe-VM som också gick på Köpenhamnsvatten år 1977.

Mustakari får sin Agnes

(tidningen *Kokkolan Seutu*)

GSF får sin första domarbåt. Båtens skrov fick föreningen som donation av Sarins båtvarv och donationer från olika leverantörer på utrustning. Sitt namn fick båten av

hederskommodor Helge Slottes fru och döptes av fru Gunvor Holm.

Tidigare somrar har föreningen hyrt sjöräddningssällskapets båt *Seiskari* till domarbåt vid större tävlingarna. En egen båt fyller ett verkligt behov.

S/Y Heidi.

Hajens nya frammarsch

(ÖB & KP 8.1.1981)

Haj-båten är som en Rolls Royce på havet: den är tillverkad åt beställare, skräddarsydd. Med gamla tiders glans och elegans. I Karleby finns över tio Hajar och flera är på kommande. Hajen upplever en renässans fastän det har spåtts att den är en utdöende klass. Haj-båten urskiljer sig från andra segelbåtar med varje cell. Det är en tävlingsbåt men på samma gång en långfärdsbåt. Framförallt är det en livsstil. Haj-båten tillverkas i trä, den kan vara i furu, mahogny, ek, ask eller vad som önskas. Haj-båtens strategiska mått är: Längd 9,60 m, bredd 1,90 m, djup 1,10 m och vikt 1,7 ton. Segelytan är 21–22 m².

S/Y Anita.

Den har konstruerats av ålänningen Gunnar L. Stenbäck och den första båten blev klar 1930. De äldsta i Karleby är *Clara* och *Nita*, byggda 1934 och 36. Bägge är fortfarande i topp skick (1985).

S/Y Anita.
eller
Nita???

FM för H-båtar sommarens höjdpunkt för GSF

(ÖB 9.4.1981)

Öppna FM för H-båtar arrangeras sista veckoslutet i juli. Tidigare Haj-FM i all ära men detta blir ett av våra allra största projekt, menar kommodor P-O Holm. Till öppna FM väntas ett femtiotal båtar från hela Norden. Öppna FM betyder alltså att vem som helst kan bli Finsk mästare oberoende av nationalitet. Till FM kommer troligen de allra främsta H-båtsseglarna i hela Norden. Vi väntar oss att också att dansken, den dubbla OS-guldmedaljör Ole Høj-Jensen skall ställa upp.

Esko Lankila belönar Bobi Casèn och Bengi Holmqvist med Pro Athletic-medalj.

Fru Gunvor Holm döper Agnes av Mustakari under uppsyn av Lars-Oscar Store.

*H-båts Finska
mästarna 1981.
Juhani Seppä,
Matti Seppä
och Timo
Punakivi.*

Andra stora händelser sommaren 1981 är bl.a. Båtens dag den 29 augusti. Då är det meningen att allt som flyter, skall visas upp på fjärden utanför Mustakari. Båtens dag (*Suomi seilaa*) ingår som ett led i Finlands Seglarförbunds 75-årsfestligheter. Båtens dag firas samtidigt på alla orter i landet där det finns seglingsverksamhet.

Flagghissning den 16 maj. Samtidigt inleds den s.k. majserien för Snipe, H-båtar och E-jollar. Den största tävlingen i juni blir vårkappseglingar och Scandicap den 13-14

Svante Blomster återlämnar Bell Race-pokalen.

juni. Den 27-28 juni Flottilmästerskap för samma klasser som i majserien. I juli dominerar FM för H-båtar men före det skall man hinna med bl.a. en lagkappsegling mot KP i H-båt och Haj. Bottenhavsregattan går av stapeln i Uleåborg i samband med OPS jubileum. Det innebär representationsseglingar för GSF-arna. Den 17 juli börjar Bell Race och den 18 juli inleds de tredje VM-kvaltävlingarna för Snipe vid Mustakari. Tävlingarna har döpts till Rukka Open efter sponsorn. Den 19 juli då Bell Race och VM-kvalet avslutas hålls också föreningens Årskappsegling. Första veckoslutet i augusti tävlas det om stadsmästerskap i alla klasser.

Den 8-9 augusti seglar E-jollarna om Aston Junior Cup, och i slutet av augusti hålls ännu öppna höstkappseglingar. Förutom detta

program ordnas också poängseglingar, Scandicapseglingar och deltar i viktiga bortaseglingar under året. Från och med i sommar skall det också bli organiserad brädsegling i Karleby under GSF:s regi. Serietävlingarna för surfbräden inleds den 6 juni och pågår ända fram till den 30 augusti. Totalt 17 deltävlingar skall det bli för de i detta nu 15 brädseglarna. På många orter har brädsegling blivit en underavdelning till alpinskiidåkarna, men detta vill GSF inte vara med om. Brist på aktivitet är det inte!

Surfing kommer till staden

(KP 9.6.1981; ÖB 5.8.1986)

Sommarens första tävlingar för surfbräden visar att den nya seglingsformen fått stadigt fotfäste i staden. Det finns redan ca 20 utövare i staden. I sommarens första träningstävlingar deltog 8 surfare. Göran "Elu" Jansson vann varje deltävling under de två dagar långa tävlingarna.

Göran Jansson
Matti Välikangas
Tom Enroth
Bobi Casèn
Peter Hassel
Jorma Saarikettu
Bengt Jansson
Mikael Anderson

Surfing är en sport såväl för unga som lite äldre. Supportergänget på Mustakaris strand har vuxit sig ganska stort och det bådär gott för grenen. Surfing har dessutom för första gången blivit vald till en Olympisk gren till OS i Los Angeles 1984.

Göran Jansson surfade över Bottenviken på rekordtid

(Jakobstads Tidning 11.7.1982.
I fortsättningen förkortat JT.)

Start på Holmön, på den Svenska sidan klockan 8.00 och mål på Grisselön i Socklot klockan 16.00. 50 sjömil på tio timmar med en medelhastighet på 5 knop. Färden började i en frisk vind på 11 m/s och han hade en god fart på hastigheter upp till 10 knop de första timmarna men sedan mojnade vinden och det drog ut på tiden. Följebåten kunde endast ha en hastighet på 8 knop och blev stundvis ordentligt på efterkälken. De stora vågorna orsakade flera vurpar men annars var det inga större problem.

Göran Jansson surfade över Bottenviken.

GSF som arrangör för FM i snipe

(ÖB 2.7.1982)

Den 1-4 juli står Gamlakarleby Segelförening värd för FM i snipe. Endast 38 båtlag deltar i årets FM, de är färre än vad tävlingarna i söder brukar dra. I normala fall ligger startfälten där på ett sextiotal båtar. Med finns ändå topparna i Finland.

Paret Bjurström från Tammerfors vann Nordiska mästerskapen för några veckor sedan. Flera andra toppnamn som Jukka Lah-ti, Juhani Liinamaa, Andres Rosenlew, Tommi Valkia, Sampo Valjus, Heikki Haimakainen och GSF:s Tom Björndahl, Bobi Casén,

Kristina och Peter Holm.

Veli-Pekka Ruoho och Peter Holm ställer upp. Tävlingsledare är P-O Holm.

Tävlingarna inleds på Torsdagen, söndagen är reservdag i fall vädrets makter ställer till problem. Segern togs hem till GSF av paret Peter och Kristina Holm.

H-FM 1981

(KP, 30.7.1981; Kaleva 27.7.1981)

Öppna FM för H-båt blev inte den internationella tävlingen som H-båtsförbundet hade hoppats, i stället blev det fina FM-tävlingar. Mirja Ahla från seglarförbundet tackade GSF för väl arrangerade tävlingar, fulla poäng! Juhani Seppä från Helsingfors Merenkävijät tog hem segern efter en suverän uppvisning. Han kunde säkra segern redan efter lördagens tävlingar. Till segern räckte två delsegrar och goda placeringar i de andra deltävlingarna.

Förhållandena var idealiska, vinden var stabil alla dagar men ökade på söndagen nästan till stormstyrka. Även andra och tredje plats gick söderut. Silvret togs av Esa Ettala från Rauma och bronset gick åt Kai Saksi ifrån Nådendal. Bästa GSF-båt var Vesa Rönholm på tolfte plats. KP:s Markku Savolainen var 13:e, Heikki Vihanta 18:e, Jukka Ruoho 22:a, Eero Savolainen 23:e, Erkki Karlsson 25:e.

ÖB-Surf seglades 1986 innanför Trutklipporna på en M-bana i två klasser

(ÖB 5.8.1986)

Division 1 och Division 2, klassindelningen baserar sig på segelbrädstypen och surfarens egen vikt. Jukka Polso GSF tog hem segern i division 1, Harry Brännbacka SSJ kom tvåa och trea kom Tony Storbacka GSF.

GSF fyller 110 år

(ÖB 14.7.1982; ÖB 20.7.1982; KP 17.7.1982)

Lördagen den 17 juli ordnade GSF sin 110-års jubileumsfest.

Förutom lördagskvällens seglarbal ordnades en regatta som pågick i tre dagar. Regattan påbörjades i strålände solsken och en varm havsvind från syd. Det första startskottet sköts redan på fredagen då Mustakari Bell Race startade på en kort havsbana, 17 båtar startade, mer än någonsin förr. Bell Race seglades i två klasser, över och under 6m. I första seglingen klarade sig bäst Ingmar Björndahl med *Albatross XVI* (L 2711). Sten Sandsröm med *Backfish* och Luleå bon Jan Thurfjell med *Rara Sara* (Artekno H 35).

Bell Race fortsatte lördagen och söndagen. Totalsegern avgjordes på söndagen i en hård vind på 18 m/s. Det var för mycket för *Al-*

110 års fest på Sällskapsklubben på bilden från vänster Kirsti Källström, Peter Tallberg, Gunvor Holm, P-O Holm och Ralf "Poju" Slotte.

Hans Holmqvist, Eric O. Nyström och Gustaf Åsmus.

batross som hamnade och ta in tre rev i stor-seglet. t Svante Blomster, från Piteå, med *Selene*, en Baltic 39 vann totalt med endast 0,3 poängs marginal. Två kom Ingmar Björndahl och trea Peter Korin Bocca Grande, fyra *Baltjock* Paula Brännbacka SSJ. Klassen under 6m vanns av Sten Sandström *Backfish*, 2 Jakob Bruins Slot *Elisabet*, 3 Mauri Penttinen *Le Baron*. Förutom Bell Race tävlade man också med Haj, H-båt, Snipe, Segelbräden och juniorsegling med E-jolle och Optimist.

H-båtar

1. Rolf Prest, *Safir* GSF

Haj

1. Kurt Bergroth, *Nita* GSF
2. Perttu Marttila, *Felix* GSF
3. Johan Hartell, *Heidi* GSF

Segelbräden

1. Håkan Finne SSJ
2. Timo Pynttari SSJ
3. Harry Brännbacka SSJ

E-jollar

1. Timo Honkala GSF
2. Jussi Latva-Aro GSF
3. Tom Store GSF

Optimist över 12 år

1. Seppo Honkala GSF
2. Tony Björk VM
3. V-P Haapala VM

Snipe

1. Johan Nyberg/ Pentti Haimakainen, *Melina* GSF
2. Carl-Gustav Wiklund/ Staffan Borg, *Tina* GSF
3. Peter Holm/ Kristina Holm, *Scizzo* GSF

Jubileumstävlingen

1. Michael Prest, *Blue Bird*
2. V-P Haapala, VM (Vaasan Merenkävijät)
3. Seppo Honkala, *Diamond*

Björndahl mästare i halv ton!

(KP 9.8.1982)

Tidigt på söndagsmorgonen den 8.9-82 korrades Ingmar Björndahl med besättningen Bobi Casén, Tom Pietilä, Veli-Pekka Ruoho och Tom Björndahl till Finska Mästare i halvtonklasen. Tävlingarna gick av stapeln på havsområde mellan Helsingfors och Tallin. Björndahls båt *Albatross SEX-TON* var stor favorit efter att ha legat i ledningen efter de fyra första tävlingarna (1,2,2 och 2). Den sista långa tävlingen startade redan på fredagskvällen. Det gick bra till en början, *SEX-TON* låg i ledningen men därefter började problemen.

Karlebyborna seglade vilse och hamnade i stiltje. De värsta konkurrenterna Jukka Ni-

iniranta med *Nizar*, Jouko Valli med *Tuuli* och Eivin Still med *Finnwind* seglade förbi Karlebyborna. Som tur var började solen skina på lördagseftermiddagen och *SEX-TON* fick vind. Vid vändmärket utanför Tallins grund hade *Albatross* redan kontakt med *Tuuli*. Endast en minut skilde båtarna vid målgång.

Mizar och *Finnwind* hade då redan kommit i mål men fjärde platsen räckte till en totalseger. På andra plats kom Niinirantas *Mizar* och tredje Vallis *Tuuli*. Eivin Stills *Finnwind* steg till femte plats tack var en fin andra plats i sista delseglingen. Efter det finska mästerskapet ställs nu siktet in på VM i Oslo nästa år. *Albatross SEX-TON* blir i Helsingfors och vi skall bygga en ny ännu bättre båt till VM.

Bolagssegling

(KP 20.8.1982)

Bolagsseglingen uppstod i Karleby sommaren 1982. Det var något nytt i vårt land. Det blev en jätteframgång. Två lag tävlar emot varandra och segraren går vidare. Som båtar används två exakt likadana Still 525-jollar. Manskaper måste bestå av tre personer, åtminstone en måste ha erfarenhet av segling. GSF ordnar även flytvästar och regnkläder. Tävlingsbanan går mellan Mustakari och Sandstrand. Därmed är det lätt för publiken att följa med och hurra för sina lag.

Vi hade räknat med högst 25 deltagande lag men hela 38 företag ställde upp. Tre personer i laget så sammanlagt blev det hela 114 deltagare som ställde upp. Det hela var en positiv överraskning, säger en nöjd Ingmar Björndahl, pappa till idén. Tävlingarna pågick två och en halv vecka. Allt gick bra, ingen skadade sig och båtarna var också välbehållna. Tävlingarna avslutades med en A- och B-final. A-finalen gick mellan Neste och Telefonbolaget II. Efter en dramatisk tävling där ledaren böts tog Neste hem segern med

Jokke Ristiluoma i rodret och besättningen Teuvo Lempiälä och Esa Alasuvanto. B-finalen gick mellan Karleby lärarna och Westerholm & Holmqvist från Kronoby. Lärarna tog ledningen genast från start och behöll den ända till mål. Jalo Telimaa var rorsman med en kvinnobesättning Sirpa Ojala och Outi Kekäläinen. Seglarförbundet tog fasta på saken och i Helsingfors uppstod Sailing business cup.

I seglarskolan

(ÖB 9/1983)

I seglarskolan 1983 deltog hela tjuugoåttå juniorer. Under kursen har deltagarna fått lära sig bl.a. hur man riggar, sjösätter och seglar en optimistjolle i olika vindförhållanden. Man lärde sig också slå knopar och sjövätt. Seglarskolan har sammankommit två gånger i veckan, tisdagar och torsdagar, ute vid Mustakari strand. 28 nya juniorseglare deltog i kursen varav åtta flickor. Som ledare har fungerat Bengt Lidsle, Peter Korin och Kalevi Honkala.

Utbildningssektionens ordförande Jussi Suves var mycket nöjd med deltagarantalet. Juniorchefen Bengt Lidsle delade ut diplom åt deltagarna.

Seglarskolan 1983 med lärarna Bengt Lidsle (t.v.) och Roy-Peter Korin.

Marika Holmqvist och Tommy Korin, två kursdeltagare, trivdes utmärkt på seglarskolan. Båda var eniga om att de lärt sig mycket och hoppades på en fortsättning av kursen. Bägge tyckte det var roligt att fara ut och kommer att börja tävlingssegla, då båda har en egen optimistjolle.

Vaktombyte på Mustakari

Översättning av Jan Störling

(KP 15.1.1984)

På föreningens 111:e årsmöte skedde ett vaktombyte som hör till de mest betydande i föreningens historia. Per-Ole Holm som svingat Kommodorsklubban i 15 år gav över rodret åt Bo Eklund. P-O Holm konstaterar i sitt anförande att det nu var en lämplig tidpunkt att överlåta kommodorskapet åt en efterföljare, speciellt då en mycket kompetent person hittats. På 15 år är nog en mans idéer ganska använda. Holm konstaterar vidare att utvecklingen inom segling har under denna period varit enorm. Man behöver bara se på Mustakari. Holmens area har

Juniorer på trappan. Marika Holmqvist, Tommy Korin och Krister Björk. Krister Björks hemarkiv.

fördubblats, byggnaden har fått nya dimensioner och framförallt interna förbättringar. Hamnen har utvecklats kraftigt fastän arbetet ännu inte är färdigt. Båtbeståndet har helt förändrats. I slutet av 60-talet fanns här endast ett fåtal båtar i glasfiber, då båtbeståndet är huvudsakligen av detta material i dag. Det är endast Haj-klassen som har bevarat

sin ställning. Båttyperna har både blivit större och mindre. Stora havskryssare har kommit med i bilden såväl som surfbrädor.

För tävlingsverksamhet har utvecklats olika typer av utjämningsregler som Scandicup och LYS. Trots dataåldern fås inte helt rättvisa resultat ens med dessa regler. Därför tror jag att utvecklingen går åter tillbaka till entypsklasser. Redan nu seglar många offshore-båttyper i större regattor i sina egna klasser. Jollesegling har här under de senaste åren minskat oroväckande, men jag tror det är tillfälligt. Under de gångna 15 åren har GSF ordnat tiotals FM-tävlingar, Snipe Juniorvärldsmästerskap samt 100-årsregattan som var en betydande tävling även nationellt. Speciellt måste nämnas Soling-klassens FM-tävlingar. Denna Olympiska klass har inte tidigare setts på våra vatten, Största delen av deltagarna kom från Helsingfors. En av de mest krävande tävlingarna har H-båts-FM för några år sedan.

Alla dessa tävlingar med lyckade arrangemang har gjort GSF och Kokkola känt inom seglarkretsar i Finland men också utomlands.

En ung Kommodor telefondirektören Bo Eklund

(ÖB 9.6.1981; KP 9.6.1981; ÖB 18.7.1984)

En ung Kommodor telefondirektören Bo Eklund öppnar föreningens 112:e verksamhetsår. Storsatsningarna i hamnen håller på och färdigställs. I vinter har vi jobbat med hamnens vågbrytarpirer. Vi har nu en stor skyddad bassäng med 20 meter bred inseglingssöppning. En 90 meter lång pontonbrygga skall ännu byggas. För servicebyggnaden har redan offerter begärts in.

Området vid Mustakari försöker vi med gemensamma krafter snygga upp. En gräsmatta kommer så småningom att smycka en del av gården. Ett lusthus som föreningen fick till skänks, blir en trevlig färgklick på går-

Bo Eklund tar emot Kommodorskapet av P-O Holm.

GSF:s kommodor Per-Ole Holm ringer från Mustakarins nya telefonkiosk åt Seglingsförbundets ordförande Peter Tallberg i Helsingfors. Till vänster Kauko Käsäkangas och till höger Bo Eklund. KP 9.6.1981.

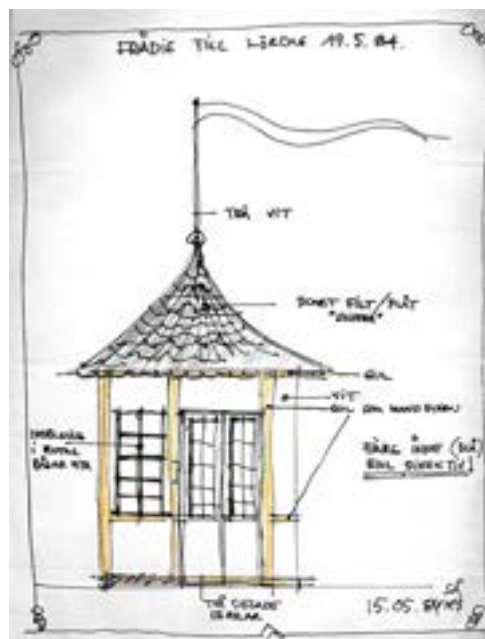
den. Huset man nu håller på och gör i ordning kommer från Davidsberg och har tidigare ägts av handelsmännen Björklund. Lusthuset har även historiska minnen, det var nämligen på Davidsberg som engelsmännen landsteg under Krimkriget 1855. Skissen är ritad av "Nisse" Stenman. Lägg märke till dateringarna, förr gick det undan!

Föreningens medlemsantal är 848 medlemmar och båtantalet är ca 70 v olika typer och klasser. Juniorverksamheten är ett av de viktigaste arbetsfälten. Det är i junioråldern då sjömanskap, segling och respekt för vädrets makter skall läras in. Juniorverksamheten har i flera år haft en tillbakagång, som det nu är hög tid att vända på. Informationen i skolorna om sjömanskap, sjösäkerhet och segling skall vi försöka förbättra. Vi har en juniorkommitté, som har till specialuppdrag att arbeta med dessa frågor.

De snabbaste Haj-båtarna kommer från Karleby

(KP 2.7.1984; Eteenpäin 2/7-1984)

Johan Hartells *Heidi* med besättningen Gunnar Hongell och Veli-Pekka Ruoho stod som mästare då de 3 dagar långa Finska mäs-

Nisse Stenmans skiss på lusthuset, observera hans kommentar på tidtabellen.

terskapen avslutades i Kotka. Mästerskapet kom med en jämn prestation. Av de sex deltävlingarna räknades de fem bästa med i slutresultaten.

Seglingschefen Lars-Oscar Store delar ut priser på flagghalningen åt Johan Hatell, Gunnar Hongell och Veli-Pekka Ruoho.

Hartell hade en serie med två första platser, en andra plats, en trea och en fyra. Banan var dragen ut på öppna havet i Finska viken, vågorna var betydligt större än vad vi är vana med här hemma. Vädret var regnigt och ruskigt alla dagar.

Mästerskapet kom inte som någon överraskning. Mästerskapet är den 33-åriga Hartells andra mästerskap. Två år tidigare vann han sitt första i Tammerfors.

På andra plats kom Kurt Bergroths *Nita* med besättningen Jan-Peter Bergroth och Perttu Marttila. Tre kom Kai Saksi NPS. Det var Bergroths tredje silver i rad.

E-jolleranking och Aston cup sommaren 1984

(ÖB & KP 28.8.1984)

Sista veckoslutet i augusti 1984 seglades två rankingtävlingar, samt höstöppen för Hajar och H-båtar utanför Mustakari. I E-jolleranking deltog hela 34 båtar, av dem deltog också 29 båtar i Aston junior cup.

I Still 525-ranking deltog endast 3 båtar. De två första deltävlingarna seglades i en mycket hård nordlig vind på 8-11 m/s. Arrangörerna var tvungna att flytta seglingarna till Rummelöns banområde då de yngre deltagarna hade problem att hålla båten upprätt. Still-båtarna seglade på samma bana. Söndagens avslutande två deltävlingar seglades i en avtagande nordostlig vind på 8-6 m/s och klart solsken. Sjöräddningssällskapets båt *Yxpila* kom ut med publik till banområdet innanför Norra Trutklippan. Vid prisutdelningen lottades ut ett E-jolleskrov som föreningen erhållit som hederspris av Ingmar Björndahl. Båten vanns av GSF-seglare Seppo Honkala.

Sir Sidney Aston.

Resultat E-jolleranking:

1. Marko Tapper HSK
2. Jyrki Tamminen SpS
3. Jyrki Järvi ESP
6. bästa GSF seglare Timo Honka

Resultat Aston cup:

1. Jyrki Tamminen ESP
2. Jyrki Järvi ESP
3. Hannu Heiskanen ISP
9. Bästa GSF seglare Seppo Honkala
10. Harri Lidsle

Aston Junior Cup-pokalen

Sir Sidney Aston från Worchersterchire i England donerade en silverpokal till GSF:s juniortävling som seglas i Europajolle-klassen. 20.8.1978 besökte han personligen GSF och Mustakari för att överrätta pokalen åt vinnaren av E-jolle tävlingen.

Tacka vet ja trä!

(ÖB 4.4.1985)

Lage Sundfors, träbåtsbyggare i Karleby och föreningens medlem, sjunger träbåtens lov och garanterar att den kommer tillbaka. Kanske inte riktigt på samma sätt som förr, men trä som material i båt har många fördelar. De som kan bygga en bra träbåt blir allt färre, de gamla har lagt av och de nya saknar erfarenhet. De som kan har det fullt i sina verkstäder. Plasten gav möjligheter att serietillverka båtar och gav som man trodde en underhållsfri båt. Detta gjorde att vi fick helt en ny typ av båtägare.

På samma sätt som plastbåten har utvecklats under åren har även träbåten gjort det. En modern träbåt och en från gamla tider har inte mycket gemensamt. Inga spruckna bord eller kluckande i kölsvinet, det ga-

Lage Sundfors.

S/Y Sofie.

ranterar nya limtyper och träbehandlingsmetoder. En bra träbåt är inte dyrare än en medeldyr plastbåt. Det går att hålla arbetskostnaderna nere genom rationaliseringar och konstruktionslösningar.

Att sköta en träbåt är heller inte ett stort arbete. Jag skrapar min träbåt 3-4 timmar årligen och några timmar går åt till lackningen. Effektiv tid alltså, mera går åt för man snackar gärna med slipkamraten. Att göra båten vårklar har en social aspekt. Det finns en samhörighet mellan träbåtsägare. Vart man än kommer får man räkna med intresse från andra båtägare.

Jag tror att träbåten aldrig kommer att försvinna. En förutsättning är att skolningen av båtbyggare blir mera effektiv, själv är Lage minst tredje generationens båtbyggare med rötter i Öja.

Historisk flagghissning den 19 maj 1985

(ÖB 21.5.1985)

Aldrig tidigare har GSF hissats flaggan för säsongen medan isen ännu ligger tjock på havet. Enligt Kommodor Eklund hade man så smått funderat på att salta utanför Mustakari

före flagghissningen för att åtminstone få en båt ut i vattnet. Grundrenoveringen av Mustakari är nu klar och vi kan stolt visa upp en trivsamt restaurang, som enligt föreningen skall bli "number one"!

Sommarens största händelse blir HAJ-FM

(KP 26.7.1985)

Sommarens största händelse blir HAJ-FM som föreningen står värd för i slutet av juli. Hajen är ingen främmande fisk i Bottenviken, det är redan fjärde gången föreningen står värd för Haj-FM-tävlingar. Som seglingschef fungerar Lars Oscar Store, som till vardags kallas bland seglare bara till "Oskari". Totalt har 29 båtar anmält sig. Man har redan flera gånger spått att Hajen är på utdöende men ett flertal nybyggen vittnar om något annat. Antalet båtar betyder närmare 100 seglare. Fjolårets mästerskap försvaras av GSF:s Johan Hartell, som hittills har två mästerskap och två bronsmedaljer. GSF:s Kurt "Pärre" Bergroth har tre silver och en bronsmedalj. Även Erkki Ahola har visat fina takter i sommarens tävlingar. En annan mästartkandidat är den erfarne Kai Saksi från Nädendal. Han har vunnit här de senaste två mästerskapen. Banområdet, av olympisk typ, ligger utanför Trutklipporna.

Vi önskar och hoppas att fiskarna låter bli att sätta ut sina nät på sandbankarna utanför Trutklipporna under några dagars tid. Som tävlingsnämndens båt kommer vi att använda sjöräddningssällskapets båt Seiskari. Detta är en bra lösning i fall vädret skulle råka vara dåligt. Jag vill redan på förhand tacka sjöräddningssällskapets ledning och skepparen för det goda samarbetet. FM tävlingarna har alltid följts av mycket publik i sina egna båtar. Publiken är även nu välkommen men önskemålet är att de inte rör sig för nära de tävlande båtarna.

Kommodor Bo Eklund granskar prisbordet tillsammans med seglingschefen Lars-Oscar Store.

Hartell hade råd att slå av takten!

(ÖB 1.8.1985)

Tävlingarna avslutades med en dubbelseger för GSF. Johan Hartells *Heidi* med besättningen Veli-Peka Ruoho och Gunnar Hongell tog hem guldmedaljen. Hartell säkrade gulden redan i den fjärde delseglingen. Därefter hade han råd att slå av på takten.

Första dagen var tyngst. Vinden var svag och det var dimmigt, vi kunde inte bevaka fältet när vi ledde och rundade kryssmärket. Det gällde att lukta sig till vinden sade Hartell. GSF:s Perttu Marttila med *Felix* med besättningen Seppo Ypyä och Markku Savolainen tog hand om silvermedaljen. Tredje kom Veikko Martin med *Nefret* från TaPS.

Bo Eklund och de finska mästartarna 1985 Johan Hartell, Gunnar Hongell och Veli-Pekka Ruoho.

Mustakari främsta seglarcentrum i Bottniska viken

(Hufvudstadsbladet 5.8.1985)

I över 10 år har Mustakari systematiskt utvecklats till ett fullskaligt seglingscentrum. 23 000 kubikmeter fyllnadsmaterial i nya kajkonstruktioner. Då hamnprojektet är klart räknar föreningen med totalt 167 båtplatser och 25 platser i gästhamnen.

Gästplatser har inte tidigare funnits i staden. Hela hamnprojektet med båtplatser och ett nytt servicehus blir färdigt 1985. Föreningen har investerat ungefär 1,5 miljoner mark i projektet enligt föreningens skattmäster ekon.mag. Sten Åström.

Föreningen har beviljats 290 000 mk i tipsmedel för projektet. Kajbyggnationen kommer att sluka totalt 750 000 mk. För gästhamnsplatserna har föreningen anhållit om bidrag av staden. Den planerade servicebyggnaden består av 2 bastun, duschar och omklädningsrum samt skolningsutrymmen. Ungefär ett par hundra gästende segelbåtar anlöper Mustakari årligen. Farleden är 2,2 m djup ända till Mustakari. Muddringsarbeten

Skattmästaren Sten Åström.

pågår och då staden muddrat färdigt är farleden 2,5m djup.

Föreningen investerar också kontinuerligt på paviljongen och dess omgivning. För två år sen byggdes paviljongen ut med ca 100 kvadratmeter. Dessa blev klubbkabinett och ett mindre VIP-kabinett. I början av säsongen donerade föreningens aktiva brädseglare en motorbåt åt föreningen. Båten döptes till SURF, den har byggts under vintern på talko. Donationen mottogs med tacksamhet.

Österbottens mässa i Karleby 1.6.-8.6.1986

(Handelskammarens mässtidning)

Den största mässan som till dags datum ordnats i Karleby. Mässan är framförallt en presentationsarena för handel, industri, service sektorn samt för sammanslutningar och föreningar.

GSF:s idé

(ÖB 31.5.1986)

Vid de tidigare upplagorna av Österbottens Mässa har alltid båtarna fått samsas med de övriga avdelningarna på det egentliga mässområdet. Årets uppspjälkning är GSF:s idé.

Mustakaribryggarna, stränder samt paviljongen står till förfogande för utställarna. I bryggorna förtöjdes under mässveckan över 20 båtar och på stränderna och i paviljongen byggs avdelningar för andra utställare.

Karlebynejdens båtindustri presenterar sig nästan mangrant. På sina egna avdelningar presenterar sig: Marin Form, Vene-Björndahl, Larsmo Marin, Sarins båtvarv, Alumina varvet, Ylitalon veneet, Linex Trading, Lisu-Marin, Nissilän veistämö, Blomkvist plast, FM-Boats, Kokkolan vene etc. Inne i paviljongen finns bl.a. Rukka, Lahnakoski, Sampo bolagen, TV-Store och Sportmagasinet.

En temadag för dem som vill veta mera om

båtar, sjön och föreningen anordnades den 7 juni. Dagen börjar med tullens roddtävling där Karleby och Jakobstad möts. Därefter följer information om sjövett, uppvisningar i segling, dykning, surfing och vattenskidning. Brandkåren förevisar oljebommar och gör en sjöräddningsföreläsning.

Med en mässbiljett kunde mässpubliken kliva ombord på en äkta Londonbuss på huvudmässområdet i staden och åka med den till Mustakari för att uppleva den flytande båtmässan.

GSF värd för NM i snipe

(ÖB 29.7.1986; KP 30.7.1986, 2.8.1986)

Onsdagen den 30 juli börjar de Nordiska mästerskapstävlingarna i snipe vid Mustakari. Inbjudan har gått till 400 aktiva snipeseglare. GSF Snipe fleet är beredd för topparrangemang. Av föreningens elitseglare gör Bobi Casén comeback i dessa sammanhang.

Per-Ole Holm, hederskommodor, berättar att intresset för snipe-segling vuxit enormt. Man kan gott säga att båten lämpar sig för alla, det ordnas alla typer av tävlingar från juniortävlingar till man-hustru och för old timers regattor. Fastän båten är lätt seglad är

den ändå tillräckligt krävande för att locka till sig elitseglare. OS-seglare söker sig till Snipe-klassen under tiden mellan olympiska tävlingar.

Det är amerikanen William Crosby som ritade snipen 1931. Crosbys avsikt var att konstruera en båt med goda seglingsegenskaper, förmånlig och framför allt så att den kunde transporteras med personbil från ort till annan. I dag kan vi kostatera att han lyckades över förväntan. Från 1931 till 1986 har det tillverkats över 28 000 båtar.

Snipen har ett av världens bäst organiserade klassförbund, SCIRA, som följer med båtens utveckling och kappseglingar över hela världen. SCIRA leds av en kommodor som väljs för ett år i sänder. Per-Ole Holm kommer att inneha den positionen som fjärde europé. I varje land där snipe seglas finns en nationalsekreterare och på varje ort som snipe seglas finns en flottilj. I detta nu finns det flottiljer på närmare 800 orter.

På måndagen hade vi fått in 23 anmälningar vilket är en liten besvikelse. Norge arrangerar sina egna mästerskap samma helg och Sverige hade sina mästerskap veckan innan, vilket säkert har bidragit något till det låga deltagarantalet. Det brukar dock vara så att

anmälningar dyker upp i sista stund. Vi har vanan inne och är rustade för toppen tävlingar, säger kommodor Bo Eklund.

Tävlingarna går norr om Trutklipporna och seglas på en triangelformad olympisk bana. Danskarna Per Brödsted med *Nam-Nam* och Jan Persson med *Sebastian XII* ligger etta och tvåa efter de två första seglingarna men därefter tog Jukka Lahti med *Psycopaatti* täten. *Psycopaatti* vann tävlingarna 3 och 4, som sämst placerade han sig på åttonde plats och då det sämsta resultat av de 6 deltävlingarna kan räknas bort, kunde Jukka Lahti Med *Psycopaatti* koras till Nordisk mästare.

GSF:s egna båtar lyckades inte särskilt bra. Bäst placerade sig Tom Björndahl med *Snövit*, han blev 11:e. Kokkolan purjehtiats Timo Karlsson kon på 12:e plats.

Bobi Casén *Cezzil* 14:e, Markus Holm *Scizzo* 17:e, Ari Känkäkoski *Fatman* 18:e, Peter Holm *Kitte Sark* 20:e, Tom Haldin *Bazzo* 22:a, Tom Store *Azzi* 23:e, Jan Wikström *Santana* 24:e.

Göran Hellberg från Karleby. Han är präst för OS-truppen.

(ÖB 8.4.1987)

Han är född och uppvuxen i Karleby och har verkat också inom GSF. 1973 kom han med i föreningens verksamhet som Juniorchef. 1974 blev han styrelseledamot och fortsatte även som juniorchef. Året därpå verkade han som styrelsens sekreterare.

1972 vid OS i Västtyskland följde han med de finländska seglarna till Kiel. Det berodde enligt Hellberg närmast på att han varit sjömanspräst i Hamburg 1966–1971. Det gäller att röra sig bland idrottsmännen och -kvinnorna och göra sig tillgänglig för samtal om allt möjligt. Senare var han idrottspräst för OS trupperna bl.a. i vinter-OS i Calgary och sommar-OS i Söul.

GSF fyller 115 år

(*Purjehtia – Seglaren* nr 1, 1987)

Föreningen får under sitt jubileumsår stå värd för två FM-seglingar och Bottenhavsregattan. 525-båtarnas FM-tävling seglas i månadsskiftet juli-augusti och Haj-båtarnas Lag-FM på sensommaren. Bottenhavsregattan den 8–12 juli.

De senaste fyra åren har GSF gjort kraftiga investeringar i hamnen, dess bryggor och pirar samt i paviljongbyggnaden, tillsammans 1,4 miljoner mark. I hamnen har byggts två pirar, en nästan 100 m lång pontonbrygga med moderna Y-bommar för ca 40 båtar. En ny bastu och servicebyggnad samt renovering av paviljongen. Och GSF bygger vidare. Under våren skall hamnbassängen muddras och en till pontonbrygga med 20 Y-bommar skall byggas. Byggandet borde bli färdigt före Bottenhavsregattan.

GSF:s kommodor Bo Eklund säger att föreningen under de senaste åren målmedvetet har strävat till att kunna erbjuda moderna och ändamålsenliga möjligheter för anspråksfulla seglingsevenemang i Karleby.

Juniorchefen Göran Hellberg delar ut priser.

Veli-Pekka Ruohos "S/Y Jennifer" femfaldig segrare i Bottenhavsregattan. Bilden från år 2002. Fr.v. V-P. Ruho, Ilkka Mäki, Pekka Perhiö, Heikki Haimakainen och Johan "Jocke" Nyberg.

Med byggandet och fortsatt skolningsverksamhet har vi strävat till att GSF skulle ha kapacitet att ordna även större seglingsevenemang och tävlingar. Att få även södra Finland att observera att man seglar även norr om Åbo. Bottenhavsregattan är i detta avseende en stor utmaning.

Bottenhavsregattan

(Purjehtija-Seglaren nr 1/1987)

Bottenhavsseglarna är en förening, dit i detta nu hör 50 segelföreningar från både Finland och Sverige. Dess verksamhetsområde täcker Bottenhavets segelföreningar från Kristinestad till Torneå på den finska sidan och från Haparanda till Härnösand på den svenska sidan. Föreningens ordförande Stig Näsman från Vasa berättar, att föreningen koordinerar var Bottenhavsregattan seglas. Från början 1976 har det varit meningen att regattan seglas turvis i Sverige och i Finland.

Stig Näsman berättar om organisationen Bottenhavsseglarna.

Kommodor Bo Eklund berättar att förberedelserna för regattan är redan i full gång. GSF har samlat namn och adresser på ca 1500 aktiva seglare inom Bottenhavsseglarnas medlemsföreningar med avsikt att sända dem alla ett personligt brev, i vilket man introducerar regattan i Karleby samt GSF och vår moderna betjäning. Registret överläts till Bottenhavsseglarna.

Mustakari Bell Race kommer att vara en central händelse inom regattan. Banan är en 145 sjömil lång bana som rundar på den svenska sidan Bjuröklubb och Holmö. På den finska sidan via Stubben tillbaka till Mustakari. Bell Race seglas i två klasser. Klass 1 för båtar vars Lys-tal är 1,09 eller större och klass 2 för båtar med Lys-tal 1,07 eller mindre.

Regattan ordnar egna tävlingar för H- och Haj-båtar samt för Snipe, Optimistjollar och segelbräden. En skämtsam landskamp Finland-Sverige seglas mes Still 525-båtar. I re-

GSF:s 115-års cocktailparty. I förgrunden Roy-Peter Kosrin och Erik Hagström.

gattaprogrammet ingår förutom tävlingar en grillfest, festsupé och regattadans. För barnen ordnas eget program med grillfest, minigolf och utflykter i staden.

Samling i medlemskabinettet, fr.v. Lars-Oscar Store, Sten Åström, Esko Hyypä, Jalo Telimaa, Carl-Gustav Wiklund och Jussi Suves.

GSF:s 150-års jubileums- fest vid Mustakari 9.7.2022

GSF:s mästerskaps- framgångar åren 1965-2022

1970-talet var ett genombrottets årtionde för GSF:s tävlingsseglare

Skriven av Johan Nyberg

Ett gediget juniorarbete under 1970-talet möjliggjorde de fina framgångar som föreningen haft ända till dessa dagar. Över 40 Optimister kunde ses under veckoseglingarna, och därtill jolleseglarna, Snipe, OK-, Blixt- och Oslojolle. Hajbåtarna tävlar fortsättningsvis och är en fin traditionell klass, de äldsta och välskötta båtarna börjar vara i "pensionsålder".

Föreningen var på 70-talet representerad i sju olika klasser på FM-nivå. I Optimistjolle, Blixtjolle, Europajolle, OK-jolle, Snipe, Haj

och Soling hade föreningen representanter, och på 80-talet kom också Still 525, 2.4mR, H-båten och i havskappsegling ½-tonnare med i bilden!

Från år 1965 till 2022 har GSF:s seglare tagit 86 medaljer i FM-tävlingar, varav 35 st är guld, Finska mästerskap! Också som FM-arrangör har GSF ett gott rykte. I klasser som Haj, H-båt, Soling, Snipe, OK-jolle, Blixt-jolle, Still 525 och Optimistjolle har det tävlats om finska mästerskap i våra farvatten!

MÄSTERSKAPSSTATISTIK

Sammanställd av Veli-Pekka Ruoho

NATIONELLA TÄVLINGAR

LÄTTBÅTAR

● Optimistjolle

1970	Raumo (57 båtar)	FINSK MÄSTARE under 12 år, Tom Björndahl
1971	Gamlakarleby (3)	FINSKA MÄSTARE lagsegling, Tom Björndahl - Mikael Korpela - Tom Wevar
1971	Gamlakarleby (31)	BRONS under 12 år, Tom Wevar; 6. Tom Björndahl
1972	Nådendal (46)	SILVER under 12 år, Tom Björndahl
1972	Nådendal (8)	BRONS lagsegling, Tom Björndahl - Mikael Korpela - Tom Wevar
1996	Karleby (47)	över 12 år, 5. Mikael Nyberg

● Blixtjolle

1971	Karleby (16)	5. Kaj Wedenberg - Bengt Wedenberg
------	--------------	------------------------------------

● Europajolle

1975	Åbo (31)	5. Tom Björndahl
1976	Vasa (43)	FINSK MÄSTARE, Tom Björndahl

● OK-jolle

1969	Raumo (36)	FINSK MÄSTARE, Ingmar Björndahl
1971	Gamlakarleby (47)	FINSK MÄSTARE, Vesa Rönnholm BRONS, Ingmar Björndahl 5. Ralf Casén
1972	Helsingfors (49)	FINSK MÄSTARE, Vesa Rönnholm BRONS, Ralf Casén 5. Ingmar Björndahl

● Snipe-klassen

1965	Åbo (70)	FINSKA MÄSTARE, Ingmar Björndahl - Rolf Strang
1971	Fredrikshamn (50)	6. Per-Ole Holm - Bengt Holmqvist
1973	Lojo (73)	6. Ralf Casén - Tom Anderson
1976	Villmanstrand (15)	Junior-FM, FINSKA MÄSTARE, Peter Holm - Thomas Slotte
1977	Tammerfors (63)	SILVER, Ralf Casén - Bengt Holmqvist
1978	Hangö (48)	BRONS, Peter Holm - Thomas Slotte 4. Per-Ole Holm - Johan Nyberg 6. Tom Björndahl - Peter Haldin
1978	Björneborg (20)	Junior-FM, FINSKA MÄSTARE, Tom Björndahl - Peter Haldin
1979	Villmanstrand (51)	SILVER, Tom Björndahl - Peter Haldin BRONS, Ralf Casén - Bengt Holmqvist 5. Per-Ole Holm - Johan Nyberg

1979	Fredrikshamn (15)	Junior-FM, FINSKA MÄSTARE, Tom Björndahl - Peter Haldin
1979	Tavastehus	lag -FM, FINSKA MÄSTARE, Ralf Casén - Jukka Polso, Tom Björndahl - Timo Karlsson, -Per-Ole Holm - Johan Nyberg
1980	Björneborg (58)	SILVER, Veli-Pekka Ruoho - Pentti Haimakainen 4. Tom Björndahl - Peter Haldin
1980	Tavastehus	lag-FM, FINSKA MÄSTARE, Ralf Casén - Bengt Holmqvist, Per-Ole Holm - Johan Nyberg, Tom Björndahl - Thomas Slotte
1981	Hangö (62)	4. Ralf Casén - Bengt Holmqvist 5. Veli-Pekka Ruoho - Pentti Haimakainen
1981	Tavastehus	lag-FM, FINSKA MÄSTARE, Tom Björndahl - Peter Haldin, Veli-Pekka Ruoho - Pentti Haimakainen, Ralf Casén - Bengt Holmqvist
1982	Karleby (38)	5. Peter Holm - Kristina Holm
1984	Tavastehus (37)	5. Peter Holm - Andreas Rosenlew
1985	Uleåborg (33)	SILVER, Peter Holm - Timo Nieminen
1987	Åbo (31)	5. Tom Björndahl - Bengt Holmqvist
1988	Lojo (40)	6. Tom Björndahl - Bengt Holmqvist
1992	Helsingfors (29)	SILVER, Peter Holm - Jan Wikström
1993	Jyväskylä (24)	BRONS, Peter Holm - Jan Wikström
1995	Björneborg (25)	BRONS, Peter Holm - Kristina Holm 6. Markus Holm - Timo Järvinen
1995	S:t Michel	lag-FM, FINSKA MÄSTARE, Peter Holm - Kristina Holm, Markus Holm - Timo Järvinen, Ari Känsäkoski - Minna Linnapuomi

● Still 525-klassen

1986	Jyväskylä (18).	FINSKA MÄSTARE, Ingmar Björndahl - Bengt Holmqvist - Ari Känsäkoski
1987	Karleby (11)	FINSKA M ÄSTARE, Ralf Casén - Bengt Holmqvist - Kim Casén

● Lightning-klassen

1959	Karleby (19)	5. Leif Möller - Rolf Strang - Göran Wennman
------	--------------	--

KÖLBÅTAR

● 2.4mR (Mini-12)

1988	Lahtis (17) (inofficiell)	FINSK MÄSTARE, Tom Björndahl SILVER, Ingmar Björndahl BRONS, Ralf Casén
1992	Nådendal (11) (inofficiell)	FINSK MÄSTARE, Ingmar Björndahl SILVER, Ralf Casén BRONS, Tom Björndahl
1994	Esbo (19)	FINSK MÄSTARE, Tom Björndahl
1995	Vasa (34)	FINSK MÄSTARE, Tom Björndahl
1996	Helsingfors (21)	SILVER, Ingmar Björndahl
1997	Karleby (22)	FINSK MÄSTARE, Tom Björndahl SILVER, Ingmar Björndahl BRONS, Ralf Casén
1998	Vasa (21)	FINSK MÄSTARE, Ralf Casén BRONS, Tom Björndahl
1999	Kotka (23)	FINSK MÄSTARE, Tom Björndahl
2000	Nystad (39)	BRONS, Ingmar Björndahl 4. Ralf Casén
2002	Lahtis (32)	4. Ralf Casén
2003	Karleby (31)	FINSK MÄSTARE, Ralf Casén SILVER, Ingmar Björndahl 4. Veli-Pekka Ruoho

2004	Helsingfors (33)	4. Ralf Casén 5. Veli-Pekka Ruoho
2008	Vasa (46)	4. Ralf Casén
2009	Tammerfors (34)	BRONS, Ralf Casén
2011	Nådendal (29)	5. Ralf Casén
2012	Karleby (24)	SILVER, Ralf Casén
2015	Helsingfors (26)	6. Ralf Casén
2017	Tammerfors (9)	lag-FM, FINSKA MÄSTARE, Ralf Casén - Fabian Björndahl
2019	Nådendal (21)	6. Ralf Casén
2020	Vasa (11)	BRONS, Fabian Björndahl

Haj-båtar

1972	Karleby (32)	5. Ingmar Björndahl - Risto Pirttilä - Tom Pietilä
1977	Karleby (20)	BRONS, Kurt Bergroth - Kari Tuokko - Veli-Matti Manner
1980	Karleby (21)	SILVER, Kurt Bergroth - Juha Tuokko - Perttu Marttila - Stefan Forss 6. Johan Hartell - Auli Hartell - Gunnar Hongell
1981	Uleåborg (24)	SILVER, Kurt Bergroth - Perttu Marttila - Stefan Forss - Johan Forss BRONS, Johan Hartell - Auli Hartell - Gunnar Hongell
1982	Tammerfors (36)	FINSKA MÄSTARE, Johan Hartell - Markku Savolainen - Gunnar Hongell
1982	Karleby	Lag-FM, FINSKA MÄSTARE, Kurt Bergroth - Perttu Marttila - Timo Penttinen - Johan Hartell - Veli-Pekka Ruoho - Gunnar Hongell
1983	Nådendal (29)	BRONS, Johan Hartell - Markku Savolainen - Gunnar Hongell
1984	Kotka (26)	FINSKA MÄSTARE, Johan Hartell - Veli-Pekka Ruoho - Gunnar Hongell SILVER, Kurt Bergroth - Perttu Marttila - Jan-Peter Bergroth
1985	Karleby (29)	FINSKA MÄSTARE, Johan Hartell - Veli-Pekka Ruoho - Gunnar Hongell SILVER, Perttu Marttila - Markku Savolainen - Seppo Ypyä 4. Kurt Bergroth - Jan-Peter Bergroth - Håkan Forss
1985	Uleåborg	lag-FM, FINSKA MÄSTARE, Kurt Bergroth - Perttu Marttila - Jan-Peter Bergroth - Johan Hartell - Veli-Pekka Ruoho - Gunnar Hongell
1987	Tammerfors (27)	BRONS, Perttu Marttila - Eero Savolainen - Seppo Ypyä
1988	Hangö (24)	SILVER, Johan Hartell - Markku Savolainen - Tarmo Uusikartano

1989	Jakobstad (30)	4. Kurt Bergroth - Perttu Marttila - Markku Savolainen
1990	Nådendal (31)	BRONS, Johan Hartell - Tor-Erik Tuomisalo - Tarmo Uusikartano
1991	Uleåborg (30)	SILVER, Johan Hartell - Markku Savolainen - Tarmo Uusikartano
1994	Kotka (28)	FINSKA MÄSTARE, Johan Hartell - Veli-Pekka Ruoho - Tarmo Uusikartano
1995	Karleby (21)	SILVER, Johan Hartell - Veli-Pekka Ruoho - Tarmo Uusikartano
1997	Jakobstad (24).	SILVER, Johan Hartell - Veli-Pekka Ruoho - Tarmo Uusikartano
2002	Uleåborg (26)	SILVER, Johan Hartell - Auli Hartell - Annika Hartell
2004	Karleby (26)	BRONS, Johan Hartell - Auli Hartell - Nina Hartell
2007	Jakobstad (24)	4. Johan Hartell - Auli Hartell - Nina Hartell

2010	Nådendal (20)	FINSKA MÄSTARE, Ingmar Björndahl - Janne Laine - Timo Lankinen
2011	Karleby (20)	BRONS, Johan Hartell - Auli Hartell - Mikael Bergroth SILVER, Johan Hartell - Auli Hartell - Mikael Bergroth
2015	Jakobstad 22)	SILVER, Johan Hartell - Auli Hartell - Mikael Bergroth 6. Ralf Casén - Veli-Pekka Ruoho - Lauri Haimakainen
2017	Karleby (25)	FINSKA MÄSTARE, Johan Hartell - Auli Hartell - Mikael Bergroth
2018	Nådendal (24)	BRONS, Roope Heikkilä - Fabian Björndahl - Thomas Wevar
2019	Helsingfors (24)	BRONS, Fabian Björndahl - Petro Pälviranta - Thomas Wevar
2020	Tammerfors (15)	6. Fabian Björndahl - Petro Pälviranta - Thomas Wevar
2021	Uleåborg (19)	FINSKA MÄSTARE, Fabian Björndahl - Petro Pälviranta - Thomas Wevar
2022	Karleby (14)	FINSKA MÄSTARE, Fabian Björndahl - Stefan Westerlund - Thomas Wevar 6. Ralf Casén - Maria Indola - Jari Hassel

● H-båtar

1986	Hangö (71)	6. Veli-Pekka Ruoho - Johan Nyberg - Heikki Haimakainen
1997	Kuopio (50)	5. Veli-Pekka Ruoho - Johan Nyberg - Heikki Haimakainen
2005	Karleby (22)	Kortbane-FM, SILVER, Ralf Casén - Kaj Casén - Mikael Nyberg 6. Johan Nyberg - Veli-Pekka Ruoho - Kari Tuokko
2007	Åbo (31)	5. Johan Nyberg - Kim Nyberg - Mikael Nyberg
2009	Nådendal (22)	5. Ralf Casén - Ville Kurki - Jari Saarinen
2009	Lahtis (18)	kortbane-FM, 5. Ralf Casén - Ville Kurki - Jari Saarinen
2010	Helsingfors (27)	4. Ralf Casén - Ville Kurki - Jari Saarinen

2012	Karleby (18)	SILVER, Ralf Casén - Ville Kurki - Jari Saarinen
2021	Kuopio (18)	4. Erik Hagström - Heikki Haimakainen - Carl Erik Hagström

● Soling-klassen

1972	Karleby (8)	FINSKA MÄSTARE, Peter Tallberg - Johan Tallberg - Vesa Rönholm
-------------	-------------	---

● Folkbåtar

2019	Helsingfors (23)	6. Fabian Björndahl - Filip Björndahl - Manni Borg
-------------	------------------	--

● Havskryssare

1982	Helsingfors (21)	Offshore-FM, Halvtonnare, FINSKA MÄSTARE, Ingmar Björndahl - Tom Björndahl - Ralf Casén - Veli-Pekka Ruoho - Tom Pietilä
-------------	------------------	--

● Brädseglare

1986	Esbo (30)	Mistral / lätt. BRONS, Jukka Polso
1988	Åbo (31)	Mistral / tung. 4. Tony Storbacka

● Klassmästerskap

2000	Nådendal (8)	Haj-2000, Ingmar Björndahl - Juuso Viitala - Hannu Pajunen
2011	Nådendal (11)	H-Båt, kortbana, Ralf Casén - Ville Kurki - Kaj Casén

INTERNATIONELLA FRAMGÅNGAR

● Världsmästerskap

1992	Alassio, Italien	2.4mR-klassen, Ingmar Björndahl (55 båtar)
2000	Kiel, Tyskland	Haj World Cup, Ingmar Björndahl - Veikko Martin - Hannu Pajunen (11)
2000	Marstrand, Sverige	2.4mR-klassen, Tom Björndahl (100)

● VM-silver

1975	Gamlakarleby	Snipe-juniorer, Peter Holm - Thomas Slotte (15)
1991	Saltsjöbaden, Sverige	2.4mR-klassen, Tom Björndahl (75)
1992	Alassio, Italien	2.4mR-klassen, Tom Björndahl (55)

● VM-brons

1993	Karleby	2.4mR-klassen, Ralf Casén (38)
1996	Cannes, Frankrike	2.4mR-klassen, Ingmar Björndahl (76)

● Övriga poängplaceringar

1977	Skovshoved, Danmark Snipe-VM, 5.	Ralf Casén - Bengt Holmqvist (58)
1979	San Diego, USA	Snipe-Junior, 6. Tom Björndahl - Peter Haldin (35)
1998	Tammerfors	2.4mR-klassen, 5. Tom Björndahl (104)
2011	Neustadt, Tyskland	H-båtsklassen, 7. Ralf Casén-Ville Kurki-Jari Saarinen (53)

● Europamästerskap

1979	Stone, England	Snipe-Junior, SILVER, Tom Björndahl - Peter Haldin (30)
1980	Espegarde, Danmark	Snipe SILVER Ralf Casén – Bengt Holmqvist (52)
1990	Karleby	2.4mR-klassen, inofficiell (37), GULD, Tom Björndahl, 4. Ingmar Björndahl, 6. Ralf Casén
1997	Alassio, Italien	2.4mR-klassen, GULD, Tom Björndahl SILVER, Ingmar Björndahl BRONS, Ralf Casén

● Offshore-segrare

1980	GOTLAND RUNT, Sandhamn scandicap B-klass (49)	Ingmar Björndahl - Tom Björndahl - Lars-Oskar Store Rainer Ahlskog - Tommy Julin - Mikael Westerlund
1997	BOTTENHAVSREGATTAN LYS- Over All (25)	
1998	BOTTENHAVSREGATTAN LYS- Over All, Piteå (32)	
1999	BOTTENHAVSREGATTAN LYS- Over All, Ulvö (51)	
2000	BOTTENHAVSREGATTAN LYS- Over All, Jakobstad. (17)	
2002	BOTTENHAVSREGATTAN LYS- Over All, Karleby (12)	Veli-Pekka Ruoho - Johan Nyberg - Pentti Haimakainen Pekka Perhiö - (1997 Jukka Ruoho o. Kari Tuokko) (2002 Heikki Haimakainen)
2000	KEMI COURSE, Karleby-Brahestad, LYS-Over All (44)	Veli-Pekka Ruoho - Johan Nyberg - Heikki Haimakainen - Pekka Perhiö

GSF:S MEDLEMMAR 2022

Heders kommodor

Per-Ole Holm

Heders medlemmar

Ingmar Björndahl

Ralf Casén

Esko Hyyppä

Sten Sandström

Jan Störling

Åldermän

Jan Ahlstrand

Ulf Ahlstrand

Antti Ahonen

Erik Ammesmäki

Tom Anderson

Hans Bergroth

Kurt Bergroth

Karl-Erik Björndahl

Rauha Björndahl

John Blomqvist

Karl-Gustav Boijer

Dan Broström

Maija Casén

Johannes Cederberg

Bo-Göran Eklund

Sol-Britt Eklund

Boris Haga

Harri Hagström

Pekka Hallbäck

Johan Hartell

Bernhard Heiermann

Maire Heiermann

Johan Heinola

Gunvor Holm

Anna-Maija Holmqvist

Bengt Holmqvist

Arla Margaretha Holmqvist

Holmqvistösterberg

Karl-Johan Indola

Stina Indola

Ann-Sofi Isoherranen

Aila Jakobsson

Sven Jakobsson

Göran Jansson

Ralf Jansson

Christer Johansson

Kalevi Jyrkkä

Martti Kankkunen

Marianne Karlman

Stig-Göran Karlman

Raili Korhonen

Jens-Erik Kortell

Rainer Kotka

Carl Kurtén

Per-Göran Kåla

Gun-Inger Källström

Ninni Källström

Usko Lehmusvuori

Bengt Lidsle

Göran Lindell

Karl-Erik Lybäck

Siv Meriläinen

Alf Mylläri

Rolf Mäkelä

Eero Mäki

Tom Niemi

Lars Nyblom

Lars Näsman

Veli Orell

Aarno Pallaspuro

Risto Pirttilä

Rolf Prest

Christer Renlund

Jouko Ristiluoma

Håkan Rudbäck

Jukka Ruoho

Veli-Pekka Ruoho

Vesa Rönnholm

Maj-Britt Sabel

Mona Sahrman

Heikki Salonen

Stefan Sandström

Edy Sarin

Fjalar Sarin

Jarl Sarin

Lillemor Sarin

Tuula Sarin

Knut Silvander

Jarl Sjöwall

Ulf Sjöwall
Anja Slotte
Kjell Slotte
Rabbe Smedlund
Bo Stenman
Nils-Erik Stenman
Irma Store
Rolf Strang
Eeva Sundberg
Matti Sundberg
Lage Sundfors
Hjörvald Sundkvist
Rolf Sundkvist
Juhani Warsta
Birgitta Veijola
Göran Wennman
Christian Wiklund
Bo-Erik Wikström
Henrik Wikström
Touko Virkkala
Matti Välikangas
Urban Åkerman
Sten Åström

Nya Äldermän

Antti Ahonen
Elisabeth Anderson
Stefan Anderson
John Biskop
Eeva Biskop
Tom Björndahl
Ulf Borg

Staffan Borg
Mikael Brandt
Ulf Forsström
Mona Forsström
Erik Hagström
Lasse Hahtonen
Heikki Haimakainen
Tom Haldin
Stina Hallman
Auli Hartell
Paula Hellsten
Thomas Hellsten
Jan Helminen
Mirja Hihnala
Kristina Holm
Peter Holm
Jan Jansson
Ulrika Jansson
Asko Karrola
Paul-Håkan Krokfors
Olli Lindkvist
Perttu-Juhani Marttila
Erkki Minkkinen
Jarmo Nissi
Johan Nyberg
Leena Nyberg
Reijo Nygård
Anders Nygård
Timo Penttinen
Martin Prest
Hannu Puhakka
Jouko Savela

Ulf Segerström
Karsten Slotte
Tarja Stenman
Margaretha Sundfors
Lars-Eric Thylin
Raimo Toivola
Tor-Erik Tuomisalo
Carl-Gustav Wiklund
Birgitta Wiklund

Herrar

Tomas Ahlstrand
Ane Ahnger
Pentti Ahola
Jalmari Ahola
Kari Valdemar Ahola
Mats Albäck
Mikael Anderson
Mikael Bergroth
Kim Biskop
Krister Björk
Fabian Björndahl
Filip Björndahl
Tom Blomqvist
Kjell Blomqvist
Martin Brandt
Daniel Brunell
Stefan Brännkärr
Kenneth Bäckström
Johan Djupsund
Jaakko Eloranta
Allan John Evett

Björn Finell
Erin Flinck
Markus Flinck
Peter Forsström
Karl-Johan Forsström
Christian Friis
Pål Friis
Ralph Gerards
Göran Granbacka
Gustav Grankulla
Robban Hagnäs
Carl Erik Hagström
Lauri Haimakainen
Ismo Hakala
Mikko Halkosaari
Mauri Ilmari Hannula
Juhani Harju
Jari Hassel
Mikael Hassel
Robert Hedström
Erkki Heikkilä
Sami Heikkinen
Jari Heinonen
Thommy Hellberg
Christer Hilli
Kim Hilli
Kai Hirvi
Markus Honga
Marko Huhtakangas
Jani Huhtala
Jukka Huttunen
Boris Häggblom

Åke Häggblom
Peter Högvist
Markus Indola
Johan Jansson
Michael Johansson
Tuomas Jukkola
Olli Järvinen
Timo Kainu
Jyrki Kaiponen
Kristian Karlsson
Peeter Kask
Petri Keski-Korhonen
Tommi Kinnunen
Bo-Göran Klingenberg
Juha Kola
Matti Korjonen
Markus Korpela
Andreas Kortell
Jan Kortell
Kalle Kotisaari
Anders Kronqvist
Roni Kronqvist
Sven Kronqvist
Juho Kuosmanen
Pasi Kylmälä
Kenneth Kåla
Stefan Källström
Ari Känsäkoski
Roy Känsälä
Vesa Lahti
Heikki Laitinen
Erik Joakim Laxåback

Tommi Lento
Jani Leppäkari
Jouni Leppälä
Harri Levijoki
Mikael Lindeberg
Jan Lindell
Jens Lindholm
Markus Lommi
Anton Lukkarinen
Kimmo Luomala
Paloranta Markku
Tomas Mattson
Joakim Mether
Kai Muona
Timo Myllymäki
Kimmo Mäki
Ilkka Mäki
Waltteri Mäkitalo
Åke Möller
Joni Nelimarkka
Kaj Niemi
Risto Nikkanen
Per Nilsson
Teemu Nissilä
Joonas Nuolioja
Timo Nybacka
Kim Nyberg
Tom Nygård
Boris Nygård
Ville Nykänen
Frank Nyman
Kai Nyman

Olli Ontronen
Aarno Pallasporo
Kari Pallaspuuro
Simo Pallaspuuro
Matti Peltonen
Pasi Peltoniemi
Ilpo Penttilä
Pekka Pietilä
Antti Pihlajamäki
Kari Pihlajamäki
Jukka Polso
Arto Ponkala
Sami Porrassalmi
Michael Prest
Heino Puskala
Niko Putkinen
Toni Puutio
Tomas Pått
Sakari Pöyhtäri
Jaakko Pöykkö
Eirik Mikael Raikula
Janne Rajaniemi
Tomas Renlund
Jukka Ritola
Osmo Roukala
Eerik Ruissalo
Jussi Ruissalo
Erkka-Pekka Ruoho
Pentti Rytivaara
Thomas Rönholm
Mikael Rönnkvist
Kent Rönnqvist

Sakari Saastamoinen
Jussi Salonen
Kenneth Sandström
Björn Sandström
David Sarin
Johannes Sarin
Thomas Sarin
Antte Sarkkinen
Mika Sarkkinen
Mikael Silvander
Boers Skog
Bernt Slotte
Mikael Slotte
Anders Slotte
Thomas Slotte
Jan Stenman
Peter Storbacka
Jan Storbacka
Patrik Storbacka
Folke Store
Olli-Pekka Strang
Victor Sundelin
Kaj Sundfors
Tom Sundkvist
Peter Sundqvist
Esa Tainio
Tom Tallberg
Sakari Telimaa
Heikki Toivonen
Erkki Toivonen
Oscar Tuomisalo
Topias Typpö

Aki Uusitalo
Antti Uusitalo
Eelco Van Schaik
Krister Wargh
Thomas Wevar
Erik Vierkens
Leo Viitamäki
Christoffer Wiklund
Stefan Wiklund
Marko Virta
Timo Virta
Robert Witick
Torbjörn Witting
Juha Vola
Ville Vähäkangas
Ismo Wörlin
Olavi Ylikorpi
Tuomas Ylimäki
Janne Ylinen
Tomi Yrjänä

Damer
Pia Björndahl
Jemina Forsgård
Tiina Hagnäs
Maria Harju
Virve Heikkinen
Inka Heikkinen
Maria Indola
Jaana Kallio
Aila Kaunisto-Nygård
Lena Korhonen

Eija Korjonen
Pia Kotisaari
Kristina Kuosmanen
Barbro Kälde
Viima Lassila
Elsa Leipälä
Agnes Mattsson
Terhi Mustikkamaa
Anne Mäkelä
Noora Määttä
Carina Nilsson
Ann-Mari Pihlajamäki
Susanna Renlund
Eila Rintakumpu
Tanja Risikko
Laura-Maria Sahlgren
Minna Salin-Kivimäki
Anna Sandström
Åsa Störling
Kaija Tuomisalo
Karin Uotila
Sari Van Schaik
Tarja Virkkala
Elisa Ylitalo
Meira Ylitalo
Sara Åström

Juniorer
Luluwa Bakadisa
Santeri Björkbacka
Noami Blåfield
Jasper Gerards

Filippa Haltia
Aila Hanhimäki
Tatu Hanhimäki
Jeremy Hedman
Linnea Huttunen
Miko Indola
Ida Jansson
Elliot Järvi
Felix Järvi
Eino Kinnunen
Otso Kinnunen
Elmeri Kulla
Aaron Kuosmanen
Kasimir Kuosmanen
Kiia Lahtinen
Otto Lindström
Fanni-Sofia Lommi
Elsa-Marella Luoto
Alex Lyden
Bruno Maximilian Mattsson
Alisa Mäki
Seela Mäki
Alexander Möller
Axel Mörtenhumer
Emil Mörtenhumer
Kamu Mörtenhumer
Kerttu Mörtenhumer
Lucas Niemi-Korpi
Aappo Ohtonen
Bettina Pietilä
Remu Pietilä
Roope Pietilä

Ilona Piha
Aida Pohjonen
Matti Poranen
Aaron Schumacher
Niilo Seppä
Ewan Slotte
Madeleine Slotte
Akke Strang
Elsa Takanen
Oliver Takanen
Thorion Takanen
Nicolas Van Schaik
Joshua Van Scheik
Axel Wiklund
Aurelia Von Liechtenstein
Wenzel Von Liechtenstein
Anton Ylimäki
Feelia Ylimäki

